ყოველდღიური გაზეთი

ახალი თაობა

Akhali Taoba

შაბათი–კვირა

20 — 21 თებერვალი, 2010 №42 (5118) ფასი: 30 თეთრი

კორეაში ძაღლის ხორცი მაჭამეს

გვ.9

გვ.16

TV პროგრამა

გვ.10

გვ.4

პატრიარქს ჩვენი გულისთვის ბევრჯერ უსაყვედურეს

„შპარგალკის“ გამო გარეთ მაგდებდნენ

გვ.10

ნაკრძალი ლოში თორლდა სკოლაში ფანჯრებს ამტვრევდა

ჩვენივე ენით გავმტყუნდებით და ჩვენივე ენით გავმართლდებით

გვ.7

გვ.3

ქმარზე როდის უნდა ვიეჭვიანო, როცა სულ ერთად ვართ

თინათინ დაშელის თავისუფალი დროის მართ□ილოშიძეს

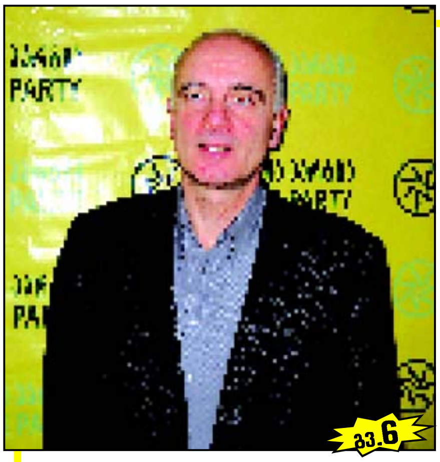

გვ.6

აფხაზებთან საერთო ენის გამონახვა ჯერ ისევ შეიძლება

ლაშა თელა□ეს კონკრეტული მუზა არ ჰყავს

გვ.8

მკითხველს პროვოკაციული ტექსტები აინტერესებს

3090

sms განცხადებები „ახალ თაობაში“

თუ გსურთ ბინის, ავტომანქანის ან სხვა რამის ყიდვა ან გაყიდვა, აკრიფეთ თქვენს მობილურ ტელეფონში შესაბამისი ტექსტი და გააგზავნეთ **sms** ნომერზე **3090** მაგთიდან და ჯეოსელიდან.

თქვენი განცხადება გამოქვეყნდება გაზეთ „ახალი თაობის“ უახლოეს ნომერში.

განცხადებები, რომლებშიც საკუთარი ტელეფონის ნომერი არ იქნება, არ დაიბეჭდება!

1 sms-ის ფასია 50 თეთრი

გვ.5

პატიმრებთან მიმავალ ადვოკატებს თეთრეულსაც უმოწმებენ

გვ.2

[illegible]

გივიმ სთქვა, თარგამაძემა, არაფრით გადავდგებიო!

როგორც იქნა, ჩვენი ტანჯული ოპოზიციის ერთი ნატვრა მაინც ასრულდა. დიდი ხნის გაუჩინარების შემდეგ საქართველოში გივი თარგამაძე გამოჩნდა. ბოლო კვირების განმავლობაში ოპოზიცია სულ მასზე ლაპარაკობდა, თანაც ისე ისტერიკულად, აშკარად მონატრებული ჰყავდათ.

მასთან დაკავშირებით უამრავი ჭორ-მართალი ვრცელდებოდა. სკანდალები მის გარშემო ადრეც მრავლად იყო, უკრაინის არჩევნების შემდეგ კი ჭორებმა უფრო მასობრივი სახე მიიღო.

ოპოზიციამ ბევრი ძველი ჭორი გაიხსენა, ბევრიც ახალი რამე თქვა. სიახლე იყო მისი და იგორ გიორგაძის შეხვედრის ამბავიც. მემარჯვენეების მტკიცებით, ისინი ცოტა ხნის წინ შეხვდნენ ერთმანეთს.

ყველაზე სერიოზული ჭორი მისი თანამდებობიდან შესაძლო გადადგომა იყო. ოპოზიციის მტკიცებით, სააკაშვილს უკვე გადაწყვეტილი აქვს მისი მოშორება. თურმე ნუ იტყვით და ნაციონალების ნაწილს პრეზიდენტისთვის პირდაპირ მოუთხოვია, გივი თარგამაძე მოაშორეო.

ეს ამბავი მედიასთან სოზარ სუბარმა „გააბაზრა". მას, თავის მხრივ,

ეს ამბავი ერთმა ნაციონალმა მიაწოდა, რომელსაც ერთ-ერთ სამინისტროში მაღალი თანამდებობა უკავია. სუბარს, როგორც ჩანს, ხელისუფლებაში კარგი ინფორმატორები ჰყავს. მან პირველმა გაავრცელდა ცნობა თარგამაძის თბილისში ყოფნის შესახებ. არადა, დანარჩენი ოპოზიცია ამტკიცებდა, თარგამაძე ისევ კიევშიაო.

თარგამაძისგან კი არც ხმა ისმოდა და არც ძახილი. საპარლამენტო კულუარებში უკვე მის სავარაუდო შემცვლელზე ალაპარაკდნენ. ამასობაში უცბად გივი თარგამაძეც გამოჩნდა.

თარგამაძეს ჟურნალისტებთან ბევრ თემაზე მოუხდა საუბარი. მან ცნობილი სატელეფონო საუბრების აუდიოჩანაწერზეც გააკეთა კომენტარი. ერთ-ერთი აუდიოჩანაწერიდან ჩანს, რომ თარგამაძე კოტიკო ყიფიანს ესაუბრება. ისინი ვინმე ლაშასა და გიაზე საუბრობენ, რომლებიც, ოპოზიციის მტკიცებით, კანონიერი ქურდები არიან.

თარგამაძის განცხადებით, ეს სრული სისულელეა. პარლამენტის თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარემ ამ თემაზე „წაიკაიფა" კიდეც და განაცხადა, რომ ის ქურდული სამყაროს ასაყვავებლად ყველაფერს აკეთებდა, მაგრამ არაფერი გამოუვიდა.

რაც შეეხება თანამდებობას, რომელზეც უკვე სხვადასხვა კანდიდატურა განიხილება, გივი თარგამაძე მის დატოვებას არ აპირებს.

— მე თანამდებობის დატოვებას არ ვაპირებ. ეს საკითხი დღის წესრიგში არ დგას. პარლამენტის ვადის ამოწურვამდე თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარე ვიქნები, — განაცხადა თარგამაძემ.

სააკაშვილს მედიის შეურაცხყოფაში ადანაშაულებენ

საქართველოს პრეზიდენტი ამ დღეებში უცხოეთში იმყოფებოდა. მისი ვოიაჟი და განცხადებები, რა თქმა უნდა, ოპოზიციის ყურადღების ცენტრში მოექცა. ლონდონში გაკეთებული განცხადების გამო კი ის გააკრიტიკეს. ლონდონში მყოფმა პრეზიდენტმა სთქვა, მედიის თავისუფლების ერთგული ვრჩებიო. ამის გარდა, მან ქართველ ჟურნალისტებს პროფესიონალიზმი დაუწუნა.

მედიას ყოფილი ჟურნალისტი და ყოფილი მიშისტი სოზარ სუბარი გამოესარჩლა. მისი აზრით, ქართულ მედიას პროფესიონალიზმის გამოვლენაში ხელს სააკაშვილი უშლის.

— პრეზიდენტის განცხადება, რომ მთავრობა მედიის თავისუფლებისადმი ერთგული რჩება, აბსოლუტურად ეწინააღმდეგება საქართველოში შექმნილ ვითარებას, არაერთი საერთაშორისო ავტორიტეტული ორგანიზაციის მიერ ბოლო წლებში გაკეთებულ ნეგატიურ დასკვნებსა და ანგარიშებს ამ საკითხთან დაკავშირებით. იმ ფონზე, როდესაც საქართველოში 7 ნაციონალურ სიხშირეზე მაუწყებელ არხებს ხელისუფლება აკონტროლებს; როცა აბსოლუტურად გაუმჭვირვალეა სატელევიზიო არხების მფლობელთა ვინაობა, თუმცა, არაოფიციალურად ყველამ იცის, რომ ისინი ხელისუფლებას ეკუთვნის; როცა რეგიონში მოქმედი ტელეკომპანიების უმრავლესობა ხელისუფლებასა და „ნაციონალურ მოძრაობასთან" ახლო კავშირში მყოფ პირებს ეკუთვნით, მსგავსი განცხადებები პრეზიდენტის მხრიდან თვალში ნაცრის შეყრაა როგორც საერთაშორისო საზოგადოების, ისე საქართველოს მოქალაქეებისთვის, — განაცხადა საგანგებო ბრიფინგზე სოზარ სუბარმა.

სუბარის განცხადებით, დემოკრატიული ქვეყნის პირველი პირები დამოუკიდებელ მედიასაშუალებებს არ უნდა აღიქვამდნენ, როგორც მტრულად განწყობილს ხელისუფლების მიმართ, როგორც პრეზიდენტმა ეს ლონდონში რამდენიმე დამოუკიდებელი სატელევიზიო არხის მიმართ განაცხადა.

— პრეზიდენტი არ უნდა ამადლიდეს ამ არხებს ლიცენზიას, რომელიც სრულიად კანონიერად, ხელისუფლების მხრიდან შექმნილი მრავალი უკანონო დაბრკოლების გადალახვით, ქართველი და საერთაშორისო საზოგადოების მხარდაჭერით მოიპოვეს. პრეზიდენტს უნდა ესმოდეს, რომ სიტყვის თავისუფლება ჩვენი თავისუფლებაა და არა მისი საჩუქარი და კეთილი ნება. მსგავსი განცხადებები კიდევ უფრო უხერხულია იმ ფონზე, როცა მიხეილ სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში ხელისუფლების ძალისხმევით ზედიზედ დაიხურა არაერთი დამოუკიდებელი ტელევიზია. პრეზიდენტმა სააკაშვილმა განაცხადა, რომ ქართულ მედიას კვლავ აკლია ობიექტურობა და პროფესიონალიზმი. პროფესიონალიზმის გამოვლენის საშუალება ნამდვილად ვერ მიეცემათ ჟურნალისტებს, რომელთაც არ ეძლევათ ხელისუფლების პირველი პირებისთვის კითხვების პირდაპირ და დამოუკიდებლად დასმის საშუალება, რომელთაც არა აქვთ უფლება, დამოუკიდებლად მოამზადონ სიუჟეტები, იქონიონ ხელისუფლების მიერ გაუკონტროლებელი საავტორო გადაცემები და თოქ-შოუები. ჟურნალისტ ვახტანგ კომახიძის ქვეყნიდან გაქცევა და პოლიტიკური თავშესაფრის მოთხოვნის ფაქტი, მის წინააღმდეგ აგორებული ცილისმწამებლური კამპანია კიდევ ერთხელ ამტკიცებს, როგორი „ერთგულია" მიხეილ სააკაშვილის მთავრობა მედიის თავისუფლებისადმი, — განაცხადა ყოფილმა ჟურნალისტმა.

ხსნის თუ არა კანდიდატურას ალასანია

ამ კვირაში ირაკლი ალასანიამ და ძმებმა გაჩეჩილაძეებმა კინაღამ მთელი ერი დააფეთიანეს. ალასანია მერობის კანდიდატია და აქა-იქ შეხვედრებს მართავს. ამ დღეებში მან მარჯანიშვილის თეატრში გამართა შეხვედრა, სადაც ითქვა, რომ შეიძლება თავისი კანდიდატურა მოხსნას.

მერის პოსტის დასაკავებლად კენჭისყრაზე სანახევრო თანხმობა განაცხადა ლევან გაჩეჩილაძემ. ოპოზიციის დიდ ნაწილს დღემდე იმედი აქვს, რომ გაჩეჩილაძე იქნება მათი ერთიანი კანდიდატი.

ერთიანი კანდიდატის გამოსავლენად ოპოზიციის ნაწილი პრაიმერის ჩატარებას აპირებს. მეპრაიმერეთა შორის არის ზურაბ ნოღაიდელიც. მეპრაიმერეებმა ალასანიას „სას-

ტავს" რამდენჯერმე სთხოვეს, ჩვენს ღონისძიებაში მიიღეთ მონაწილეობაო. ისინი ამაზე ყოველთვის ცივ უარს ამბობდნენ. ამ დღეებში ალასანიამ თითქმის თანხმობა განაცხადა პრაიმერში მონაწილეობაზე, უფრო ზუსტად, თქვა, კარგი იქნება, თუ საერთო კანდიდატი გვეყოლებაო.

ამაზე დიდი ამბები ატყდა. ქალაქში ხმა გავარდა, ალასანია გაჩეჩილაძის სასარგებლოდ ხსნის კანდიდატურასო. საგანგებო განცხადება გაავრცელეს ალასანიას თანაალიანსელებმა. მათ მეპრაიმერეებთან დიალოგის სურვილი გამოთქვეს, თუმცა ერთი პირობა დააყენეს. თუ მეპრაიმერეებს მათთან ჭუკჭუკი სურთ, მაშინ თავიანთი რიგებიდან ნოღაიდელი უნდა გარიცხონ.

ეს შეთავაზება მეპრაიმერეებისთვის მიუღებელი აღმოჩნდა. კობა დავითაშვილმა განაცხადა, რომ ულტიმატუმის ენით საუბარი არ შეიძლება, ძიძიგურმა კი დაიბარა, პოლიტიკური პარტნიორები არც ადრე მიგვიტოვებია და არც ახლა მივატოვებთო.

ამ ამბავზე ერთ-ორ „სმეშნოი" სიტყვას ნოღაიდელიც იტყოდა, მაგრამ აქ არ იყო. ის ყაზახეთს სტუმრობდა. ულტიმატუმს რამდენიმე დღის შემდეგ გამოეხმაურა და ახალი ფორმულა შესთავაზა ოპოზიციას.

— მე მგონი, ყველაფერს აჯობებს, იყოს ასეთი ფორმულა — ყველა მინუს სააკაშვილი, — სთქვა ნოღაიდელმა.

მანამდე კი ალასანიას პარტიამ გააკეთა ორი საინტერესო განცხადება. ალასანიას პარტიამ სთქვა, რომ ისინი ყველასთან და მათ შორის ნოღაიდელთანაც აპირებენ საუბარს, მერე კი განმარტეს, რომ ალასანია არავის სასარგებლოდ არ აპირებს კანდიდატურის მოხსნას.

სტრასბურგში კობა დავითაშვილიც ჩივის

არ არის გამორიცხული, მალე სტრასბურგის სასამართლოში ქართველი პოლიტიკოსების სარჩელი აღარ მიიღონ. ამ წლების მანძილზე ჩვენებურებმა უამრავი სარჩელი შეიტანეს სტრასბურგში. ამ მხრივ განსაკუთრებით პოლიტიკოსები აქტიურობენ.

ადრე ისინი შევარდნაძეს უჩიოდნენ, ახლა კი სააკაშვილის ქმედებების გამო გმინავენ. ყველაზე აქტიურები ლეიბორისტები არიან. ჩვენი მოსახლეობის დიდ ნაწილს სტრასბურგის ხსენებაზე ლეიბორისტები წარმოუდგება ხოლმე თვალწინ.

ამ ფრონტზე მათ სერიოზული კონკურენტი გამოუჩნდა კობა დავითაშვილის სახით. „ხალხის პარტიის" ლიდერმა სტრასბურგში საქართველოს წინააღმდეგ საჩივარი გააგზავნა.

როგორც დავითაშვილის პარტიაში განმარტავენ, საჩივარი მოამზადა არასამთავრობო ორგანიზაციამ „ადამიანის უფლებათა პრიორიტეტი", რომელიც სტრასბურგის სასამართლოში კობა დავითაშვილის ინტერესებს დაიცავს.

საქმე ეხება 2007 წლის 7 ნოემბერს ხელისუფლების მიერ მშვიდობიანი მანიფესტაციის დარბევის შემდეგ, ე.წ. ელიავას ბაზრობაზე კობა დავითაშვილის გატაცების ფაქტს, რომლის დროსაც გამტაცებლებმა მას მიაყენეს ფიზიკური შეურაცხყოფა, ძალის გამოყენებით ჩასვეს მანქანაში და გაურკვეველი მიმართულებით წაიყვანეს. მოგვიანებით კობა დავითაშვილი გორის სამხედრო ჰოსპიტალში აღმოჩნდა სხეულის ძლიერი, მრავლობითი დაზიანებით.

სტრასბურგში გაგზავნილი საჩივრის თანახმად, კობა დავითაშვილის წინააღმდეგ დარღვეულია ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის რამდენიმე მუხლი, რომელთა შორისაა: მე-2 მუხლი — სიცოცხლის უფლება; მე-3 მუხლი — წამება და არაადამიანური მოპყრობა; მე-5 მუხლი — თავისუფლებისა და ხელშეუხებლობის უფლება; მე-8 მუხლი — პირადი და ოჯახური ცხოვრების პატივისცემის უფლება; მე-10 მუხლი — გამოხატვის თავისუფლება; მე-11 მუხლი — შეკრებისა და გაერთიანების თავისუფლება; მე-13 მუხლი — ქმედითი სამართლებრივი დაცვის საშუალებების გამოყენების უფლება; მე-14 მუხლი — დისკრიმინაციის აკრძალვა და სხვა.

როგორც დავითაშვილის ადვოკატები აცხადებენ, გატაცების ფაქტზე მაშინვე აღიძრა სისხლის სამართლის საქმე. თუმცა, მიუხედავად იმისა, რომ საქმის ოპერატიულად გასახსნელად და დამნაშავეთა გამოსავლენად უამრავი მოწმე და მტკიცებულება არსებობდა, გამოძიების შედეგები ორი წლის შემდეგაც კი უცნობია როგორც დაზარალებულის, ისე საზოგადოებისთვის.

„ხალხის პარტიის" ლიდერი ითხოვს, ევროპის სასამართლომ დაადგინოს, რომ მის მიმართ დარღვეულია ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის ზემოთ ჩამოთვლილი მუხლები, რაც შემდგომში საფუძვლად უნდა დაედოს მის მიმართ ჩადენილი დანაშაულის ხელახალ, სრულ და მიუკერძოებელ გამოძიებას.

პარლამენტს ჩრდილოეთ კავკასია გაახსენდა

კარგა ხნის განმავლობაში ჩვენი დეპუტატები ჩრდილოეთ კავკასიას სერიოზულად არ აღიქვამდნენ. ექსპერტების მოწოდებას, გამოენახათ საერთო ენა, ირონიულად უყურებდნენ, ახლა კი რატომღაც საგანგებო მიმართვა მოამზადეს.

ჩვენს ახლო მეზობლებს საგანგებო მიმართვა პარლამენტის ჩრდილოკავკასიელ ხალხთა მეგობრობის ინტერფრაქციულმა ჯგუფმა გაუგზავნა. ამ მიმართვის შემუშავებას რამდენიმე დღე დასჭირდა.

საგანგებო მიმართვაში ნათქვამია, რომ მიუხედავად რუსეთის დესტრუქციული ქმედებებისა, კავკასიელ ხალხებს შორის მჭიდრო მეგობრული ურთიერთობები უნდა აღდგეს, რადგან მხოლოდ მათი მეგობრული ურთიერთობები იქნება კავკასიის სტაბილურობის მყარი გარანტი.

როგორც დეპუტატები განმარტავენ, ეს მიმართვა ჩრდილოეთ კავკასიის პარლამენტებს რამდენიმე დღეში გადაეგზავნებათ.

ბაღაფშს ჩვენთან საუბარი არ სურს

ამ კვირაში სერგეი ბაღაფში მოსკოვს სტუმრობდა. ის რუსეთის პრეზიდენტსა და პატრიარქს შეხვდა. მოსკოვში ყოფნის დროს მან საგანგებო ბრიფინგიც გამართა, სადაც აფხაზეთზე მეტად საქართველოს პრეზიდენტზე ისაუბრა.

საქართველოს პრეზიდენტს მან არასერიოზული პოლიტიკოსი უწოდა და მასთან დიალოგზე უარი განაცხადა, საქართველოსთან კი მხოლოდ ერთ შემთხვევაში გამართავს მოლაპარაკებას. ეს მაშინ მოხდება, თუ საქართველო აფხაზეთის დამოუკიდებლობას აღიარებს. საქართველო ამის გაკეთებას არ აპირებს, რაც იმას ნიშნავს, რომ ბაღაფშთან ჭუკჭუკს ვერ ვეღირსებით.

შორენა მარსაგიშვილი

ახალი თაობა

გაზეთი გამოდის 1993 წლის 23 ივლისიდან

დამფუძნებლები: ნინო ბაკურაძე, ზურაბ ბერიძე, სოსო გოგინაშვილი
მთავარი რედაქტორი „ სოსო გოგინაშვილი
რედაქტორი „ ლალი ასლანიშვილი
რედაქტორის მოადგილე „ შორენა მარსაგიშვილი

კონსულტანტები
ოთარ ნინიაშვილი, დავით ყიფიანი
საფინანსო სამსახური „ კლარა ბალავაძე

სარეკლამო სამსახური „ 94–02–55
გავრცელების სამსახური „ მერაბ ლევყერაშვილი
დირექტორი „ ზურაბ ბერიძე

დაკაბადონება „ ინგა დვალიშვილი, ნონა კანდელაკი, მზია ქოქაშვილი

მისამართი: ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის გამზირი, №89/24,
თბილქალაქპროექტის მაღლივი კორპუსი, მე-11 სართული.
ტელეფონი/ფაქსი 95-25-89
E-mail: axtaoba@mail.ru

რედაქციაში შემოსული მასალები არ რეცენზირდება და ავტორებს არ უბრუნდება.
რედაქციის თანხმობის გარეშე გაზეთში დაბეჭდილი მასალების, სურათების და სარეკლამო განცხადებების სრული ან ნაწილობრივი გამოყენება აკრძალულია.
სტატიაში გამოქვეყნებული მასალების სიზუსტეზე პასუხს აგებს ავტორი.
საავტორო უფლებები დაცულია.

ქმარზე როდის უნდა ვიეჭვიანო, როცა სულ ერთად ვართ

თინა ხიდაშელი: თავისუფალი დრო საერთოდ არ მაქვს

ნონა [illegible]

ინტერვიუ რესპუბლიკური პარტიის ერთ-ერთ ლიდერ თინათინ ხიდაშელთან

— ქალბატონო თინა, მოდით, მოკლედ მიმოვიხილოთ თქვენ მიერ განვლილი გზა. როგორ მოხვედით პოლიტიკაში?

— არაფერი განსაკუთრებული არ ყოფილა, ბუნებრივად მოვედი, ჩემმა პროფესიამ და წინა საქმიანობამ მომიყვანა პოლიტიკაში. სტუდენტი გავხდი მაშინ, როდესაც იყო ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა. პროფესიის არჩევა მნიშვნელოვანწილად იყო განპირობებული ამ ფაქტით. როდესაც გადაწყვეტილებას ვიღებდი, მინდოდა, რალაც ისეთი მეკეთებინა, რაც ბევრი ადამიანის ინტერესის დაცვასთან იქნებოდა მიბმული და ბუნებრივად გადავწყვიტე იურიდიულზე ჩაბარება, არა პროკურორობისა და გამომძიებლობის, არამედ, ადვოკატობის სურვილით. სტუდენტობის დასაწყის ეტაპზევე გავარკვიე, რა მაინტერესებდა უფრო მეტად. ვსწავლობდი, ვმუშაობდი, ასე ვთქვათ, ჩემთვის ვწვალობდი, ძირითადად სახელმწიფო სამართალში. უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ უცხოეთში წავედი, არა იურიდიული ფაკულტეტით, არამედ პოლიტიკური მეცნიერებებით, ვინაიდან ჩავთვალე, რომ ამ მიმართულებით უფრო მჭირდებოდა მეტი განათლება, ვიდრე, ვთქვათ, კანონების სწავლაში. როდესაც დავბრუნდი თბილისში, იმ პერიოდში (ცოტა უფრო ადრე, სტუდენტობის დროს) შევქმენით ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია და შემდეგ უკვე 10 წელი ვიყავი ამ ორგანიზაციაში, ვიცავდი ადამიანის უფლებებს. როდესაც ეს გარედან შეუძლებელი გახდა სააკაშვილის ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ და ჩემი მოკრძალებული როლის გამო ვარდების რევოლუციაში, ყველაფერთან ერთად ვიგრძენი პასუხისმგებლობაც, რომ კომფორტულად სავარძელში კრიტიკოსის როლში ჯდომის ფუფუნების უფლება აღარ მქონდა, რაღაც პასუხისმგებლობა მეც უნდა ამელო ჩემს თავზე და პარტიაში გავწევრიანდი. ძალიან მნიშვნელოვან დღეს დავწერე განცხადება რესპუბლიკურ პარტიაში შემოსვლაზე. ჩემი მანდატი დათარიღებულია 2004 წლის 6 თებერვლით. ეს ის დღეა, როდესაც ის საკრალური საკონსტიტუციო ცვლილებები მიიღო სააკაშვილის ხელისუფლებამ. ზუსტად იმ დღეს შემოვედი პარტიაში.

— თქვენ სააკაშვილის მხარდამჭერი და მისი თანამოაზრე იყავით...

— პოლიტიკაში მოსვლამდე ის იყო ოპოზიციაში და დიახ, მეც ვიყავი შევარდნაძის ოპოზიციაში, ვიყავი იმაზე დიდი ხნით ადრე, ვიდრე ამას სააკაშვილი გადაწყვეტდა. იმ დღიდან, რა დღიდანაც სააკაშვილის პოლიტიკა დადგა ამ ქვეყანაში, მე მის ოპოზიციაში ვარ. მისი პოლიტიკის მხარდამჭერი არასდროს ვყოფილვარ. დიახ, მე ვიბრძოდი შევარდნაძის ხელისუფლების წინააღმდეგ და დღესაც დარწმუნებული ვარ, სწორი იყო, იმიტომ რომ ქვეყანა იყო ძალიან დიდ ჭაობში, უძრაობაში და საჭირო იყო, რაღაცა მომხდარიყო ისეთი, რაც გამოაფხიზლებდა საზოგადოებას. ვარდების რევოლუცია, ჩემი აზრით, იყო ძალიან მნიშვნელოვანი გამოფხიზლება ქართველ საზოგადოებაში.

— აქტიურ პოლიტიკაში მოსვლამდეც საკმაოდ მკვეთრი განცხადებების კეთებით გამოირჩეოდით...

— ადამიანის უფლებების დაცვა მოითხოვს მკვეთრ განცხადებებს. როდესაც ადამიანს აწამებენ, ისე ვერ ილაპარაკებ, იცით რა, ფრჩხილები კი დააძრეს, მაგრამ არა უშავს. ამას სჭირდება ძალიან მკვეთრი და მკაფიო განცხადებები, როდესაც ყველაფერს თავის სახელს დაარქმევ.

— რაც შეეხება თქვენს პირად ცხოვრებას, როგორ გაიცანით ბატონი დავითი? იქნებ გაიხსენოთ თქვენი სასიყვარულო ისტორია...

— სასიყვარულო ისტორიებს ჟურნალისტებთან არ ვიხსენებ ხოლმე, როგორც წესი. რაც შეეხება გაცნობას, სიმართლე გითხრათ, როგორ გავიცანი, არ მახსოვს, იმიტომ რომ ისეთი განცდა მაქვს, სულ ვიცნობდი, რაც დამოუკიდებელი ცხოვრება დავიწყე. უნივერსიტეტში სწავლის დროს გავიცანი, თუმცა დეტალები არ მახსოვს.

— გრძნობა როდის გეწვიათ?

— ზუსტად არც ეს მახსოვს. ეს ყველაფერი თავისთავად მოხდა, რაღაც ისეთი დღე და საათი არ ყოფილა, რომ გავიღვიძე და გადავწყვიტე, მგონი, ეს კაცი მიყვარს-მეთქი.

— შეუღლებამდე საკმაოდ დიდი ნაცნობობა გაკავშირებდათ?

— ჩვენ 1992 წლიდან ვიცნობთ ერთმანეთს, შეიძლება — ცოტა უფრო ადრეც.

— რამდენად რთულია ერთ ოჯახში ორი პოლიტიკოსი, მით უმეტეს — მეუღლეები?

— ძალიან ადვილია, როდესაც ღირებულებების აბსოლიტური თანხვედრა გაქვს. შეიძლება, ტაქტიკური მოსაზრებები განსხვავებული გვქონდეს, როდის როგორ უნდა მოიქცე და რა განცხადება უნდა გააკეთო. ეს არანაირი პრობლემის მატარებელი არ არის, თუ ღირებულებითი თანხვედრა გაქვთ. ვფიქრობ, მე და დათოს ამ მხრივ არანაირი პრობლემა არ გვაქვს, ყოველ შემთხვევაში, დღემდე არ ყოფილა, რომ რამეზე ფუნდამენტური სხვაობა გვქონოდეს.

— კამათი არ გიწევთ?

— კამათი ძალიან ხშირად გვაქვს, ოღონდ არა — პრინციპულ და ღირებულებით საკითხებზე, არამედ კონკრეტულ მოქმედებებსა და ნაბიჯებზე დროის იმ მონაკვეთში, რომელშიც იმ წუთში ვიმყოფებით. არ მახსენდება არც ერთი შემთხვევა, რომ განსხვავებული შეხედულება გვქონოდეს.

— რომელს უფრო ხშირად გიწევთ დათმობაზე წასვლა?

— ასე საკითხი არასდროს დგას, ჩვენ ვცდილობთ, მივიდეთ საერთო აზრამდე. ფორმალურად ის პარტიის თავმჯდომარეა და საბოლოო სიტყვას ის ამბობს.

— რამდენად მკაცრია, როგორც პარტიის თავმჯდომარე?

— დათო არ არის მკაცრი არც პარტიაში, არც ოჯახში, არც ბავშვებთან. ის გულწრფელად სულით დემოკრატი ადამიანია, რაც გამორიცხავს მისი მხრიდან ხელის დარტყმებს მაგიდაზე და ხმამაღალ ტონალობაში ბრძანებების გაცემას. ყოველთვის ეძებს რაციონალურ აზრს და ახსნას ყველაფრისას ყველასთან, მათ შორის, სამი წლის გიგასთანაც კი, ცდილობს, აუხსნას, გააგებინოს და მისგან მიიღოს თანხმობა, სანამ რამეს გადაწყვეტს მის მაგივრად.

— რამდენად პოლიტიზირებულია თქვენი ოჯახი, ბავშვები?

— მგონი, სრულიად საქართველოა პოლიტიზირებული დღეს და, რომ გითხრათ ჩვენი ოჯახი არ არის-მეთქი, ძალიან სასაცილო იქნება, მაგრამ ერთი რამ ზუსტად შემიძლია გითხრათ, პოლიტიკაზე, ჩვენი სახლის კარი რომ იკეტება, თითქმის არასდროს ვლაპარაკობთ. ერთი გამონაკლისი გვყავს, დედაჩემი, რომელიც

სულ ითხოვს ჩვენგან კითხვებზე პასუხს.

— ბავშვები რამდენად არიან გათვითცნობიერებულნი ამ საკითხში?

— გათვითცნობიერებულნი არიან, მაგრამ ამაზე არასოდეს ლაპარაკობენ, იმიტომ რომ დიდად არ აინტერესებთ, ჯერ ძალიან პატარები არიან ამისთვის. ისედაც რაიმე განსაკუთრებული ინტერესი არა აქვთ, კი ცნობენ ადამიანებს ტელევიზორში, მაგრამ ამის იქით არ მიდის მათი ინტერესები.

— რამდენადაც ვიცი, ორი ვაჟი გყავთ. რა ასაკისანი არიან?

— ცხრის და სამი წლის. ახლა შემისწორებდნენ და მეტყოდნენ, ათი და ოთხიო, მაგრამ ჯერჯერობით — ცხრა და სამი.

— რამდენად აპროტესტებენ, რომ მშობლებს ცოტა დრო აქვთ მათთვის?

— ჩუმად, მოგუდულად აპროტესტებენ. მათ თვალებში ჩანს ხოლმე ეს, თორემ ისე დიდად არ აპროტესტებენ. ცხრა საათის შემდეგ ტელეფონის ზარების სიხშირით შეგიძლიათ მიხვდეთ, რომ აპროტესტებენ, მაგრამ ამას შეგუებული არიან.

— როგორი მშობლები ხართ?

— ასატანი (იცინის). ალბათ, კარგი, არ ვიცი, ეს მე როგორ უნდა გითხრათ. ვფიქრობ, რომ — კარგი, მაგრამ ეს შეფასება იმის მერე გამოჩნდება, როდესაც ისინი 17 და 18 წლის გახდებიან. როგორები იქნებიან, იმის მიხედვით გაირკვევა, როგორი მშობლები ვიყავით.

— რამდენად მომთხოვნია ბატონი დავითი თქვენ მიმართ?

— ამ სამყაროში მოსიარულე ადამიანთა შორის ყველაზე მეტად ჩემ მიმართ არის მომთხოვნი. ბევრი მიზეზის გამო განსაკუთრებით გამახვილებული აქვს მგრძნობელობა და მოთხოვნა ჩემი მოქმედებების, ჩემი სიტყვების, ჩემი დამოკიდებულებების მიმართ.

— შენიშვნებს თუ იღებთ მისგან და თუ ითვალისწინებთ?

— რა თქმა უნდა, აბსოლუტური ჭეშმარიტების ფლობის პრეტენზია არა მაქვს და, ღმერთმა დამიფაროს, ოდესმე მქონდეს. ნებისმიერი ადამიანისგან მივიღებ შენიშვნებს, თუ ეს რამე ისეთს არ ეხება, რაზეც მე პრინციპულად ჩამოყალიბებული ვარ. ამ შემთხვევაში, რასაკვირველია, მივიღებ შენიშვნებს.

— უნდოდა თქვენს მეუღლეს, რომ აქტიურ პოლიტიკაში ყოფილიყავით, თუ მას ერჩივნა ოჯახში, შვილებთან და სამზარეულოში გეტრიალათ?

— არა, საკითხი საერთოდ არ დგას ასე. ეს მოცემულობა იყო, ვინმეს უნდოდა თუ არ უნდოდა, ასე არ გადაწყვეტილა ჩემი ცხოვრება. ჩვენ როდესაც დავქორწინდით, პოლიტიკაში არც მე ვიყავი და არც დათო, მაგრამ, როგორც იტყვიან, კოჭებში გვეტყობოდა ორივეს, რა გზას დავადგებოდით. ასე რომ, ჩვენი ერთად ყოფნა, ეტყობა, იმიტომაც შედგა, რომ ორივეს მსგავსი ინტერესები გვაქვს, მსგავსი ხედვა გვაქვს ამ ქვეყნის მომავლის მიმართ და, რაც მთავარია — მსგავსი პასუხისმგებლობა. როდესაც ასეთი მაღალი პასუხისმგებლობა გაქვს, სახლში, სამზარეულოში ვერ გაჩერდები.

— სამზარეულოსთან რამდენად მეგობრობთ?

— იძულებითი მეგობრობა მაქვს ხოლმე ზაფხულობით, როდესაც დედა და ბავშვები არ არიან. სხვა გზა არ არის, ხომ უნდა ჭამო რამე. იშვიათად მიწევს მაგ ფუნქციის შესრულება, მაგრამ, მგონი, გამომდის, როცა მიწევს. არ ვუჩივი საკუთარ შემოქმედებას.

— მეუღლეს რამდენად მოსწონს ეს შემოქმედება?

— ოღონდ მე რამე გავაკეთო და დათო ყველაფრით ბედნიერია.

— უპრეტენზიოა ამ მხრივ?

— დათო ძალიან უპრეტენზიოა, ჩემგან განსხვავებით. მე კვებაში ძალიან პრეტენზიული ვარ.

— რა გამოგდით ყველაზე უკეთესად?

— ყველაფერი კარგად გამომდის, რასაც ხელს მოვკიდებ (იცინის). ნამცხვრები არ გამომდის, ეგ შემიძლია ზუსტად გითხრათ. ამ მხრივ სრულ აბსურდში ვარ ხოლმე, საჭმელი, არა უშავს, აი, ნამცხვარი ძალიან მიჭირს, ვერ მივხვდი, რაშია პრობლემა.

— საჩუქრების კეთება და სიურპრიზები თუ უყვარს დათოს?

— დათოს უყვარს საჩუქრების მიღება და ეს ფილოსოფია აქვს, რომ ადამიანი ორჯერ არის ბედნიერი, როდესაც საჩუქარს უკეთებს სხვას და ამ საჩუქარს არჩევს — როგორი ბედნიერებაა, ამდენი წვალების შემდეგ რომ შეარჩევ, ჩამოყალიბდები და იყიდი, მეორედ მაშინ, როდესაც სიურპრიზს გაუკეთებ ადამიანს და იმის ბედნიერ სახეს დაინახავ. ასე ვცხოვრობთ (იცინის). მე იმით ვარ ბედნიერი, რომ მას ვუკეთებ საჩუქრებს და ის იმით, რომ იღებს ამ საჩუქრებს (იცინის).

— ე.ი. მისგან ნაკლებად ხართ საჩუქრებით განებივრებული?

— მე ძალიან პრეტენზიული ადამიანი ვარ და ჩემთვის საჩუქრის ჩუქება ცოტა რთული საკითხია, არა იმიტომ, რომ წუნია ვარ, არა, ყველაზე სტანდარტული საჩუქრის — ყვავილები, სუნამო — ჩემთვის ჩუქება შეუძლებელია, თუ მიცნობს ადამიანი, იმიტომ რომ ალერგია მაქვს ძალიან მძიმე ფორმის და, შესაბამისად, ჩემმა ყველა მეგობარმა იცის, რომ მე თუ სტუმრად მივდივარ, სახლში ყვავილი არ უნდა იყოს და არავინ სუნამო არ უნდა დაისხას იმ ოჯახში იმ დღეს.

— საერთოდ არ ხმარობთ სუნამოს?

— რა თქმა უნდა, რაღაცას ვხმარობ, მაგრამ ეს არ არის მუდმივი, იმდენად მძიმე ფორმით მაქვს, რომ სრულიად შესაძლებელია, სამი წელი რაღაც სუნამოს ვხმარობდე და ხვალ უკვე იმაზეც მქონდეს ალერგია. ამიტომ ყოველთვის მე თვითონ უნდა შევარჩიო, უნდა „გავტესტო“ რამდენიმე დღე და შემდეგ ვიყიდო. ეს ძალიან რთული ამბავია და გამო ყველა გათავისუფლებულია ამ ვალდებულებებისგან.

— სად იმოსებით, რომელიმე ბრენდი ხომ არ გაქვთ ამორჩეებული?

— არა, აბსოლუტურად არაფერი. მაცვია ის, რასაც უცხოეთში ყოფნის დროს ნახევარი საათით ადრე ვყიდულობ, თუ მოვასწარი, ჩემი ძალიან ეკონომიური ბიუჯეტიდან გამომდინარე. ამასაც დიდი როლი აქვს ჩემს ჩაცმაში. ვინაიდან ჩაცმის ძალიან მარტივი სტილი მაქვს, რაიმე განსაკუთრებულ ტანსაცმელს არ ვატარებ, პიჯაკისა და შარვლის ყიდვა ძალიან მარტივია.

— თქვენ მწირი ბიუჯეტი ახსენეთ. რით ცხოვრობს დღეს დავით უსუფაშვილისა და თინა ხიდაშელის ოჯახი? როგორც ვიცი, პარტიაში დაფინანსება არ გაქვთ. რა შემოსავალს ფლობთ?

— ძირითადად ეს არის ჩემი კონტაქტები. ბევრი კონტაქტი მაქვს, თუ შეიძლება, ასე ითქვას. საერთაშორისო ორგანიზაციები პერიოდულად მიკვეთენ ხოლმე კვლევებს. ჩემი ძველი საქმიანობიდან გამომდინარე, ეს კონტაქტები შენარჩუნებულია ამ ორგანიზაციებთან და ეს არის ჩვენი შემოსავალი. დათოს, პრინციპში, ამის დრო არა აქვს და სულ რამდენიმე ასეთი შემოთავაზება ჰქონდა. ყირგიზეთში იყო, მაგალითად, რამდენიმე ზაფხული, ყირგიზეთის კონსულტაციას წერდა იუნდიპის პროექტით.

— უხეშად რომ ვთქვათ, ოჯახი თქვენს კისერზეა?

— არა, ასე არ არის. როგორც გითხარით, მე გაცილებით მეტი დრო მაქვს, ვიდრე დათოს და ასე გვაქვს ფუნქციები გადანაწილებული.

— საჭესთან თუ ზიხართ?

— მანქანის ტარება ვიცი, ვიჯექი ოდესღაც. ბოლო სამი წელია, არ ვმჯდარვარ.

— თავისუფალ დროს როგორ ატარებთ?

— საერთოდ არა მაქვს თავისუფალი დრო. ასეთი ცნება ჩემს ცხოვრებაში არასოდეს არსებობდა. ეს პოლიტიკის ბრალი არ არის. არასოდეს მქონია თავისუფალი დრო. არ მესმის, რას ნიშნავს თავისუფალი დრო. მოკლედ, თავისუფალი დრო არა მაქვს! როგორ შეიძლება, მქონდეს თავისუფალი დრო, თუ ვცხოვრობ? თავისუფალი დრო მაქვს მაშინ, როდესაც მძინავს.

— საერთოდ არ ისვენებთ?

— მე ვისვენებ ჩემი საქმის კეთების დროსაც. ვფიქრობ, რომ დასვენება სიამოვნებაა. მსიამოვნებს, რასაც ვაკეთებ და ამიტომ ეს პრობლემა არა მაქვს. არც შვებულებაში ვყოფილვარ ოდესმე. არა, ვიტყუები, ერთხელ ვიყავი, 2003 წელს.

— ბოლოს როდის დაისვენეთ მეუღლესთან ერთად და სად?

— ჩვენ სულ ერთად ვართ. ჩვენი საქმიანობიდან და ცხოვრების სტილიდან გამომდინარე, ეს საკითხი მარტივად გვაქვს მოგვარებული. ჩემი ყველაზე დიდი დასვენება ათი წუთით გიგასთან ჩახუტებაა, როდესაც ყველაფერი მავიწყდება, რაც კი ამ სამყაროში ცუდი ხდება, ან სანდროსთან ერთად მეცადინეობა, მაგალითად, ინგლისურის. ვფიქრობ, ამაზე სრულფასოვანი შეუძლებელია რამე არსებობდეს, ღამე რომ დაიძინებს, ჩაგეხუტება და ლოყაზე თავის ლოყას დაგადებს. ეს არის ყველაზე დიდი დასვენება. ეს მყოფნის იმისთვის, რომ შემდეგი დღე ვიყო ისე, თითქოს ერთი თვე შვებულებაში ვიყავი.

— აღნიშნეთ, რომ მუდმივად დათოსთან ერთად ხართ, სახლშიც, სამსახურშიც. ეს ცოტა მომაბეზრებელი ხომ არ არის?

— არა, ნამდვილად არ არის მომაბეზრებელი. როდესაც ადამიანი გიყვარს, მასთან ერთად ყოფნაც გინდა. ეს ძალიან ბუნებრივი პროცესია, პირიქით, სასიამოვნოა. იმდენად მივეჩვიე ამ რეჟიმსა და ასეთ ცხოვრებას, რომ ვერ წარმომიდგენია, სამსახური მქონდეს ექვს საათამდე და დათო სადღაც სხვაგან იყოს, მერე საღამოს შევხვდეთ ერთმანეთს და კინოში წავიდეთ. არ ვამბობ, რომ კარგი არ არის, მაგრამ ჩემთვის ეს არანორმალური ცხოვრება იქნებოდა. ვერ წარმომიდგენია, ასე ვიცხოვრო.

— ეჭვიანი თუ ხართ, თუ გიეჭვიანიათ ოდესმე?

— სად უნდა ვიეჭვიანო, სულ ერთად ვართ (იცინის). არა, საერთოდ არა ვარ ეჭვიანი, არანაირ ურთიერთობაში, არც ქმართან მიმართებით, არც მეგობრებთან და არც პოლიტიკაში, რაც ძალიან ცუდი თვისებაა პოლიტიკოსისთვის, დანაშაულის ტოლფასია, მაგრამ, რა ვქნა, არ შემიძლია, ზოგადად, ვიღებ ადამიანებს ისეთებს, როგორებიც არიან და მჯერა, რომ კეთილშობილება ძალიან მაღალია ადამიანებში.

ეროვნული მოძრაობის წევრებს საბჭოთა სისტემასთან ბრძოლის დროს უამრავი პრობლემა ექმნებოდათ. პრობლემების ნაკლებობას არც მამუკა გიორგაძე და მისი თანამებრძოლები უჩიოდნენ. მათ თავიდან პრობლემებს გარშემომყოფები იმის გამო უქმნიდნენ, რომ ეკლესიაში დადიოდნენ. როგორც მამუკა გიორგაძე ამბობს, ათეისტური საზოგადოებისთვის მაშინ ნარკომანი შვილი უფრო მისაღები იყო, ვიდრე სტიქაროსანი.

პატრიარქს ჩვენ გამო ბევრჯერ უსაყვედურეს

იმის გამო, რომ სტიქაროსნები იყვნენ, მათ ბევრი პრობლემა შეექმნათ. დღეს ამ პრობლემებზე მამუკა გიორგაძე უკვე იუმორით საუბრობს და ბედნიერია იმით, რომ თავის მეგობრებთან ერთად პატრიარქის პირველი სტიქაროსანი იყო. პარალელურად, ისინი აქციებშიც მონაწილეობდნენ. ამის გამო, როგორც თავად ამბობს, ილია მეორეს ბევრჯერ შეექმნა პრობლემა, თუმცა პატრიარქს მათთვის ამის შესახებ არასდროს უთქვამს.

ეროვნულ მოძრაობაში და ეკლესიაში მამუკა გიორგაძე და მისი თანამებრძოლები თითქმის ერთდროულად მივიდნენ. მათი მეგობრები, რომლებიც ადრე ვერ ხვდებოდნენ, რატომ დადიოდნენ ისინი ეკლესიაში, ახლა წარმატებული სასულიერო პირები არიან.

როგორ ემალებოდნენ უშიშროებას, რა რჩევებს აძლევდა პატრიარქი, რატომ იქეიფეს აქციის წინ, ამ თემებზე მამუკა გიორგაძე „ახალ თაობას“ ესაუბრება.

მამუკა გიორგაძე:

— საბჭოთა სისტემასთან დაპირისპირება ძალიან სარისკო იყო. არათუ მოქმედება, იმ დროს სისტემასთან დაპირისპირებაზე გაფიქრებაც კი საშიში გახლდათ. მაგრამ ჩვენ ეკლესიამ მოგვცა რწმენისა და თავისუფლების მაღალი ხარისხი. იმდენად მაღალი, რომ ეს ბარიერი გადავლახეთ. როცა უბრალო მოკვდავი დიადი მიზნებისთვის იბრძვის, ის უკვე თავისუფალია ადამიანური შიშებისაგან. ჩვენც აღარ გვეშინოდა და მზად ვიყავით, ნებისმიერი გასაჭირისთვის გაგვეძლო.

— გამოდის, რომ ჯერ ეკლესიაში მიხვედით და იქიდან წახვედით ეროვნულ მოძრაობაში?

— ეს პარალელური პროცესი იყო. 15-16 წლის ბიჭებისთვის დგება მომენტი, როცა ის საკუთარ თავში ჩაღრმავებას ცდილობს, ეძებს საზოგადოებაში თავის ადგილს. ჩვენც ვეძებდით ჩვენს ადგილს, თავის დამკვიდრება გვინდოდა. ამ ძიებამ, ქართული ლიტერატურისა და ისტორიის სიყვარულმა მიგვიყვანა ეკლესიაში. ეკლესიამ კი მოგვცა ის, რასაც ვეძებდით. ყველაზე მნიშვნელოვანი ის იყო, რომ ეკლესიამ თავისუფლება მოგვცა. მან პიროვნებებად ჩამოგვაყალიბა. ჩვენ მაშინ ეკლესიაში დავდიოდით და არ ვფიქრობდით იმაზე, სასულიერო პირები გავხდებოდით თუ პოლიტიკაში წავიდოდით. ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებმა ჩვენგან დამოუკიდებლად მიგვიყვანა პოლიტიკაში. ანტისაბჭოთა ქმედების გამო ჯერ ერთხელ დაგვიჭირეს, მეორე — მეორედ, მერე — მესამედ... და ჩვენც პოლიტიკურ პროცესებში აღმოვჩნდით ჩართული.

— პირველად რისთვის დაგიჭირეს, რა ანტისაბჭოთა ქმედება ჩაიდინეთ?

— პირველად პროკლამაციის გავრცელების გამო დაგვაკავეს.

— რა სახის პროკლამაციებს ავრცელებდით?

— ვავრცელებდით პოლიტიკურ და სასულიერო ლიტერატურას. აი, ამის გამო დაგვაპატიმრეს პირველად. მეორედ უკვე მცირემასშტაბიანი მანიფესტაციისთვის დაგვაკავეს.

— რამდენი მოგისაჯეს?

— არაფერი მოუსჯიათ. ერთი დღე გაგვაჩერეს, დაგვარიგეს, დაგვაშინეს და გამოგვიშვეს.

— მაშინ რამდენი წლის იყავით?

— 15-16 წლისანი ვიქნებოდით.

— თქვენს ქმედებებზე პასუხი, ალბათ, თქვენს მშობლებსაც მოსთხოვეს...

— ჩვენი მშობლები სასტიკად გაკიცხეს სამსახურში. ჩვენ გამო ჩვენი ოჯახები სერიოზული პრობლემების წინაშე დადგნენ. მშობლები გაკიცხეს იმის გამოც, რომ სტიქარს ვატარებდით. მაშინ ძალიან ცუდი დრო იყო და სახლში სტიქაროსანი შვილის ყოლა სამარცხვინოდ ითვლებოდა.

— სტიქარი რამდენი წლისამ ჩაიცვით?

— 16 წლის ვიყავი. მაშინ ჩვენი საზოგადოება ათეისტური გახლდათ. ჩემი ნათესავებისთვის ჩემი გადაწყვეტილება გულწრფელად გაუგებარი იყო. მე დიდუბის ეკლესიის გვერდით გავიზარდე. სასულიერო პირებს ყოველდღე ვხედავდით. ანაფორიანი კაცი ჩემი ოჯახისთვის მოულოდნელი არ იყო. ამის მიუხედავად, ჩემი ეკლესიაში დარჩენა მათთვის გაუგებარი იყო. იმ წრეში, სადაც მამაჩემი ტრიალებდა, საერთოდ გაუგებარი იყო ეს ამბავი. მას ერთხელ უთხრეს, შენი შვილი კაბით ვნახეთო. მამაჩემი გადაირია, კაბის ხსენებაზე სულ სხვა ასოციაციები აღეძრა. დედაჩემის გარდერობში ეძებდა, რომელი კაბა არ იყო სახლში. აი, ამ დონეზე იყო მაშინ ვითარება. ხალხისთვის გაუგებარი იყო, როგორ შეიძლებოდა, ბიჭს კაბით ევლო. სტიქარი მაშინ კაბასთან ასოცირდებოდა. მათთვის ეს ყველაფერი, როგორც იტყვიან, სულ სხვა ოპერიდან ნამღერი სიმღერა იყო. იყო მომენტები, როცა ახლობლების ნარკომანი შვილი უფრო მისაღებად ითვლებოდა, ვიდრე სტიქაროსანი.

— ეროვნულ მოძრაობაში როგორ აღმოჩნდით, როგორ იწყებოდა თქვენი პოლიტიკური მოღვაწეობა?

— მაშინ ჩვენთვის ძალიან საინტერესო პროცესები მიმდინარეობდა. საბჭოთა სისტემას თავიდან მხოლოდ ინდივიდები ებრძოდნენ. ჩვენ გვიწოდებდნენ დისიდენტებს.ასე დაიწყო ჩვენი დისიდენტური საქმიანობის პერიოდი.

— პოლიტიკური პარტიის შექმნა როდის გადაწყვიტეთ?

— ნელ-ნელა ამ ბრძოლამ ორგანიზებული სახე მიიღო. ბოლოს მივხვდით, რომ საბჭოთა სისტემის დამარცხება ინდივიდუალური ბრძოლით ძნელი იქნებოდა. უკვე საჭირო იყო, ჩვენი ხედვები პრინციპებად ჩამოგვეყალიბებინა. საჭირო გახდა იდეოლოგიური პრინციპების შედგენა. ამ მუშაობამ მიგვიყვანა ერთიანი ორგანიზებული ჯგუფის შექმნამდე. ამ ჯგუფს პოლიტიკაში პარტია ჰქვია. ძალიან ბევრი ვიმუშავეთ და გადავწყვიტეთ, აღგვედგინა ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია.

— სამუშაოს ჩასატარებლად შეკრება იყო საჭირო. როგორ ახერხებდით ამას, უშიშროების სამსახურის თანამშრომლები ეროვნული მოძრაობის წარმომადგენლებს ხომ სულ თან დაგყვებოდნენ...

— ისინი მართლა სულ ჩვენ გვერდით იყვნენ. მათგან უყურადღებობას არასდროს განვიცდიდით. ამასთან დაკავშირებით ერთი კურიოზიც შეიძლება გავიხსენო. მარიკა ბაღდავაძეც ჩვენი ჯგუფის წევრი იყო. უშიშროება მის გადაადგილებასაც ყურადღებით აკვირდებოდა. ერთხელ მარიკა ერთ-ერთ მორიგ შეკრებაზე მიდიოდა. ძალიან ეჩქარებოდა. გაჩერებაზე იდგა. იქვე იდგა მისი მეთვალყურე თავისი მანქანით. მარიკამ ვერც ტაქსი გააჩერა და ვერც ავტობუსში ავიდა. არადა, ძალიან აგვიანდებოდა. რა უნდა ექნა, გააღო კარი და თავის მეთვალყურეს ჩაუჯდა მანქანაში, უთხრა, მაინც მე მომყვები და ბარემ წამიყვანეო. ეს იმდენად თავხედური საქციელი იყო, რომ ის ადამიანი დაიბნა, უთხრა, შვილო, წაგიყვანდი, მაგრამ, ინსტრუქციის თანახმად, ამის უფლება არა მაქვსო.

— გარედან საგულდაგულოდ გითვალთვალებდნენ. შიგნით არ გიგზავნიდნენ თავიანთ ხალხს?

— შიგნით ხალხის შემოგზავნას არანაირი აზრი არ ჰქონდა.

— რატომ არ ჰქონდა აზრი?

— იმდენად ვიწრო წრე ვიყავით, რომ იქ აგენტების შემოგზავნა უაზრობა იყო. ჩვენ ერთმანეთთან ვიყავით შეზრდილები. ერთმანეთს ძალიან კარგად ვიცნობდით. მაშინვე იშიფრებოდა, თუ ვინმე იქნებოდა შემოგზავნილი. ეს ყველაზე კარგად უშიშროებამ იცოდა. ამიტომ შიგნით არავის გვიგზავნიდნენ. ვინმეს „დავერბოვკება“ ხომ წარმოუდგენელი იყო.

— რატომ იყო წარმოუდგენელი?

— ჩვენ საქართველოს დამოუკიდებლობის იდეით ძალიან ანთებულები ვიყავით. ვინც ასე არ იყო, მაშინვე იშიფრებოდა. ხელოვნურად შემოსული ჩვენ გვერდით ვერ გაჩერდებოდა.

— აქეთ თუ გადმოგიბირებიათ ვინმე?

— ჩვენ მხარეს ძალიან ბევრი გადმოვიდა, თუმცა ამას გადმობირებას ვერ დავარქმევ. ამ ადამიანებმა თავად გადაწყვიტეს, გამხდარიყვნენ მორწმუნეები და ეროვნული მოძრაობის წევრები. ეს გადმობირებით ვერ მოხდებოდა. ისე კი, ჩვენ მათ ბევრს ვესაუბრებოდით. მათ მიერ არჩევნის გაკეთება ბუნებრივი პროცესი იყო. გადმობირების აუცილებლობა არც ყოფილა. მტრის ბანაკში ხომ არ ვიყავით. ყველანი ერთი ქვეყნის შვილები გახლდით. ისინი ჩვენი მეგობრები, ნათესავები და ნაცნობები იყვნენ, უბრალოდ, უფლისგან შორს იდგნენ. მათ არ იცოდნენ ბევრი რამ. ჭეშმარიტების გაცნობიერებაში ჩვენ ვეხმარებოდით, ბევრს ვესაუბრებოდით, ვუმტკიცებდით, რა იყო ნამდვილი ჭეშმარიტება. თავიდან ჩვენს მოსაზრებებს არ იზიარებდნენ. ისინი, ვინც ამაში ყველაზე მეტად გვეწინააღმდეგებოდნენ, დღეს წარმატებული სასულიერო პირები არიან. მათ ფართოდ გაუღეს უფალს გულის კარი და უფლისგანაც დიდი მადლი მიიღეს. იყო სასულიერო პირი — ეს უფლის წყალობაა. ეროვნულ მოძრაობაში მოსვლაც ასე ხდებოდა. თავიდან ადამიანებს არ ესმოდათ, რას ვაკეთებდით. მათთვის ჩვენი ბრძოლა გაურკვეველი იყო. მერე ბევრი რამ შეიცვალა. ის ადამიანები აქტიურად ჩაებნენ ეროვნულ მოძრაობაში და ამით ძალიან ბედნიერები იყვნენ. ისინი თავს საქართველოს ისტორიის ნაწილად გრძნობდნენ. ანდა, როგორ შეიძლება, ბედნიერი არ ყოფილიყო ადამიანი, რომელიც იმ საქმეს ემსახურებდა, რასაც თავის დროზე კოტე აფხაზი, რეზო გაბაშვილი, სპირიდონ კედია, გიორგი გვაზავა აკეთებდნენ. ამ ყველაფრის თავში კი ილია ჭავჭავაძე იდგა. როცა შენ ამ დიდ ბრძოლაში ერთი რიგითი ჭანჭიკი ხარ, ამაზე დიდი სიამოვნება რა უნდა იყოს. ამ სიამოვნების გამო ბევრი ადამიანი მოდიოდა. მათ იცოდნენ, რომ ეროვნულ მოძრაობაში ყოფნა ძალიან საშიში იყო, მაგრამ მაინც მოდიოდნენ და მოდიოდნენ.

— მოდით, ისევ თვალთვალის თემას დავუბრუნდეთ. „მასკიროვკისთვის“ თუ მიგიმართავთ, რათა უშიშროების თანამშრომლებს თქვენი გადაადგილება გამოჰპარვოდათ?

— რა თქმა უნდა. ბრძოლის მთელი არსენალი გამოყენებული გვქონდა, დაწყებული ვიზუალური მხარით, როგორიც არის გრიმი და ტანსაცმელი და დამთავრებული ათასგვარი სხვა საშუალებით.

— ხშირად აცუცურაკებდით უშიშროების თანამშრომლებს?

— ჩვენ მაინც შემოქმედებითად ვუდგებოდით ამ საკითხს. ბევრ შემთხვევაში წარმატებული ოპერაციები გვქონდა. როგორც ასეთი, აქციაზე ჩავარდნა არ გვქონია, პროკლამაციების გადმოყრაც არ ჩაგვშლია. ჩვენ მხოლოდ მაშინ გვაპატიმრებდნენ, როცა ღიად გამოვდიოდით აქციაზე.

— პროკლამაციებს საიდან ან სად ყრიდით?

— ხან ინსტიტუტის კედლებზე ვაკრავდით, ხან ქუჩაში. პროკლამაციები სახურავიდანაც ბევრჯერ გადმოგვიყრია. ამისთვის ათასგვარი მექანიზმი არსებობს — საათის მექანიზმი, სათაგური. ზოგს ჩვენ ვიგონებდით, ზოგს ვსწავლობდით, ზოგჯერ ძველ მეთოდებს ვაუმჯობესებდით. როცა შემოქმედებითად ვუდგებით საქმეს, იქ ბევრი რამის მიღწევა შეიძლება, მით უმეტეს, რომ ფანტაზია და განათლება არც ერთს არ გვაკლდა, თან მსგავსი ცხოვრება რომანტიზმის ელემენტებსაც შეიცავს.

— რა რომანტიზმის?

— ამა თუ იმ აქციის მოწყობას რომ ვგეგმავდით, ვიცოდით, რომ დაგვიჭერდნენ, ამიტომ წინას საღამოს რაღაც განსაკუთრებულს ვაკეთებდით. ამ მხრივ ბევრი რამ მაქვს გასახსენებელი. ერთხელ გეორგიევსკის ტრაქტატის გაფორმების თარიღი უნდა გაგვეპროტესტებინა. ეს უშიშროებამაც იცოდა. გაგვაფრთხილეს, თუ რუსთაველზე გამოხვალთ, დაგაპატიმრებთო. ამის გამო უკან არ დაგვიხევია და აქციის წინა საღამოს გვარიანად მოვილხინეთ, ისე, როგორც დაჭერის წინ უნდა მოილხინოს ადამიანმა. სახლში და გარეთ არ დაგვიტოვებია განსხვავებული სასმისი, რომელიც არ დაგვეცალა. ბოლო ქეიფი, ბუნებრივია, სულ სხვანაირია.

— რატომ ბოლო ქეიფი?

— მაშინ ისეთი დრო იყო, შეიძლებოდა, სიცოცხლეს ბოლომდე ან კარგა ხანს ვეღარ გვექეიფა. ეს ყველაფერი ძალიან სარისკო იყო, მაგრამ ამას თავისი რომანტიზმიც ახლდა. ამ დროს თავიც გიყვარს, შენი თანამებრძოლებიც და, რა თქმა უნდა, ქვეყანაც.

— ოჯახის წევრები არაფერს გეუბნებოდნენ თქვენი ქმედებების გამო?

— შეეცადნენ ყველაფერს, რისი გაკეთებაც შეიძლებოდა — გაბრაზება, დაყვავება... როცა არაფერი გამოუვიდათ, თავი დაგვანებეს, იძულებული გახდნენ, ამ „საშინელებას“ შეგუებოდნენ. ოჯახი ეგუება, როცა ავადმყოფი შვილი ჰყავს. ამ დონეზე გავდიოდით ჩვენც. მერე ნელ-ნელა თვითონაც ყველაფერი გაიგეს და ჩვენს აზრზე გადმოვიდნენ. საზოგადოებაშიც შეიცვალა განწყობა. თვითონაც ხვდებოდნენ, რომ საქართველოს დამოუკიდებლობა რეალური იყო. არადა, ცოტა ხნით ადრე დაგვცინოდნენ იმის გამო, რომ საქართველოს დამოუკიდებლობას ვითხოვდით. მერე ამ მოძრაობამ მასშტაბური სახე მიიღო და ყველა ლამის ეროვნული მოძრაობის წევრი იყო. ყველას უხაროდა. თავიდან იყო ძნელი, თორემ მერე ასეთი მოთხოვნებით ქუჩაში გამოსვლა ძალიან იოლი გახლდათ.

— თქვენ იყავით ილია მეორის პირველი სტიქაროსნები. იქ როგორ მოხვდით?

— იმ პერიოდში საქართველოში ათეისტური განწყობა იყო. ტაძრების უმეტესი ნაწილი დახურული იყო. მოქმედ ტაძრებშიც ძალიან ცოტა ხალხი დადიოდა. სტიქაროსნები, პრაქტიკულად, არ იყვნენ. ალექსანდრე ნეველის სახელობის ტაძარში რუსი სტიქაროსნები იყვნენ და ისინი მოდიოდნენ ქართულ ტაძრებში. ქართველი სტიქაროსნები მაშინ, ფაქტიურად, არ იყვნენ. მღვდელმსახურების აღსრულებისთვის საჭირო იყო სტიქაროსნები. მორწმუნე ახალგაზრდებმა ეს ჩვენს თავზე ავიღეთ. ჩვენ ვიყავით პატრიარქის პირველი სტიქაროსნები. ეს ძალიან სასიამოვნოა.

— გინდოდათ, სტიქაროსანი ყოფილიყავით?

— თავიდან, როცა ეკლესიაში დავიწყე სიარული, არ მიფიქრია, რომ სტიქაროსანი გავხდებოდი. მოქმედი სტიქაროსნები ისე ცოტა იყვნენ, რომ ვერ ასრულებდნენ იმ საქმეს, რომელიც საჭირო იყო. ლოდინის დრო აღარ იყო, ლოცვა-კურთხევა მოგვცეს და ჩვენც ჩავიცვით სტიქარი. დიდი ბედნიერება იყო პატრიარქის სტიქაროსნობა, მაგრამ სტიქარის გახდა მოგვიხდა. ეს მაშინ გავაკეთეთ, როცა პოლიტიკურ ცხოვრებაში ძალიან აქტიურად ჩავერთეთ.

— პატრიარქი არ გაძლევდათ შენიშვნებს? თქვენ ხომ რაღაც აქციებში მონაწილეობდით...

— პატრიარქმა შენიშვნის მოცემა არ იცოდა. უწმინდესს აქვს უნიკალური უნარი იმისა, რომ შენვე მიგახვედროს შენს შეცდომას. მას არასოდეს უთქვამს ჩვენთვის, შვილებო, ასე არ გააკეთოთო. ის, უბრალოდ, მოყვებოდა რაიმე ამბავს ისტორიიდან ან თანამედროვე ცხოვრებიდან. ჩვენ ამ ამბით ყველა კითხვაზე ვიღებდით პასუხს. თითქოს უწმინდესი გრძნობდა, რა შეკითხვები გვქონდა მასთან. ისეთ რამეს იტყოდა, ჩვენვე ვაკეთებდით ჩვენი ნამოქმედარის ანალიზს. ბევრი რამე გამოგვისწორებია.

— პატრიარქს რამე პრობლემა ან უხერხულობა ხომ არ შექმნია იმის გამო, რომ მისი სტიქაროსნები აქციებში მონაწილეობდნენ?

— ჩვენ ვიცით, რომ ამის გამო უწმინდესს პრობლემები ჰქონდა, მას დისკომფორტს ვუქმნიდით. მასზე დიდი ზეწოლა ხორციელდებოდა. ხელისუფლებიდან ბევრი ადამიანი ურეკავდა. უხერხულ მდგომარეობაში აგდებდნენ. უწმინდესს ეს ჩვენთვის არასდროს უთქვამს, არანაირი შენიშვნა არ მოუცია, პირიქით, წიწილებს რომ კრუხი გადაეფარება, ისე გვეფარებოდა. ყველაფერს აკეთებდა იმისათვის, რომ ვინმეს ჩვენზე ზემოქმედება არ მოეხდინა. თვითონ იღებდა დარტყმებს და მაქსიმალურად გვაცილებდა ამ პრობლემებს. კარგად მახსოვს 1988 წლის ნოემბრის აქციები. მაშინ მთავრობის სახლის წინ შიმშილობის აქცია მიმდინარეობდა. ერთ დღეს გავრცელდა ინფორმაცია, რომ აქცია უნდა დაერბიათ. პატრიარქი იქ მოვიდა, იკითხა მიმშილეთა მდგომარეობა. საათ-ნახევრის განმავლობაში ის ჩემ და გია ჭანტურიას შუაში იდგა. როცა დარწმუნდა, რომ არაფერი მოხდებოდა, წავიდა, ჩვენ კი ძალიან ამაღლებული განწყობა დაგვეტოვა.

პატიმრებთან მიმავალ ადვოკატებს თეთრეულსაც უმოწმებენ

შორენა [illegible]

ადვოკატი ლალი აფციაური იმათ რიგებშია, ვინც ეროვნული მოძრაობიდან მოდის და კარგად ერკვევა როგორც ქვეყნის პოლიტიკურ, ისე სამართლებრივ ვითარებაში. აფციაური არამხოლოდ ეროვნული მოძრაობის რიგებიდან იბრძოდა გია ჭანტურიას გვერდით ქვეყნის დამოუკიდებლობისთვის, არამედ დღესაც ამ ბრძოლის რეჟიმშია და სამართლიანი სასამართლოს და ადამიანის უფლებების დაცვისთვის აქტიურად იბრძვის.

პატიმართა თანამეგობრობის პრეზიდენტი ლალი აფციაური იყო პირველი, რომელმაც ეროვნული მოძრაობის შემდგომ საბჭოთა ციხეებიდან საქართველოში დააბრუნა პატიმრები და იმ დღიდან აქტიურად იბრძვის პატიმართა უფლებების დაცვისთვის. ამის გამო ის ებრძოდა არა მხოლოდ კონკრეტულ ჩინოვნიკებს, ციხის ადმინისტრაციის დონეზე, არამედ მთავრობის კონკრეტულ წევრებს უპირისპირდებოდა და ღიად ამხელდა კონკრეტულ დანაშაულობებში.

საზოგადოება ლალი აფციაურს იცნობს ასევე, როგორც ე.წ. კანონიერი ქურდების ადვოკატს, თუმცა თავად ლალი აფციაური აცხადებს, რომ კანონიერი ქურდი არ არსებობს.უფლებათა დამცველი აღიარებს, რომ დღეს ხელისუფლებას ადვოკატთა ე.წ. შავი სია გააჩნია, რომლის სათავეში აფციაური დარწმუნებულია, რომ მისი გვარი იქნება.

გთავაზობთ ინტერვიუს ადვოკატ ლალი აფციაურთან

— ქალბატონო ლალი, ითქვა, რომ ქვეყანაში არა მხოლოდ პატიმრების მიმართ ფიქსირდება ღირსების შემლახველი მოპყრობა, არამედ ციხეში შესვლისას ადვოკატებსაც ასე ექცევიან. თქვენ მიმართაც ყოფილა ჩხრეკისას ღირსების შემლახველი მოპყრობა?

— მინდა დავიწყო იმით, რომ არამარტო ადვოკატების დაკნინება ხდება, თუმცა პირველი ვისი დაკნინებაც ამ ხელისუფლებამ დაიწყო, ეს იყო სასამართლო ხელისუფლება და ადვოკატის ინსტიტუტი. რამდენადაც გაუვიდოდა, იმ დოზით შემოვიდა. დღეს შეიძლება ითქვას, რომ ფაქტობრივად ადვოკატი, გარდა იმისა, რომ ფუნქციადაკარგულია, მისი ღირსებაც შეურაცხყოფილია. გამომდინარე იქიდან, რომ როდესაც პატიმართან შედიხარ საპატიმროში, იქ იწყება ადვოკატების ჩხრეკა პირდაპირი მნიშვნელობით. იმ პროცედურებს, რაც ჩვენ მიმართ ხორციელდება, იმას ჰქვია საგამოძიებო მოქმედება — ჩხრეკა, რისი უფლებაც, რა თქმა უნდა, მათ არ აქვთ. ეს არის ჩხრეკა თან დამამცირებელ და შეურაცხმყოფელ პირობებში — ხელების ფათურით ყველგან და ყველაფერში. ყველგან გკიდებენ ხელს, უკაცრავად და ფაქტობრივად, თეთრეულშიც კი იქექებიან. გააჩნია იმასაც, რომელი ადვოკატი რამდენის უფლებას აძლევს. მე შეიძლება ვიზუალური დათვალიერების უფლება მივცე, სხვებს კი ძალიან ცუდად ექცევიან ფეხსაცმლის გახდიდან დაწყებული,

ადვოკატი არ შეიძლება იყოს მექრთამე. ადვოკატი იღებს თავის ჰონორარს და ეს ჰონორარი არ ითვლება ქრთამად. რაც შეეხება ადვოკატების არაკვალიფიციურობას, რა თქმა უნდა, ეს პრობლემა არ გამორიცხება. ზოგიერთი საქმე იმ დონეზეა ადვოკატის მხრიდან გაფუჭებული, რომ შეიძლება მისი საქმიანობა დანაშაულის ტოლფასადაც შეფასდეს. არის პრობლემა: ან ადვოკატი არის უვიცი, ან პროკურატურის მხრიდან არის მართული და ის წინააღმდეგობას არ უწევს პროკურატურის სურვილებს.

ყველაფერს კადრებენ. თუ ვინმეს ჰგონია, რომ ეს არ არის შეურაცხმყოფელი, ძალიან ცდება. შეიძლება სულ რამდენიმე ადვოკატი ვართ, რომლებიც ამას ვაპროტესტებთ და სერიოზულად ვებრძვით, მაგრამ ხანდახან საშინელ რამეს მოისმენ კოლეგების მხრიდან. იჩხრიკება ყველაფერი, პირადი ჩანაწერიც კი. პირად ბლოკნოტსაც კი კითხულობენ და იქექებიან. რა თქმა უნდა, ეს არის დამამცირებელ მდგომარეობაში ჩაყენება და შეურაცხყოფა. ყველაზე დიდი კოჟრი, რაც ხელისუფლებას აქვს და რასაც ყველზე მტკივნეულად აღიქვამს, ეს არის ადვოკატის ინსტიტუტი და დღემდე აქტიურად ცდილობს სასურველად მოაგვაროს ადვოკატების პრობლემა, რომელსაც დღეს სამართლიანად არჩეული თავმჯდომარე ჰყავს. მთელმა საქართველომ იცის, რომ ხელისუფლებას ადვოკატთა ასოციაციის თავმჯდომარედ საკუთარი კანდიდატურის გაყვანა უნდოდა. ამ საქმეში სოდი, კუდი და მთელი პროკურატურა იყო ჩართული. სხვათა შორის, მათი აქტიურობა ადვოკატთა ასოციაციის წინააღმდეგ დღესაც გრძელდება.

— რაზე მიანიშნებთ, ხელისუფლება დღესაც ებრძვის ადვოკატთა ასოციაციის თავმჯდომარეს?

— რა თქმა უნდა. ხატიაშვილი არის არჩეული კანონიერად, სამართლიანად და ამას აღიარებენ საერთაშორისო ორგანიზაციები. როდესაც უცხოელებთან გვიწევს შეხვედრები, ყველა გვეუბნება, პირველივე ფრაზა მათი მხრიდან ის არის, რომ ყოჩაღ, ძლივს არ ვიხილეთ საქართველოში სამართლიანად არჩეული ხელმძღვანელიო. უცხოელებიც ხვდებიან, რომ ხელისუფლებამ ვერ შეძლო ადვოკატების შემთხვევაში მათი შედეგების გაყალბება. თუმცა ჩვენ დღესაც გვაქვს ინფორმაცია, რომ გროვდება ხელმოწერები საკანონმდებლო ინიციატივის შესატანად პარლამენტში. ხელმოწერები გროვდება იმ ადვოკატების მხრიდან, ვისაც სურვილი აქვს ადვოკატურას ჰყავდეს ხელისუფლებისთვის სასურველი თავმჯდომარე. ადვოკატების ხელმოწერები გროვდება იმისათვის, რომ შეიქმნას ახალი ადვოკატთა ასოციაცია. ამას კანონში სათანადო ცვლილების შეტანა სჭირდება. ინფორმაცია გვაქვს, რომ პროკურატურაში არის ასეთი პროკურორი ფრანკო ანგუსი, თუ არ მეშლება და სახელსა და გვარს სწორად ვამბობ, რომელიც ადვოკატებს იბარებს და ეუბნებიან, ხელი მოაწერონ ამ საკანონმდებლო ინიციატივას, რათა ახალი ადვოკატთა ასოციაცია შეიქმნას. თუ ვინმეს ჰგონია, რომ ეს არ არის ზეწოლა, ეს არ არის დაკნინება და ადვოკატების შეურაცხყოფა, ძალიან ცდება.

— გამოდის, ხელისუფლებამ საკანონმდებლო დონეზე გადაწყვიტა ადვოკატებთან ბრძოლა?

— საკანონმდებლო დონეზეც დაწყებული აქვთ ბრძოლა და ცდილობენ ადვოკატთა შესახებ კანონში შეიტანონ ცვლილება იმასთან დაკავშირებით, რომ ორი ასოციაცია გაკეთდეს. ამ ლოგიკას რომ გავყვეთ, მაშინ ჩვენც შევიტანთ მოთხოვნას და სათანადო ხელმოწერებს, რათა გვქონდეს ორი პარლამენტი, გვყავდეს ორი პრეზიდენტი და ა. შ. ასე ხომ არ შეიძლება იმის გამო, რომ ვერ გაიყვანეს თავიანთი სასურველი თავმჯდომარე, აბსოლუტურად ყველანაირ სიბინძურეზე მიდიან. ზუსტად ვიცით

ადვოკატები, რომლებთანაც შეთავაზება ჰქონდათ ხელმოწერებთან დაკავშირებით. შევარცხვინე ის ადვოკატები, რომლებიც ადვოკატთა ასოციაციის წინაალმდეგ ხელმოწერას გააკეთებენ და მერე ამის ხმამაღლა გაცხადების შეეშინდებათ. ეს ადამიანი ადვოკატი აღარ არის, მისი ფუნქცია იქვე მთავრდება.

— ქალბატონო ლალი, თქვენი საუბრიდან გამოდის, რომ დღეს სერიოზულად ეშინია ხელისუფლებას ადვოკატთა ასოციაციის და დამოუკიდებელი ადვოკატების?

— რა თქმა უნდა. ამიტომ იბრძოლა ხელისუფლებამ და არ დატოვა კუდი, სოდი, პროკურატურა, ყველაფერი აამოქმედა იმისათვის, რომ თავიანთი ადვოკატი გაეყვანათ.

— პროკურატურამ არაერთი განცხადება გააკეთა იმის შესახებ, რომ ადვოკატთა რიგებში მექრთამე და არაკვალიფიციური ადვოკატები არიან. ვიხილეთ არაერთი დაჭერის ფაქტი.

— ადვოკატი არ შეიძლება იყოს მექრთამე. ადვოკატი იღებს თავის ჰონორარს და ეს ჰონორარი არ ითვლება ქრთამად. რაც შეეხება ადვოკატების არაკვალიფიციურობას, რა თქმა უნდა, ეს პრობლემა არ გამოირიცხება. ზოგიერთი საქმე იმ დონეზეა ადვოკატის მხრიდან გაფუჭებული, რომ შეიძლება ადვოკატის საქმიანობა დანაშაულის ტოლფასადაც შეფასდეს. არის პრობლემა, ან არის ადვოკატი უვიცი, ან პროკურატურის მხრიდან არის მართული და ის წინაალმდეგობას არ უწევს პროკურატურის სურვილებს. საქმეები მინახავს, სადაც ერთი შუამდგომლობა და ერთი საჩივარიც კი არ არის დაწერილი. დღეს სისხლის სამართლის საქმეების 90%-ში სახაზინო ადვოკატები მონაწილეობენ. ეს ტენდენცია პროკურატურიდან მოდის. პროკურორები და გამომძიებლები პირდაპირ ეუბნებიან პატიმრებს და მათ ადვოკატებს იმ კონკრეტული ადვოკატების გვარებს, თუ ამ ადვოკატებს არ აიყვანთ, საპროცესოს გაგიფორმებთ, ან სხვა შეღავათებს პირდებიან. ბოლო დროს ბევრი ვნახე პროკურატურისგან „გადაგდებული“ პატიმარი. ერთი მარტივი კითხვა მაქვს: სახაზინო ადვოკატს, რომელსაც წარმოებაში 160 საქმე აქვს ერთდროულად, შეიძლება აქ მის კვალიფიციურობაზე იყოს საუბარი? 160 კი არა, პრეტენზია მაქვს, რომ ვარ კვალიფიციური ადვოკატი და სრულყოფილად ერთ თვეში 10 საქმესაც ვერ შევისწავლი. საქმის შესწავლა მხოლოდ საქმის წაკითხვა არ არის. გამომძიებლები პატიმრებს პირდაპირ ეუბნებიან, რომ აფციაური ადვოკატად არ აიყვანონ. ამას რატომ აკეთებენ, ვიცი, იმიტომ, რომ ადვოკატი აფციაური იბრძოლებს და არ დაუშვებს რაიმე უკანონობას.

— ქალბატონო ლალი, აგვისტოს ომის შემდგომ თქვენ გაახმაურეთ ჯარში არსებული არაერთი პრობლემა. რა ვითარებაა ამ ეტაპზე ბაჩო ახალიას დაქვემდებარებაში მყოფ ჯარში?

— ხელისუფლება რითაც არის დაინტერესებული, მაქსიმალურად ცდილობს, რომ ჰქონდეს ინფორმაცია ჯარში არსებულ განსხვავებულ აზრზე. ანუ ხელისუფლების ინტერესებშია თითოეულ იმ ჯარისკაცზე ჰქონდეს ინფორმაცია, ვინც მათთვის „საშიშ“ განსხვავებულ პოზიციებს აფიქსირებს. ყველა ჯარისკაცი მაქსიმალურ კონტროლზე ჰყავთ აყვანილი, რათა არ გამოეპაროთ თუნდაც ერთი განსხვავებული აზრის მქონე ჯარისკაცი. როდესაც ასეთი განსხვავებული აზრის მქონე რამდენიმე ჯარისკაცი დაფიქსირდება, ან ხდება მასობრივი წმენდა, ან მორიგი ბუნტის ინსცენირება. ყველაზე დიდი საშიშროება ხელისუფლებას ჯარიდან აქვს. ვინც სიტყვიერ წინაალმდეგობას უწევს ახალიას და მის გუნდს, მაშინვე ხდება მათი შევიწროება, ანუ ჯარის გამოყენება ხდება ამ ეტაპზე წინასაარჩევნოდ. ვიცი, რომ მობილიზება გააკეთეს რეგიონებში არსებული ბატალიონების და თბილისის სიახლოვეს გადმოიყვანეს. ჯარი, პოლიცია და სახელისუფლებო უწყებები თავისუფლად იქნება ის 30% ხელისუფლებისთვის, რომელი ბარიერიც თბილისის მერობის არჩევნებზე დაფიქსირდა. ეს ხელისუფლება ამ არჩევნებს ყოველგვარი გაყალბების და 20 ლარიანი მოსყიდვის გარეშე ჩაატარებს და სასურველ არჩევნებს მოიგებს. 50%-იანი ბარიერი, რომელიც სამწუხაროდ, ოპოზიციამ დათმო და 30%-ზე გამარჯვება სააკაშვილს ჯიბეში უდევს.

— თქვენ აქტიურად ხართ ჩართული საარჩევნო პროცესის დაკვირვების კუთხით. სამართლიანი არჩევნები იქნება გაზაფხულზე, რასაც ხელისუფლება გვპირდება?

— ხელისუფლებამ არჩევნებიც რომ არ გააყალბოს, ცესკოს თავმჯდომარე ხარატიშვილი გვყავს არალეგიტიმური. ამას ვაცხადებ მთელი პასუხისმგებლობით. იმიტომ, რომ კანონით დადგენილი წესით, ხარატიშვილს ცესკოს თავმჯდომარეობაზე არ წარუდგენია სათანადო განაცხადი. ამიტომ ცესკოს თავმჯდომარე, ასე ვთქვათ, არალეგიტიმურია. ამ ფონზე შეიძლება არჩევნები კანონიერი იყოს? თუმცა ერთი შემიძლია ვთქვა, ადგილობრივი არჩევნების გაყალბება სააკაშვილს არ დასჭირდება. არ მინდა ჩემი მონაწილეობით სააკაშვილს დავუკანონო ის, რასაც ამ არჩევნებზე გააკეთებს.

— რეგიონებში რა მდგომარეობაა. აქტიურად მიდის დაშინების პროცესი?

— მიშა სააკაშვილი ყოველთვის რეგიონებით იგებდა. დედაქალაქი მას ყოველთვის წაგებული ჰქონდა. მინდა გითხრათ, რომ რეგიონები პირველ რიგში არიან ინფორმაციის ვაკუუმში. წარმოდგენა არა აქვთ, ქვეყანაში რა ხდება. არსებობს შიშის ფაქტორიც. ძალიან სერიოზული შიშის ფაქტორი. მოგეხსენებათ, რეგიონები პატარაა და თუ გამოგიხტათ ახალაიას კლანიდან ვილაც, მუქარა და რეპრესიები არ აგცდება. ერთ პატარა მაგალითს მოგიყვანთ. არსებობს ასეთი ადამიანი — ოთხგზის აკადემიკოსი ვლადიმერ ვახანია, რომელიც ალბათ უკვე მთელმა საქართველომ გაიცნო. ის წლების განმავლობაში რუსეთში ცხოვრობდა და ასაკში შესული საქართველოში დაბრუნდა საცხოვრებლად. მან შეიტანა განაცხადი ორმაგ მოქალაქეობასთან დაკავშირებით. ყველა პროცედურა გაიარა და მიხეილ სააკაშვილმა მას საქართველოს მოქალაქეობა მიაკუთვნა. ჩარეცხილების ფონზე სააკაშვილმა გარკვეული რეაბილიტაცია სცადა და აკადემიკოს ვახანიას საქართველოს მოქალაქეობა მისცა. როგორც კი ვახანიას საქართველოს მოქალაქეობა მიანიჭეს, იმ დღიდან დაიწყო მასზე დევნა. როცა აეროპორტში შემოდიოდა, ვახანიას აჩერებდნენ, ამოწმებდნენ, რაღაც კითხვებს უსვამდნენ და მერე უშვებდნენ. 2008 წლის 12 ოქტომბერს ვახანია ოჯახთან ერთად მიფრინავდა უკრაინის გავლით, როცა თვითმფრინავში შეუვარდნენ და ორივე პასპორტი წაართვეს. როცა იკითხა, ვინა ხართო, ერთმა თავი გააცნო, რომ ის იყო „მედვედევი“, მეორემ — რომ ის იყო „ლავროვი“. აკადემიკოსი ვახანია ძალიან უხეში ფორმებით ჩამოაგდეს თვითმფრინავიდან. იმ დღიდან ყველა ინსტანციას მივმართეთ შს სამინისტროდან დაწყებული, სახალხო დამცველით და პრეზიდენტით დამთავრებული. როგორც კი პასპორტები წაართვეს, რამდენიმე დღეში დაიწყეს ვახანიას ტელეფონზე რეკვა და ეუბნებოდნენ, აღიარე, რომ რუსეთის აგენტი ხარ, უშიშროების აგენტი ხარო. ვახანია ძალიან შეურაცხყოფილი დარჩა. მერე დაუწყეს რეკვები, მოდი პასპორტი წაიღეო. ამ კაცზე მუქარა, შანტაჟი ყველაფერი გამოიყენეს. ვახანია ამ „მედვედევის“ და „ლავროვის“ უკანონო ქმედებებს აპროტესტებს და გენერალურ პროკურატურაში საჩივარი შევიტანეთ. ყველა უწყებას მივმართეთ. მათ შორის პრეზიდენტსაც. აკადემიკოსი ვახანია ამ უკანონობის გამო პასპორტების დაბრუნებას და ბოდიშის მოხდას ითხოვდა. დაახლოებით 6 თვის მანძილზე არანაირი პასუხი. კაცი იმ ზომამდე გაამწარეს, რომ ხელისუფლების საწინააღმდეგოდ განეწყო და პოლიტიკური პარტიის შექმნა გადაწყვიტა. 500 მხარდამჭერით ზუგდიდში პარტიის დაფუძნება გადაწყვიტა. წარმოგიდგენიათ, დღევანდელ ვითარებაში ზუგდიდში 500 ადამიანი ხელისუფლების კრიტიკით გამოვიდეს? მამა ახალაია ხომ ერთ განსხვავებულ აზრსაც ვერ იტანს. ამ ხელისუფლების დასაყრდები რეგიონებია და ამ დროს ზუგდიდში გამოჩნდა ვახანია, რომელიც 500 კაციან ჯგუფთან ერთად ქვეყანაში შექმნილ ვითარებას — უკანონობას, უსამართლობას, ტერიტორიების დაკარგვას და ა.შ. — აპროტესტებს. ამის შემდეგ ვახანიას სახლში შეუცვივდნენ და საწოლის ქვეშ 1947 წელს გამოშვებული ავტომატი და ორი ხელყუმბარა ჩაუდეს ფალია მოხსნილი. ეს იმას ნიშნავს, რომ კაცი თავს იფეთქებდა. აი, ასეთი სპექტაკლი დაუდგეს აკადემიკოს კაცს და დღეს ის ციხეშია. ეს რომ პოლიტიკური შეკვეთაა, იქიდანაც ჩანს, რომ მძიმე კატეგორიის დანაშაული არ არის, თავისუფლად შეიძლებოდა ვახანიას მიმართ გირაო გამოყენებულიყო. გირაო კი არა, ფაქტია, რომ სალი აზრი იქვე ჩაკლეს.

— ანუ ხელისუფლება რეგიონებში განსხვავებულ აზრს ვერ იტანს?

— რა თქმა უნდა. განსაკუთრებით კი ზუგდიდში. მამა ახალაია ანუ როლანდ ახალაია თავს ჩამოიხრჩობს, მის საკურაციო ზონაში ხელისუფლების მხარდაჭერა რომ არ დაფიქსირდეს. ზუგდიდში 500 კაცის შეკრება იყო სენსაცია. როგორ გაბედესო და ვახანიას თავი მაშინვე ციხეში ამოაყოფინეს.

[illegible]
ნომერზე 2030–300 [illegible]
[illegible]
[illegible] 2030–300 [illegible]
[illegible]

შემოგვიერთდით, ერთად დავუბრუნოთ ბავშვები თავიანთ ოჯახებს!

[illegible]

აფხაზებთან საერთო ენის გამონახვა ჯერ ისევ შეიძლება

გენერალ გია შერვაშიძის ოჯახი აფხაზეთიდან თბილისში 1968 წელს გადმოვიდა. ომამდე კარგა ხნით ადრე, მათ იქ სახლი გაყიდეს, თუმცა წინაპართა საფლავები აფხაზეთში აქვს. მას ნორმალური ურთიერთობა აქვს აფხაზებთან, მიესვლება როგორც სეპარატისტებთან, ასევე აფხაზ უხუცესებთან და აფხაზური საზოგადოების წარმომადგენლებთანაც. გია შერვაშიძე ფიქრობს, რომ საქართველოს ხელისუფლებამ აფხაზეთის პრობლემის დასარეგულირებლად არაფერი გააკეთა.

გია შერვაშიძე აგვისტოს ომამდე იმყოფებოდა აფხაზეთში, გარკვეულ შეთანხმებებსაც მიაღწია აფხაზურ მხარესთან და გეგმებიც დასახეს, მაგრამ ყველაფერი ჩაშალა მასზე თავდასხმამ, რომელიც განახორციელა შავნილბიანმა, სპეციალური ხელკეტებით შეიარაღებულმა სპეცდანიშნულების რაზმმა, რასაც უარყოფითი რეაქცია მოჰყვა იქაურ აფხაზებში. გია შერვაშიძეზე განხორციელებული თავდასხმის ფაქტი დღემდე არ გამოძიებულა. ვის ინტერესებში იყო გენერალზე თავდასხმა? ამის შესახებ მისი ინტერვიუდან შეიტყობთ.

— ბატონო გია, როგორც ცნობილია, თქვენ პატივს გცემენ აფხაზები. ერთ-ერთი არჩევნების წინ თქვენ იმყოფებოდით აფხაზეთში და მაშინ ამ პრობლემის მოგვარების დიდი იმედი გქონდათ. რატომ ჩაიშალა თქვენი გეგმები?

— არჩევნების წინ მე გადავედი აფხაზეთში. ვიმყოფებოდი სოხუმში. აფხაზეთში ჩემი სიტყვის თქმის უფლება გამაჩნია. ერთმანეთის მიმართ დადებითი დამოკიდებულება გვაქვს. ვერ ვიტყვი, რომ განსაკუთრებულად, მაგრამ არც ცუდად მომიხსენიებენ ხოლმე. მათგან ბევრჯერ გამიგია, რომ სურვილი აქვთ, კავშირი ჰქონდეთ საქართველოსთან და ქართველებთან. ეს იყო 2008 წლის აგვისტოს მოვლენებამდე. მას შემდეგ აფხაზებთან ურთიერთობა გაჭირდა. გვქონდა გეგმები, რომლებიც შეთანხმებელი იყო როგორც ხელისუფლებასთან, ისე ოპოზიციასთან აფხაზეთში. დავგეგმეთ ღონისძიებების ჩატარება, მაგრამ შემდეგ ჩვენი მხრიდან ამას გარკვეული ურყოფითი რეაქცია მოჰყვა. არის მომენტები, რომელიც არ შეიძლება გახმოვანდეს პირდაპირ ეთერში კი არა, მეორე კაცთან ლაპარაკშიც კი, თუნდაც იმიტომ, რომ შემდგომში ის ძალიან ავნებს სახელმწიფოებრიობას, როგორც ქართულს, ისე აფხაზურს, განსაკუთრებით — ქართულ-აფხაზურ ურთიერთობას.

— უარყოფითი რეაქციები ჩვენი ხელისუფლების მხრიდან იყო?

— ამაზე ვერაფერს გეტყვით. შემიძლია მხოლოდ ერთი რამის თქმა — აფხაზეთში ჩასვლა-ჩამოსვლის შემდეგ ჩემზე თავდასხმა მოხდა. ძალიან დიდი იმედი მქონდა, რომ თავდასხმის ფაქტს მოიკვლევდნენ და გამოიძიებდნენ, მაგრამ დღემდე წელიწად-ნახევარი გავიდა და არაფერი გაკეთებულა. პირველი ერთი თვის განმავლობაში გამომძიებელი ორჯერ გამოჩნდა და ამით ყველაფერი დამთავრდა.

— რა ვითარებაში დაგესხნენ თავს?

— 2008 წლის 19 ივნისს, როცა გარაჟში ვაყენებდი მანქანას, ჩემზე შეიარაღებული თავდასხმა მოხდა — სპეცდანიშნებულების შავ ფორმაში ჩაცმულმა კარგად მომზადებულმა პირებმა (მე არც ერთი არ მინახავს, სხვების მონაყოლით ვიცი) სწრაფად და პროფესიონალურად გამთიშეს და ჩემზე ფიზიკური ანგარიშსწორება მოხდა. შეიარაღებული იყვნენ, სპეციალური ხელკეტები ჰქონდათ, შავ ნილბებსა და ტანსაცმელში იყვნენ გამოწყობილი. დიდი იმედი მქონდა, რომ ეს საქმე გამოძიებული იქნებოდა.

— ვინ იძიებდა?

— ალბათ, საგამოძიებო ორგანოები. მე არც მიკითხავს და არც დავინტერესებულვარ, რადგან, დარწმუნებული ვიყავი, თვითონ ჰქონდათ ამ საქმის გამოძიების ინტერესი, მაგრამ, რადგან ვერ ან არ გამოიძიეს... არადა, იქ ძალიან დიდი გამოსაძიებელიც არაფერი იყო. ყველაფერი დაფიქსირებული გახლდათ, მანქანაც კი. ცნობილია, რომელი მანქანით მოვიდნენ, რომლით — წავიდნენ, სად იდგა მანქანა, საიდან გავიდნენ. ამას ძალიან დიდი პროფესიონალიზმი და საგამოძიებო მოქმედებები არ სჭირდება, ელემენტარულად, დამწყები იურისტიც კი გამოიძიებს, მაგრამ, სამწუხაროდ, ვერ ან არ გამოიძიეს.

— სპეცდანიშნულების რაზმი ახსენეთ. ეს ხელისუფლების მიერ დაგეგმილი ოპერაცია ხომ არ იყო?

— რადგან არ გამოიძიეს, ალბათ — იყო. მე უფრო მეგონა, ამ ოპერაციაში რუსული კვალი ჩანდა, თუნდაც იმიტომ, რომ ძალიან ბევრჯერ ჩავსულვართ აფხაზეთში და ქართულ-აფხაზური ურთიერთობის დარეგულირებას ვცდილობდი. ვფიქრობდი, ეს ვის შეიძლება არ აწყობდეს? პირველ რიგში, ალბათ, რუსებს არ უნდა აწყობდეთ-მეთქი. აღმოჩნდა, რომ თურმე რუსული კვალი არ არის. რუსული კვალი რომ ყოფილიყო, ერთ კვირაში კი არა, სამ დღეში გახსნიდნენ და ვაი-ვიშს ატეხდნენ. სამწუხაროდ, ასე არ მოხდა. ამიტომ, გინდა, არ გინდა, ვფიქრობ, რომ თავდასხმა ხელისუფლების ნამოქმედარია. სხვათა შორის, აფხაზებს ძალიან უარყოფითი რეაქცია ჰქონდათ ამ ფაქტის მიმართ, რასაც ჰქვია ჩემზე თავდასხმა. ისიც კი თქვეს, რომ ქართველებს არ უნდათ ჩვენთან ურთიერთობა და თავდასხმა იმიტომ მოაწყვეს.

— ეს ხმამაღლა გაცხადდა თუ თქვენი არხებით გაიგეთ?

— აქ — არა, მაგრამ იქ, აფხაზეთში, ეს ხმამაღლა ითქვა. ამის შემდეგ ყველა ღონისძიება ჩაიშალა. ამ თავდასხმიდან თვე-ნახევრის განმავლობაში წოლითი რეჟიმი მქონდა, სხვადასხვა დაზიანება მივიღე. ის დაზიანებები ახლაც მახსენებს თავს, რადგან ჩემს ჯანმრთელობაზე კვალი დატოვა, თუმცა ამაზე ლაპარაკი არ არის. ივნისი, ივლისი გავიდა და, რაც აგვისტოში მოხდა, კარგად იცით. მას შემდეგ აფხაზეთისა და ე.წ. სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობა აღიარა არა მარტო რუსეთმა, არამედ კიდევ ორმა ქვეყანამ, რომელიც რატომღაც ჩვენ ქვეყნად არ მიგვაჩნია, რატომ, არ ვიცი.

— ნიკარაგუა და ვენესუელა...

— რატომღაც ნიკარაგუა და ვენესუელა ქვეყნებად არ მიგვაჩნია, მაგრამ, ფაქტია, რომ ქვეყანაა, დამოუკიდებელია და გაეროს მიერ არის აღიარებული. ჩვენ ქვეყნად არ მიგვაჩნიაო, ვამბობთ, იმან თუ აღიარა, მერე რაო? აღიარეს და მას შემდეგ ვითარება უფრო გართულდა.

— ბაღაფშს იმედი აქვს, სხვა ქვეყნებიც შეუერთდებიან. მან ბელორუსია დაასახელა. სამწუხარო პროცესი მიმდინარეობს...

— ჩვენი ყველაზე დიდი უბედურება, ალბათ, ისაა, რომ ჩვენ, ქართველებს, არ გვინდა ლაპარაკი თვითონ აფხაზებთან და რუსებთან, რაც გასაგებია, მაგრამ, პირველ რიგში, აფხაზურ საკითხს წყვეტენ აფხაზები და რუსები. ყველასთან ვლაპარაკობთ, ამ ორის გარდა. სანამ პირდაპირ კავშირებზე არ გავალთ და აფხაზებს არ დაველაპარაკებით, მათ ნაცვლად გადაწყვეტილებებს ვერავინ მიიღებს.

— აფხაზებს პირდაპირ დაელაპარაკეთ?

— აფხაზებს პირდაპირ ველაპარაკებოდი აგვისტოს მოვლენებამდე.

— ოღონდ თქვენი თუ თქვენი პოლიტიკური ძალის სახელით?

— პირველ რიგში, რა თქმა უნდა, ჩვენი პოლიტიკური ძალის სახელით ველაპარაკებოდით. იქიდან აფხაზეთის პარლამენტის წევრების მოწვევაც გვქონდა დაგეგმილი.

— რაზე ელაპარაკებოდით, რაიმე გარანტიებზე საუბრობდით?

— საქმეც ისაა, რომ არანაირი გარანტიების მიცემა ამ ხელისუფლების პირობებში არ შეგვეძლო.

— როგორ ფიქრობთ, ხელისუფლება აფხაზებს პირდაპირ რაზე უნდა ელაპარაკოს?

— ხელისუფლებამ, პირველ რიგში, მათ უნდა დაანახვოს, რომ ქართველები აფხაზების მტრები არ არიან. ხალხი ამას ვერ დაანახვებს. ჩვენ ბევრს ვლაპარაკობთ სახალხო დიპლომატიაზე, მაგრამ სახალხო დიპლომატია არის ნული, თუ მას ხელისუფლების მხარდაჭერა არ ექნება.

— ფინანსური თუ პოლიტიკური?

— ფინანსურს თავი დავანებოთ. ზოგადად, ნებისმიერი სახის მხარდაჭერაა საჭირო, პირველ რიგში კი — მორალური. თუ ხელისუფლების პოლიტიკურ-მორალური მხარდაჭერა არ იქნება, არანაირი ფასი არა აქვს სახალხო დიპლომატიის დაწყებას. სამწუხაროდ, აფხაზებსა და ქართველებს შორის არანაირი დიპლომატია არ არსებობდა. 17 წლის განმავლობაში ვერ დავანახვეთ აფხაზებს, რომ ჩვენ, ქართველები, აფხაზების მტრები არ ვართ, პირიქით, წლიდან წლამდე მათში იმ გრძნობას ვაღვივებდით, რომ აფხაზს თუ ვინმე მტერი ჰყავს, ეს არის ქართველი. აგვისტოს მოვლენების შემდეგ, დღეს უკვე ხმამაღლა აცხადებენ, ქართველები ჩვენი მტრები არიანო.

— აფხაზეთიდან როდის წამოხვედით?

— მე ლტოლვილის სტატუსი არ მაქვს. 1968 წელს წამოვედით აფხაზეთიდან. სოხუმში დავიბადე. მეექვსე კლასში ვიყავი, როცა ჩემი მშობლები თბილისში გადმოვიდნენ და ჩვენც წამოგვიყვანეს. მეექვსე კლასიდან თბილისში ვცხოვრობ.

— აფხაზეთში სახლი გაქვთ?

— გვქონდა, მაგრამ ომამდე გაცილებით ადრე იქ ყველაფერი გავყიდეთ და თბილისში დავსახლდით, მხოლოდ იმიტომ, რომ თბილისში უმაღლეს სასწავლებლებში გვესწავლა.

— ახლა გინდათ, იქ სახლი გქონდეთ?

— სურვილი მაქვს, აფხაზეთში სახლი მქონდეს, მაგრამ, თუ ვერ ვიცხოვრე, რად მინდა. გარკვეული დადებითი მომენტები ჩემ მიმართ არის აფხაზეთში, მაგრამ ყველას ერთნაირი შეხედულება ხომ არა აქვს ჩემზე. იქაც არის გარკვეული გათვლები. ყველა ადამიანის ტვინში ვერ ჩაიხედავ და წინასწარ ვერ განსაზღვრავ, რა აქვს განზრახული. მინდა, როგორ არ მინდა, მაგრამ მეც შემეშალა რაღაც-რაღაცები.

— რა შეგეშალათ?

— თუნდაც ის, რომ აფხაზეთში ცხოვრების უფლება არა მაქვს, რაც აქვს დანარჩენ 300 ათას ქართველს.

— ამას იმიტომ ფიქრობთ, იქ სახლი რომ გაყიდეთ?

— რომ წამოვედით... ლტოლვილებად რომ ვიქეცით. თუმცა, ლტოლვილი არ ვარ, მაგრამ მაინც, რადგან იქ შესვლა არ შემიძლია. ასე მიმაჩნია.

— ანუ თავს თქვენც ლტოლვილად გრძნობთ?

— რა თქმა უნდა. ნებისმიერი ქართველი და აფხაზი, აფხაზეთში მცხოვრები კი არა, დღევანდელი ქართლელი და კახელიც ლტოლვილად გრძნობს თავს, თუნდაც იმიტომ, რომ ტერიტორიის საკმაოდ დიდი ნაწილს კარგავს.

— წინაპართა საფლავები, ალბათ, აფხაზეთში გაქვთ...

— რა თქმა უნდა, მაგრამ მშობლები აქ მყავს დაკრძალული.

— ქართულ არმიაში მსახურობდით. როგორი იყო თქვენ მიმართ დამოკიდებულება, რატომ წამოხვედით სამხედრო სამსახურიდან?

— ჯერ ერთი, ჩემთვის არავის უკითხავს, წამოსვლა გინდა თუ არაო. მიზეზი ის იყო, რომ ახალი ხელისუფლება მოვიდა და რატომღაც ამ ხელისუფლებამ ჩათვალა, რომ საჭირო აღარ ვიყავი. ღმერთს მადლობა უნდა შევწირო, ასე რომ მოხდა და იმის საშუალება არ მომცა, ძალოვან სტრუქტურებში ვყოფილიყავი და ისეთ პროცესებში მიმეღო მონაწილეობა, როგორშიც ძალოვანი სტრუქტურები გამოიყენეს. მადლობა ღმერთს, ამ ხელისუფლებასთან არ ვიყავი ყბადაღებული ოპერაციების დროს, რაც მაშინ ჩატარდა, განსაკუთრებით — 2004-2005-2006 წლებში. გავიხსენოთ თუნდაც ეკლესიის დარბევა, კოდორის მოვლენები, დაღუპული ბიჭები, იგივე ე.წ. სამხრეთ ოსეთში 2004 წლის მოვლენები, როცა ჩვენი ჯარისკაცები დაატყვევეს...

— ცხინვალში რომ დააჩოქეს?

— მეტი შეურაცხყოფა რა უნდა ყოფილიყო. ამისგან ღმერთმა დამიფარა. მადლობა ღმერთს ამისათვის! ჩემი ნებით არ წამოვსულვარ, გადაწყვიტეს, რომ ამ ქვეყანას, ამ ჯარს არ ვჭირდებოდი. ერთი წამითაც არ ვნანობ, რომ მათ ასეთი გადაწყვეტილება მიიღეს.

— ნორმალურ ქვეყანაში, ნორმალური ხელისუფლების დროს, ძალოვან სტრუქტურებში მომუშავეებს ისე ექცევიან, როგორც თქვენ მოგექცნენ? ან თქვენი სამსახურიდან გამოშვება შეიძლებოდა, აფხაზებთან კავშირებიდან გამომდინარე, კონფლიქტის დარეგულირებისთვის ხელშეწყობის თვალსაზრისით?

— საუბედუროდ, ბოლო 20 წლის განმავლობაში ნორმალურ ქვეყანაში და ნორმალური ხელისუფლების პირობებში არ მოგვიხდა ცხოვრება და მოღვაწეობა. მე, მაგალითად, 2004-2005 წლებში დარწმუნებული ვიყავი, რომ რაც კეთდებოდა, იმისთვის კეთდებოდა, რომ ასე იყო საჭირო და რაღაც უკეთესს ველოდებოდი, თუმცა, თავიდანვე დარწმუნებული არ ვიყავი, რომ მათი ქმედებები რაიმე დადებით შედეგს მოიტანდა. პროფესიონალი ყველგან საჭიროა. არ ვსაუბრობ ჩემს პროფესიასა და პროფესიონალიზმზე. გაცილებით უკეთესი პროფესიონალები, ქვეყნისთვის საჭირო ადამიანები, ჩემთვის გაუგებარი მიზეზები გამო, ქვეყნის გარეთ აღმოჩნდნენ. ქვეყანაში კი ცხოვრობენ, მაგრამ ქვეყნის გარეთ არიან, პრაქტიკულად, არაფერს აკეთებენ თავიანთი ქვეყნისთვის. დარწმუნებული ვარ, მათ ძალიან ბევრი რამის გაკეთება შეუძლიათ (გაცილებით უკეთესადაც), ვიდრე მათ, ვინც დღესაა.

— ხელისუფლებამ შეიმუშავა ე.წ. სტრატეგია ოკუპირებულ ტერიტორიებთან დაკავშირებით, საუბრობენ ე.წ. ჩართულობის პრინციპის გამოყენებაზე...

— ასეთი სტრატეგიის გამოყენება ცოტა დაგვიანებულია, მით უმეტეს, როცა ლაპარაკია იმაზე, რომ ამ თემაზე ჩვენთან ლაპარაკი არავის სურს.

— ვის არ სურს ლაპარაკი, სეპარატისტებს?

— სეპარატისტულ ჯგუფებს, რომლებთანაც ლაპარაკი ჩვენ არ გვინდა, ან მათ, ვინც ამ საკითხს წყვეტს. ჩვენ რატომღაც იმედი გვაქვს, რომ ეს საკითხი მხოლოდ ევროამერიკული ზეწოლის გზით გადაწყდება, რაც არასწორია.

— აფხაზეთში თქვენ უშუალოდ სეპარატისტულ ჯგუფებთან გაქვთ კავშირი, უხუცესთა საბჭოსთან თუ საზოგადოებრიობის წარმომადგენლებთან?

— უხუცესთა საბჭოსთან, ხელისუფლების წარმომადგენლებთან, ოპოზიციასთან, ნათესავებთან, მეგობრებთან.

— ანუ ყველასთან მიგესვლებათ და გისაუბრიათ?

— მათთან არაერთხელ მისაუბრია. აფხაზეთში არაერთხელ ვყოფილვარ. იქ წელიწადში 3-4-ჯერ ჩავდიოდი. ყოველგვარი პოლიტიკური დატვირთვების გარეშე, ჩემი ჩასვლის პირველივე დღიდან ვაცხადებდი: „მეგობრობა პოლიტიკის გარეშე“, აქედან უნდა დავიწყოთ-მეთქი. ამით ხაზს ვუსვამდი, რომ ჩვენ არ ვართ მტრები; ჩვენ ვართ მეგობრები; აფხაზი ხალხისთვის მხოლოდ კარგი გვინდა და არაფერი, კარგის გარდა; ამ ჭკუაზეა თბილისი; ამ ჭკუაზეა მთელი ქართველობა. ვცდილობდი, მათთან ეს მიმეტანა, რაშიც დარწმუნებული ვიყავი, მაგრამ, ისე გამოვიდა, რომ თურმე ვატყუებდი.

— ხელისუფლება და საზოგადოება შეიძლება გავმიჯნოთ, თუმცა აფხაზებისთვის ამის დანახვება, ალბათ, ახლა ძნელია.

— ისინი ამას ხედავენ, მაგრამ ამბობენ, რომ, სამწუხაროდ, საზოგადოება ნაკლებად წყვეტს ჩვენს ურთიერთობას. ამ საკითხს ხელისუფლების უმაღლესი რანგის წარმომადგენლები წყვეტენ. ამიტომ ხალხს როგორც არ უნდა ვუყვარდეთ, შედეგი მაინც სხვა იქნება, თუ ხელისუფება არ იქნება ისეთი, როგორიც ხალხს უნდაო.

— მათ უნდათ ქართველებთან ერთად ცხოვრება?

— მაგაზე პასუხის გაცემა ძალიან მიჭირს.

— როცა კონფლიქტის დარეგულირებაზეა საუბარი, ფაქტია, რომ აფხაზეთიდან 300 ათასი ქართველია გამოდევნილი და, გინდა, არ გინდა, ისინი იქ დასაბრუნებლები არიან. შესაძლებელია თუ არა ახლა იქ ქართველთა დაბრუნება?

— 17 წელია აფხაზეთში დაახლოებით 50 ათასამდე ქართველი ცხოვრობს. ძირითადი მასა გალის რაიონშია, შემდეგ მოდის ოჩამჩირის რაიონი. ძალიან კანტიკუნტად, მაგრამ ქართველები სოხუმშიც არიან. ჩვენ ვერ შევძელით იმ 50 ათასი კაცის გამოყენება ქართულ-აფხაზური ინტერესებისთვის, ჩვენი ურთიერთობის გასაუმჯობესებლად. არათუ ვერ გამოვიყენეთ, პირიქით, ყველაფერი გავაკეთეთ იმისათვის, რომ აფხაზეთში ქართველებს ჩვენ გამო აფხაზებისაგან პრობლემები შექმნოდათ.

— აფხაზეთში მცხოვრებ ქართველებს ჩვენ გამო ექმნებათ პრობლემები თუ თვითონ აფხაზებს არ უნდათ, რომ იქ ქართველები ცხოვრობდნენ? თანაც ეს ტერიტორია ოკუპირებულია და რუსები დგანან. ამის გამოც ხომ არ იქმნება პრობლემები?

— ყველაფერი კომპლექსია, მაგრამ ჩვენ აქედან რა გავაკეთეთ იმისათვის, რომ იქ მცხოვრები ქართველების ყოფა ოდნავ მაინც შეგვემსუბუქებინა? დღეს ჩვენ აფხაზებს მტრებად მივაჩნივართ.

— რის გაკეთება შეიძლებოდა და არ გააკეთა ხელისუფლებამ?

— დიალოგისა და ურთიერთობების აღდგენა შეიძლებოდა. ბოლოს და ბოლოს, რკინიგზის გახსნა შეიძლებოდა. ოღონდ, ისე არ შეიძლება, რკინიგზა რუსებს მიჰყიდონ და მერე გავხსნათ. ჩვენ ქართულ-აფხაზური რკინიგზა უნდა გავხსნათ. აფხაზებსა და ქართველებს შორის სავაჭრო ურთიერთობების აღდგენა შეიძლებოდა, მაგრამ, სამწუხაროდ, ეს არ გაკეთდა. ახლა ძალიან ძნელია ამის გაკეთება.

— ახლა ყველაფერი ნულიდან არის დასაწყები?

— ნულს ჰგავს. მთავარია, მინუსებში არ წავიდეთ.

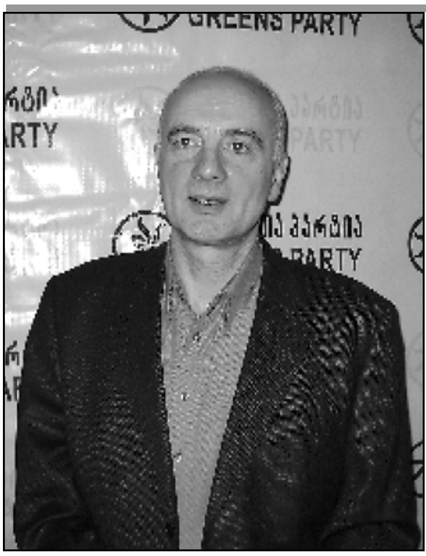

დღის კალენდარი

20 თებერვლისთვის

წლის 51-ე დღე, ახალ წლამდე დარჩა 314 დღე.

საეკლესიო კალენდარი

შაბათი

დიდმოწამისა თეოდორე ტირონისა; თევდორობა (გარდამავალია, მოიხსენიება დიდმარხვის პირველ შაბათს); კეთილმსახურებისა მეფისა სოლომონ II-სა, სამშობლოსათვის თავდადებულისა (1815); ღირსისა პართენი ლამფსაკელი ეპისკოპოსისა (IV); ღირსისა ლუკა ელადელისა (დაახლ. 946); 1003-თა ნიკომიდიელ მოწამეთა (303); აპრიონის კვიპრელი ეპისკოპოსისა; მოწამისა თეოპემპტოსი და მისთანათა; 6-თა მოწამეთა ფრიგიელთა; მოწამისა აღათანგალოზისა დამასკოში (სირია) (III); მოწამისა (953); ახალმოწამისა გიორგი კრეტელისა (1867).

დაიბადნენ:

1694 - ვოლტერი, ცნობილი ფრანგი მწერალი და ფილოსოფოსი.

1791 - კარლ ჩერნი, ავსტრიელი მწერალი, პედაგოგი და კომპოზიტორი. გარდაიცვალა 1857 წელს.

1808 - ონორე დომიე, ფრანგი გრაფიკოსი, ფერმწერი და მოქანდაკე. გარდაიცვალა 1879 წელს.

1924 - სიდნი პუატიე, ამერიკელი მსახიობი, რეჟისორი, პროდიუსერი.

1925 - რობერტ ოლტმენი, ამერიკელი რეჟისორი, სცენარისტი.

1966 - სინდი კროუფორდი, ამერიკელი სუპერმოდელი და მსახიობი.

გარდაიცვალნენ:

1437 - ჯეიმს I, შოტლანდიის მეფე.

1960 - პერსი გრეინჯერი, ამერიკელი კომპოზიტორი.

მოვლენები:

1816 წელი - რომში ჯოაკინო როსინის ოპერის “სევილიელი დალაქის“ პრემიერა გაიმართა.

1819 წელი - დაარსდა პეტერბურგის უნივერსიტეტი.

1827 წელი - ნიუიორკში „მეტროპოლიტენის“ მუზეუმი გაიხსნა.

1877 წელი - გაიმართა ჩაიკოვსკის ბალეტის „გედების ტბის“ პრემიერა.

1988 წელი - დაიწყო ყარაბაღის კონფლიქტი სომხეთსა და აზერბაიჯანს შორის.

ღირსსახსოვარი დღეები:

პერუ - ვერანო ნეგრუ

[illegible]

[illegible]

იოანე ღვთისმეტყველის სახელობის ტაძრის მოძღვარი, მამა კონსტანტინე გიორგაძე ამბობს, რომ ვნება სათავეს პირველშეცოდებიდან იღებს. ვნების გარემოცვაში ადამიანებს უხდებათ ყოფნა გატარება, თუმცა გულწრფელი სინანული და მოძღვართან გულახდილი აღსარება ვნების დათრგუნვის საფუძველია.

ჩვენივე ენით გავმტყუნდებით და ჩვენივე ენით გავმართლდებით

მარხვა მხოლოდ კომბოსტოს ჭამა არ არის

„ახალი თაობა“ გთავაზობთ ინტერვიუს მამა კონსტანტინე გიორგაძესთან.

— მამა კონსტანტინე, როგორია ვნებების ეკლესიური განმარტება? ვნებები არსებობს და ადამიანები ხშირად აღმოჩნდებიან მასში...

— კი არ არსებობს, გავსებულია. თუ ვნებების განმარტებას გავკეთებთ, მაშინ პირველ ვნებაზე უნდა ვისაუბროთ. ადამიანს სამოთხეში არ ჰქონდა ვნება, ვნების გარეშე იყო და ყოველდღე უყურებდა უფლის სახეს, ამით ტკბებოდა, არ აწუხებდა არც ვნება, არც შიმშილი, არც წყურვილი. უფალმა პირველი ადამიანი სამოთხეში, ბრწყინვალე ბაღში დაადგინა, სადაც მას უფალმა ყველა ქმნილება, რომელიც მან შექმნა, მიაბარა. ამ ყველაფრის მფლობელი იყო ადამი. უფალმა მის მიერ შექმნილის მეფედ დაადგინა. ადამიანი ამასოფლის მეუფედ, ყველაფრის ბატონ-პატრონად არის შექმნილი. თუმცა ადამმა აღარ დაიცვა უფლის მცნება და შეცდა, დაეცა ანუ ცოდვაში ჩავარდა. მან დაარღვია პირველი მარხვა, რომელიც უფალმა სამოთხეში დაუდგინა. მარხვა არის გარკვეული პერიოდი აკრძალვა. ეს არის მორჩილების ის სახე, რომელსაც უფალი გვავალებს ჩვენივე გადარჩენისთვის. მარხვა ლაგამია, რომელიც უგზო-უკვლოდ გაჭენებულ ჩვენს სულსა და გონებას უკან მოაქცევს. დაეცა თუ არა ადამიანი, მოკვდავი გახდა, თავისი სიშიშვლე დაინახა.

— ვნებაც სწორედ აქედან იღებს სათავეს?

— რა თქმა უნდა. ვნება, როგორც ასეთი, მანამდე არ არსებობდა. პირველი ადამიანები, ადამი და ევა, აბსოლუტურად უვნებლები, ნეტარებაში იყვნენ. მანამდე არ იყო ბილწი აზრები, სიბილწე. ადამიანი პირველი შეცოდების შემდეგ გახდა ვნებიანი, შეხებადი. იმან, ვინც შეაცდინა და დასცა ადამი, აიღო მასზე ზემოქმედების უფლება. ამის შემდეგ ადამიანი გახდა ხრწნადი, მოკვდავი, დაცემადი.

— ჩადენილი ცოდვისა და გააზრებული, ფიქრებში დაშვებული ცოდვის დიფერენცირება თუ შეიძლება? ცოდვა ერთი და იმავე სიმძიმის არის?

— რა თქმა უნდა, ეს ყველაფერი ერთმანეთს ეჯაჭვება, რადგან, თუ აზრი არ იქნა, არ იქნება შედეგიც. ეს არის ფიზიკური ვნება, ფიზიკური შეცოდება, როდესაც ადამიანი ცოდვას ჩაიდენს, მაგრამ ნებისმიერ ადამიანთან, წმინდანი იქნება თუ არა, ცოდვილი აზრები მოდის, ანუ ბოროტი იმ „ტელეგრამას“ ყველასთან აგზავნის. მთავარია, ადამიანმა იცოდეს „გამოგზავნილ“ აზრებთან ბრძოლა. ამის საწინააღმდეგო იარაღი უნდა ჰქონდეს. თუ ადამიანი ბოროტ აზრებს, რომელიც მასთან მოდის, უკანვე განაგდებს და გულამდე არ უშვებს, მაშინ აღსარებაც არ არის საჭირო. ეს გმირობაა, მაგრამ, ადამიანი თუ ამ აზრებს გულში ჩაუშვებს, სატყუარასავით გაჰყვება, გაიდგამს ფესვებს, მერე გაალღვივებს, მაშინ ეს ამოხეთქავს ვნებებით, ცოდვებით, უბედურებით. ამ შემთხვევაში აღსარება, მონანიებაა საჭირო.

— თუ ადამიანი ცუდ აზრს განვითარების საშუალებას არ მისცემს, შეიძლება აღსარებაში მისი თქმა საჭირო არ იყოს?

— დიახ, ასეა, თუ გულამდე არ ჩაუშვებ ბოროტს, ეს, როგორც აღვნიშნეთ, გმირობის ტოლფასია. აღსარების დროს ვინანიებთ ყველა იმ ცოდვას, რომელიც ჩაწერილია საზვერეებში. როდესაც სული გადის ზეცის ანუ ჰაერის მცველთა საზვერეებს, იქ რა ცოდვებიც არის წაწერილი, ადამიანი ყველას ინანიებს, თუმცა შეიძლება ეს ცოდვები არ ჰქონდეს ჩადენილი, მაგრამ მისი მონანიება მაინც ხდება, რადგან ადამიანი პოტენციურად ცოდვილია, ცოდვას მაინც სჩადის. ცოდვის მონანიება ხდება სიტყვით, საქმით, ფიქრით, ყველაფრით.

— მამა კონსტანტინე, როგორც ვიცით, ძილში შეცოდებაც ხდება. ამაზე რას გვეტყვით?

— ეს არის ეშმაკის მანქანება. ამ შემთხვევაშიც, როდესაც ახლოს მოუშვებ ბოროტს, როდესაც მისცემ საშუალებას, რომ შენზე ზემოქმედება მოახდინოს, ის არ აყოვნებს. სიზმარში ბოროტება სცენარებად უდგება ადამიანს.

— ანუ ამ იმპულსს, მიუხედავად იმისა, რომ მისდაუნებურად ხდება, თავად ადამიანი აძლევს?

— რა თქმა უნდა, ძირითადად ასეა, თუმცა, ალბათ, არის შემთხვევები, როდესაც გამონაკლისებიც ხდება. მაგალითად, წმინდა მამებიც ნახულობდნენ ცუდ სიზმრებს, მაგრამ მერე ისინი ამას ინანიებდნენ. ყველა ცოდვა უნდა მოვინანიოთ, რადგან ჩვენგან არის გამომდინარე. აღსარებაში ყველაფერი უნდა თქვას ადამიანმა.

— ალბათ, ეს არც ისე მარტივია ყველასთვის...

— ხაზგასმით მინდა ვთქვა, რომ აღსარებაში ადამიანი უფალს ელაპარაკება. ის და უფალი რჩებიან მარტონი. მღვდელი მხოლოდ და მხოლოდ მოწმეა, რომელიც იბარებს აღსარებას ხილულად და გახსნის ლოცვას კითხულობს, პირდაპირ კი აღსარებას უფალი იბარებს. ამიტომ ჯობია, ადამიანს არ შერცხვეს. ბოროტი მას ყურში ჩასჩურჩულებს, როგორ უნდა თქვას ესა თუ ის ცოდვა. პატიოსანი მოძღვარი მესაიდუმლეა, რომელიც არავის არაფერს ეუბნება. თუ მღვდელმა ვინმეს აღსარების საიდუმლო გათქვა, ეს მისთვის მომაკვდინებელი ცოდვაა. ამიტომ მოძღვართან გახსნილები უნდა ვიყოთ. წმინდა მამები ამბობენ, რომ ჯობია ერთი ადამიანის შეგრცხვეს, ვიდრე მთელი კაცობრიობის, მთელი ანგელოზების. როდესაც ადამიანი მკურნალთან შედის, მას ხომ არ რცხვენია, თავის დაავადებაზე მოუყვეს. საოპერაციოში ადამიანი შიშვლდება, მაგრამ მაშინ ის თავის სიშიშვლეზე კი არა, გადარჩენაზე ფიქრობს. ასევე უნდა გაშიშვლდეს ადამიანის სული, როდესაც მღვდელთან აღსარებაზე დგება. მე მინდა, ადამიანებს ვუთხრა: რაც უფრო ბინძურ ცოდვებს ეუბნება მღვდელს ადამიანი, მით უფრო უყვარს მას იგი. მღვდელიც ხომ ადამიანია. ის ფიქრობს, ნახე, როგორ მომენდოო. მამას უფრო მეტად ის შვილი უყვარს, რომელიც რაღაცით ნაკლოვანია. სახარებაში ამის უძღები შვილის მაგალითია.

— დიდ მარხვაზეც რომ ვისაუბროთ, პირველი და ბოლო კვირები განსაკუთრებით მძიმეა. მრევლი უზეთო მარხვასაც ინახავს. ამას განსაკუთრებული კურთხევა სჭირდება?

— უკვე ვთქვით, რომ უფალმა მარხვა ადამიანს სამოთხეშივე დაუდგინა. მიწიერი ცხოვრების დროს მარხვის მაგალითი ადამიანებს თავად უფალმა მისცა, როდესაც უდაბნოში 40 დღე იმარხულა. საერთოდ, მარხვა 40 დღეა. ციფრი 40 საკრალურია, სიმბოლური დატვირთვა აქვს. დიდ მარხვას ემატება ვნების შვიდეული. ამ დროს ვიხსენებთ მაცხოვრის მიერ განვლილ გზას, როდესაც მან იერუსალიმიდან გოლგოთამდე გაიარა. ხშირად ადამიანებს აინტერესებთ მარხვის ის მხარე, რომელიც საკვებს ეხება. არადა, მარხვა ძირითადად ვნებებთან ბრძოლაა. მარხვა არის თავის მოდრეკა, სიამოვნების, მხიარულების მოკლება. როდესაც სიამოვნებას ვიკლებთ, როდესაც ხორცს ვთრგუნავთ, ამ შემთხვევაში გვახსენდება უფალი, საშინელი სამსჯავრო, ჯოჯოხეთი და სამოთხე. მარხვა არის ლაგმის ამოდება ადამიანისთვის. ამ დროს გახსენდება, რომ უფალი შენი პატრონია. ხანდახან ადამიანი არაფერზე ფიქრობს და უგზო-უკვალოდ მიაჭენებს თავს, მარხვა კი ის რაღაცაა, რაც ადამიანს დააფიქრებს, შეაყოვნებს.

— და არა მხოლოდ დიეტა, გარკვეული საკვების აკრძალვა...

— რასაკვირველია. საკვებით მარხვა მეორადია. პირველადი მარხვა სულიერია. მარხვის დროს არ უნდა იარო გასართობ პროგრამებზე, კინოში, თეატრში, დაბადების დღეებზე, არ უნდა გადაიხადო წვეულებები, მაგრამ ისე არ უნდა მოვიქცეთ, როგორც ფარისევლები. ეს სახარებაში წერია. როდესაც გარეთ გამოხვალ, ზეთი იცხე თავზე და ხალხს არამარხულად ეჩვენე, როდესაც მარტო დარჩები ღმერთთან, მაშინ უნდა იმარხულო და იტირო შენს ცოდვებზე — ასე წერია სახარებაში. ზოგი გარეთ ტირის და შიგნით — აღარ. ეს პარადოქსია. მარხვის აფიშირება არ უნდა მოხდეს. სხვის დასანახავად არ უნდა ვიმარხულოთ. ეს ყველაფერი მამის, ღვთის დასანახავად უნდა გავაკეთოთ და არა გარშემომყოფებისთვის.

— უზეთო მარხვას განსაკუთრებული კურთხევა სჭირდება?

— როდესაც მარხვა იწყება, პატრიარქი მთელ საქართველოს აკურთხებს მარხვაზე. ამიტომ კურთხევის აღება მარხვაზე საჭირო არ არის. კურთხევის აღება იმ შემთხვევაშია საჭირო, როდესაც ადამიანს ჯანმრთელობასთან დაკავშირებით პრობლემა აქვს. ამ შემთხვევაში ადამიანი ინდივიდუალურად იღებს კურთხევას. ზოგს არ შეუძლია უზეთო მარხვის შენახვა, რადგან ჯანმრთელობა არ აძლევს ამის საშუალებას. არა მხოლოდ უზეთოს შენახვა, არამედ, არის შემთხვევები, როდესაც ყველაფრის მიღების უფლებას ვაძლევთ, რადგან სხვანაირად არ შეიძლება, ისეთი დაავადება აქვს ადამიანს. მარხვა სჭირდება მხოლოდ და მხოლოდ ჯანმრთელ ადამიანს და არა ავადმყოფს. ავადმყოფს მარხვა არ სჭირდება და არც შეიძლება, იმარხულოს. ადამიანი იმიტომ მარხულობს, რომ ხორცი დათრგუნოს, რათა ვნებებში არ ჩავარდეს. თუ ხორცი ისედაც დათრგუნულია, თუ ავად არის, რა საჭიროა კიდევ დამატება. როდესაც ცხენი დავარდება, მათრახს აღარ ურტყამენ.

— მამა კონსტანტინე, არიან ადამიანები, რომლებიც მარხულობენ, მაგრამ ეკლესიაში არ დადიან, ვერ იღებენ იმ მადლს, რომელიუ უნდა ახლდეს სრულყოფილ მარხვას. ამ შემთხვევაში როგორია ეკლესიის პოზიცია?

— ნებისმიერ საქმეს სჭირდება სრულყოფილება, მაგრამ არაფერი იკარგება. ერთი დღეც რომ იმარხულო გულით, იმასაც არ უკარგავს უფალი არავის. ერთი დღეც მის გასასამართლებელ სასწორზე იქნება დადებული განკითხვის დღეს. რა თქმა უნდა, ჯობია, აღსარება ჩააბარო, სული განიწმინდო, სულს მისცე საკვები. ზიარებით, უფლის სისხლისა და ხორცის მიღებით ხდება ადამიანის განმტკიცება. ეს არის გვირგვინი. ხშირად ხდება, როდესაც ადამიანი იწყებს მარხვას, რაღაც მიზეზით დაარღვევს, მერე ხელს ჩაიქნევს და ასე აგრძელებს. ეს არ შეიძლება. ქუჩაში რომ წაიქცეს, არ ადგება? თუ წაიბორძიკე, დაეცი, უნდა ადგე და გააგრძელო. მხოლოდ წიწიბურასა და კომბოსტოს ჭამა არ არის მარხვა. არავის სჭირდება მოჩვენებითი მარხვა. როდესაც მარხვას ეხება საქმე, ეს პერიოდი უფალთან უნდა ვიყოთ მთელი გონებით, არსით. შეიძლება, ადამიანმა ხორციც კი ჭამოს, მაგრამ იმარხულოს. უფალი ამბობს, მთავარია სიტყვა, რომელსაც ადამიანი ამბობს. ჩვენივე ენით გავმტყუნდებით, ჩვენივე ენით გავმართლდებით. უფალი ეძებს მხოლოდ ჩვენს გულს, ჩვენს დამოკიდებულებას მისდამი. ეს არის ის მთავარი, რაც ადამიანმა უნდა შეიგნოს არა მხოლოდ მარხვის პერიოდში, არამედ მთელი ცხოვრების მანძილზე.

დღის კალენდარი

21 თებერვლისთვის

წლის 52-ე დღე, ახალ წლამდე დარჩა 313 დღე.

საეკლესიო კალენდარი

კვირა

მართლმადიდებლობის ზეიმი. დიდმარხვის პირველი კვირა. დიდმოწამისა თეოდორე სტრატილატისა (IV); წინასწარმეტყველისა ზაქარია ნამგლისმხილველისა, 12-თაგანისა (დაახლ. 520 წ. ქრისტეს შობამდე); მოწამეთა: მართასი, მარიამისა და ძმისა მათისა ღირსმოწამისა ლიკარიონ ყრმისა; საბა II-ისა, სერბელი მთავარეპისკოპოსისა (1271); ღირსისა მაკარისა პაფოსის ეპისკოპოსისა (1688); წმიდათა ფილადელფოსი და პოლიკარპოსი; აგათანგელოზისა, დამასკელი ეპისკოპოსისა (III); მოწამეთა ნიკიფორესი და სტეფანესი; მოწამისა პერგეტესი.

წმიდა დიდმოწამე თეოდორე სტრატილატი წარმოშობით ქალაქ ევქაიტიდან იყო. მას მრავალი მადლი ჰქონდა მინიჭებული ზეგარდმო. დიდი მოწყალებისთვის ღმერთმა იგი ქრისტიანული ჭეშმარიტების სრულყოფილი შეცნობით განანათლა. იგი მხედართმთავარი იყო და ამ მხნე მხედრის ძალა მაშინ გახდა ცნობილი ყველასათვის, როცა მან ღვთის შეწევნით, ვეება ურჩხული მოაკვდინა ქალაქ ევქაიტის მახლობლად. ეს ურჩხული მრავალ ადამიანსა და პირუტყვს შთანთქავდა და მთელი ის მხარე შიშით იყო მოცული. წმიდა თეოდორემ მახვილითა და უფლისადმი ლოცვით აღჭურვილმა სძლია მას და საყოველთაოდ განადიდა ქრისტეს სახელი. შემართებისა და სიმამაცისათვის წმიდა თეოდორე მხედართმთავრად (სტრატილატად) დანიშნეს ქალაქ ჰერაკლიაში, სადაც იგი ორმაგ მორჩილებას ეწეოდა: საპასუხისმგებლო მხედრულ სამსახურს სახარების მოციქულებრივ ქადაგებას უხამებდა თავისდა დამორჩილებულ წარმართთა შორის. იგი 319 წელს აღესრულა.

წმიდა წინასწარმეტყველი ზაქარია მანგლისმხილველი, რომელიც განეკუთვნებოდა ძველი აღთქმის 12 მცირე წინასწარმეტყველთა რიცხვს, წარმოშობით ლევიტის ტომიდან იყო და წინასწარმეტყველ ნეემიას წიგნში სამღვდელო გვარის მამამთავრად იწოდება.

დაიბადნენ:

1815 - ერნესტ მეისონიე, ფრანგი ფერმწერი. გარდაიცვალა 1891 წელს.

1836 - ლეო დელიბი, ფრანგი კომპოზიტორი.

1857 - ავქსენტი ცაგარელი, გამოჩენილი დრამატურგი, მსახიობი. გარდაიცვალა 1902 წელს.

1866 - ავგუსტ ვასერმანი, გერმანელი იმუნოლოგი. გარდაიცვალა 1926 წელს.

1881 - მიხეილ ზანდუკელი, [illegible]. გარდაიცვალა 1950 წელს.

1893 - ანდრეს სეგოვია, ესპანელი გიტარისტი. გარდაიცვალა 1987 წელს.

1907 - უისტონ ჰიუ ოდენი, ინგლისელი პოეტი. გარდაიცვალა 1973 წელს.

1915 - ევგენი ლიფშიცი, გამოჩენილი რუსეთელი ფიზიკოს-თეორეტიკოსი. გარდაიცვალა 1985 წელს.

1923 - გიორგი გეგეჭკორი, ცნობილი მსახიობი, გარდაიცვალა 2003 წელს.

1933 - გივი ყანდარელი, მხატვარ-გობელენისტი.

1940 - შალვა შილაკაძე, კომპოზიტორი, დირიჟორი.

1947 - მურმან ჯინორია, თეატრისა და კინოს მსახიობი.

[illegible]

მკითხველს პროვოკაციული ტექსტები აინტერესებს

[illegible]

მწერალი ლაშა ბულაძე ახალი რომანის „ლიტერატურული ექსპრესის" პრეზენტაციისთვის ემზადება, რომელსაც ორ ქვეყანაში გეგმავს. საქართველოში გამართული პრეზენტაციის შემდეგ კი „ლიტერატურული ექსპრესის" წარდგინება უკვე საზღვარგარეთ გაიმართება.

ჰყავს თუ არა მუზა, როგორ იქმნება მისი ნაწარმოებები, რატომ ეძებს მკითხველი ყოველთვის სკანდალის მარცვალს ლაშა ბულაძის შემოქმედებაში და რატომ აღარ აკეთებს პოლიტიკურ განცხადებებს, ამის შესახებ ლაშა ბულაძე „ახალ თაობას" ესაუბრა.

ლაშა ბულაძე:

— უკვე დავასრულე ახალი რომანი, რომელსაც „ლიტერატურული ექსპრესი" ეწოდება. ტრადიციულად, მას გამოსცემს ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა.

— რატომ გადაწყვიტეთ წიგნის საზღვარგარეთ პრეზენტაცია?

— ეს ერთგვარი ტრადიციაა, რომელიც ძალიან მომწონს. შეიძლება ამით დამკვიდრდეს ახალი ტრადიცია — როცა წიგნი გამოდის, მისი პრეზენტაცია გაიმართოს როგორც საქართველოში, ასევე უცხოეთში, ქართულ ემიგრაციაში. მათ ძალიან დიდი მოთხოვნილება და სურვილი აქვთ, ქართული წიგნები იკითხონ, თანამედროვე ლიტერატურას გაეცნონ.

— საზღვარგარეთ პირველად წარადგენთ თქვენს წიგნს?

— არა. ერთხელ ვიყავი ჩემი ერთ-ერთი წიგნით ათენში, ჩემს კოლეგებთან ერთად ვიყავი ფრანკფურტში, სადაც ასევე ფრაგმენტები წავიკითხეთ არა მხოლოდ ქართულ, არამედ გერმანულ აუდიტორიასთანაც. ამ ყველაფრის ორგანიზატორი უშუალოდ გერმანიაში იყო ქალბატონი მანანა თანდაშვილი. იგი პროფესორია, რომელიც საკმაოდ აქტიურად უწევს პროპაგანდას ქართულ კულტურას. იგი აწყობს მუსიკალურ, ლიტერატურულ საღამოებს. იანვარში სწორედ მან მიიწვია შვეიცარიასა და გერმანიაში ზაზა ბურჭულაძე თავისი რომანით „ადიბასით" და მისი პრეზენტაცია გაიმართა უშუალოდ ქართულ აუდიტორიასთან გერმანიაშიც და შვეიცარიაშიც. გამოვიყენებ ამ შანსს და დიდ მადლობას გადავუხდი ეკა მხეიძეს, რომელიც ჰოლანდიაში მცხოვრები ქართველია. იგი წლების მანძილზე სათავეში უდგას ქართულ-ჰოლანდიურ „ბაგრატიონის საზოგადოებას". მანაც მიგვიწვია ჰოლანდიაში ჩემს კოლეგებთან — დათო ტურაშვილთან, რატი ამაღლობელთან, ბასა ჯანიკაშვილთან, გოგი გვახარიასთან და მხატვარ გია ეძგვერაძესთან ერთად. ეს იყო ერთგვარი ქართული თანამედროვე კულტურის საღამო. ჩვენ წავიკითხეთ მოხსენებები, ზოგმა თავისი ტექსტებიდან წაიკითხა ნაწყვეტები. მინდა გითხრათ, რომ არანაკლები ინტერესია, თუ უფრო მეტი არა, ემიგრაციაში მყოფი ქართველების მხრიდან. ამას პირადად მივხვდი. თანამედროვე ლიტერატურის მიმართ დიდ ინტერესს იჩენენ. ამ საღამოებს კონკრეტული შედეგები მოჰყვება ხოლმე, ერთი მხრივ, ბევრი ხალხი ყიდულობს წიგნებს, მეორე მხრივ კი, ვინც მოდის ამ შეხვედრებზე, აქვს შესაძლებლობა, რომ ყოველდღიურ პრობლემებს რაღაცნაირად გაექცეს და, რუტინის მიუხედავად, მონახოს დრო, ლიტერატურით დაინტერესდეს, თან რაც უფრო შორს არიან სამშობლოსგან, მით მეტია ნოსტალგია. შეიძლება, სუბიექტურობაში ჩამითვალოთ, მაგრამ რეალობა ყველაზე მეტად აისახება ამ სიტყვის ფსიქოლოგიური, ემოციური თუ პირდაპირი გაგებით სწორედ ლიტერატურაში, არა მხოლოდ ქართულ, არამედ, ზოგადად, ლიტერატურაში.

— როდის მიდიხართ გერმანიაში?

— ჩვენ ასე დავგეგმეთ — მარტში ან აპრილში გაემგზავრება ანა კორძაია-სამადაშვილი თავისი წიგნის პრეზენტაციის მოსაწყობად, მაისში მე ვგეგმავ წასვლას ჩემი რომანით „ლიტერატურული ექსპრესით". იგი არის, ერთი მხრივ, ლიტერატურაზეც, მეორე მხრივ კი ერთგვარი რეფლექსია იმ შოკისა, რომელიც პირადად მე და, ალბათ, ყველა ჩვენგანმა მიიღო ამ ომისგან. ამ ნაწარმოებში ეს ყველაფერი ჩემგან და ამ პერსონაჟის პრიზმიდან დანახული ომია. რომანის პრეზენტაციას მოვაწყობთ ფრანკფურტში, შვეიცარიაში. არის სურვილი, რომ ჩავიტანო რომანი ბარსელონასა და პარიზში. პარიზში ემთხვევა ჩემი პიესის პრემიერა — იქაური ქალბატონი, ფრანგი რეჟისორი, კლარა შვანცერბერგი, დგამს ჩემს პიესას, ამიტომ რომანის პრეზენტაციას დავამთხვევ ჩემი პიესის მიხედვით დადგმული სპექტაკლის პრემიერას. თუმცა წინასწარ არაფრის თქმა არ შეიძლება, შეიძლება, ბევრი გეგმა დასახო, მაგრამ საბოლოოდ არაფერი გამოვიდეს.

— რუსეთ-საქართველოს ომი არაერთი შემოქმედის ბიძგი გახდა, გადაეღოთ ფილმი, დაეწერათ მოთხრობა ან რომანი. თქვენს რომანში რეალური ამბავი გაქვთ გამოყენებული?

— ჩემს რომანში რეალობაა. ეს არის რეაქცია ამ ომზე, იმიტომ რომ ჩემი რომანის გმირი მიდის ლიტერატურულ სემინარზე, რომელიც არაორდინარულია. თვითონ მაქვს ასეთ სემინარში მონაწილეობა მიღებული აკა მორჩილაძესა და ლაშა ბაქრაძესთან ერთად დაახლოებით ათი წლის წინ.

— ანუ თქვენი რომანი რეალობაზეა?

— რა თქმა უნდა. ეს ფაბულა გამოვიყენე. ჩემი პერსონაჟი მოგზაურობს ევროპაში და ეს მოგზაურობა ხდება აგვისტოს ომის შემდეგ. ბუნებრივია, ეს შთაბეჭდილებები მისთვის ძალიან ცოცხალია. ცხადია, იგი ამ ომით არის მოცული, ნაწარმოები ომის რეფლექსიებით არის აღსავსე და, შესაბამისად, ის ცდილობს, ეს ომი გახადოს აქტუალური სხვებისთვისაც, ხშირად ეჯახება გულგრილობას, მოჩვენებით ინტერესს, გულწრფელ ინტერესს — როგორც ხდება ხოლმე. ამაზეა ეს რომანი, არა მხოლოდ ამაზე, მაგრამ ამაზეც. მას შემდეგ, რაც ზაზა ბურჭულაძის „ანიბასი" წავიკითხე, რასაც დავწერ, ყველაფერი იქნება ომზე. ამაზე ჩემს კოლეგებთანაც ვსაუბრობდი. შეიძლება, ჩემი ნაწარმოებები პირდაპირი მნიშვნელობით არ იყოს ომზე, მაგრამ ყოველთვის ეს გამოჩნდება, იმიტომ რომ შეუძლებელია, ამას დაემალო.

— ასე იმოქმედა თქვენზე ზაზა ბურჭულაძის რომანმა?

— რასაკვირველია. ომი საშინელებაა. მან ისევე იმოქმედა ჩემზე, როგორც ყოველ ჩვენგანზე. საბოლოოდ მივხვდი, რომ ჩვენ ვართ ომის თაობა, იმიტომ რომ ჩემი თაობა, პირადად მე, რაც თავი მახსოვს, სულ ომში ვართ. ჩემი ჩამოყალიბების პროცესი რაც მახსოვს, პარალელურია ომებისა. ოთხი ომი გადავიტანეთ, რაც საქართველო დამოუკიდებელი გახდა. შეუძლებელია, ამას დაემალო. რაც არ უნდა ეცადო, ამას მაინც ვერ შეძლებ. იქნებ ეს კარგიც არის, იმიტომ რომ ძალაუნებურად, როცა ამაზე ფიქრობ და წერ, ამ ყველაფრის ანალიზისაკენ გიბიძგებს. როცა ამ პროცესების ანალიზს იწყებ, შესაძლოა რაღაც შეცდომები მომავალში აიცილო.

— ამ რომანს იცნობს ქართველი მკითხველი?

— არა, ეს რომანი ახლა გამოვა და ორ კვირაში მის პრეზენტაციას ვგეგმავ. ცხადია, პრეზენტაცია ჯერ საქართველოში იქნება და შემდეგ — საზღვარგარეთ. პრეზენტაციაზე

ნაწყვეტებსაც წავიკითხავ.

— პიესების კითხვა რატომ გადაწყვიტეთ?

— პირველ და ორ მარტს მარჯანიშვილის თეატრის სცენაზე მოეწყობა პიესების კითხვა. მე და ჩემი კოლეგები, დრამატურგები, მწერლები მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობებთან ერთად წავიკითხავთ პიესებს, რომლებიც უშუალოდ ომზეა. ესენი არის პიესები, რომლებშიც შეიძლება კონკრეტულად რუსეთ-საქართველოს ომი არ იყოს ნახსენები, მაგრამ მათში მთავარი თემა ომი იქნება. ისინი დაწერეს ქართველმა დრამატურგებმა. ამ კითხვას მოჰყვება დისკუსიაც და პროექტსაც ასე ჰქვია — „პიესები ომზე". ძალიან სამწუხაროა, მაგრამ ომი ძალიან აქტუალურია. ჩვენ რაღაცნაირი რეაგირება უნდა მივცეთ ამ ყველაფერს.

— პარიზში უკვე დაიდგა სპექტაკლი თქვენს პიესაზე. კარგად გიცნობენ საზღვარგარეთ?

— ასე ვერ ვიტყოდი. ძალიან ხმამაღალი იქნებოდა იმის თქმა, რომ კარგად მიცნობენ უცხოეთში. მხოლოდ ერთეული შემთხვევა იყო, როცა ჩემი პიესები დაიდგა. რუსეთში ჩემი რამდენიმე პიესა დაიდგა. ძალიან კარგი თარგმანები გაკეთდა მაია მამალაძის მიერ. ქალბატონი მაია იყო პროდიუსერიც და აგენტიც. მან ეს ფუნქციებიც შეითავსა. ევროპაშიც დაიდგა ჩემი პიესები, ის კი არა, საფრანგეთში გამოვიდა ფრანგულად ჩემი პიესების კრებული. გამომცემლობა „ევროპისა და აზიის სახლმა" დაბეჭდა და პარიზში გაიმართა ამ პიესების კითხვა. ამ კითხვების შედეგად ერთ-ერთმა რეჟისორმა აარჩია პიესა. ძალიან ახალგაზრდა რეჟისორია, გოგონაა, თბილისშიც იყო ჩამოსული. გავიცანით ერთმანეთი. მას სურდა, უფრო კარგად გაეცნო საქართველო. მოვუყევი ჩვენი უახლესი ისტორია, ვაცნობდი ყველაფერს, რაც შეიძლებოდა მას დახმარებოდა სპექტაკლის დადგმისას. ვნახავთ, რამდენად გამოიღო ამ ყველაფერმა შედეგი.

— ქართველ თანამედროვე დრამატურგებში ყველაზე მოთხოვნადი ხართ. რატომ?

— ასე ვერ ვიტყოდი. დიდი მადლობა, თუ მართლა ასეა. არ ვკეკლუცობ, ალბათ, მხოლოდ ჩემში არ არის საქმე. ზოგადად, მგონია, რომ თეატრებს გაუჩნდათ ინტერესი ქართული თანამედროვე დრამატურგიის მიმართ. ეს თეატრის ბუნებრივი ინსტინქტია, რომ თანამედროვე პიესები, თანამედროვე ენა გამოიყენონ. ასევე მოთხოვნილებაა სოციალურ თეატრზეც. ვერ ვიტყოდი, რომ მხოლოდ ჩემი პიესები იდგმება. ძალიან აქტიურად იდგმება ირაკლი სამსონაძის შესანიშნავი პიესები. დათო ტურაშვილის „ჯინსების თაობა" წლების მანძილზე არ ჩამოდის სცენიდან. ამას ვგულისხმობ, როცა ვამბობ, რომ სოციალური დოკუმენტური თეატრის მოთხოვნილებაა მაყურებელში. დათოს პიესა ასეთია. ეს ბუნებრივია. უცხოეთში, დასავლურ-ევროპულ თეატრში 80 პროცენტი ეთმობა თანამედროვე დრამატურგიას და მხოლოდ 20 პროცენტი — კლასიკას, იმიტომ რომ კლასიკა მაინც ფუფუნების საგანია. როდესაც იდგმება პიესები, კარგია, არა იმიტომ, რომ ეს სასიხარულოა დრამატურგისთვის, არამედ იმიტომ, რომ დრამატურგი ხედავს, რამდენად იცვლება ან არ იცვლება, ვითარდება თუ ვერ ვითარდება, აქვს პრობლემები თუ არა, როგორც დრამატურგს. როცა პიესა სახლში უჯრაში გიდევს, ცხადია, ვერ აფასებ ობიექტურად საკუთარ თავს.

— როცა რეჟისორები ცდილობენ პიესის შეცვლას, როგორია თქვენი რეაქცია?

— ეს ძალიან მტკივნეულია დრამატურგისთვის და არავის მოსწონს. როცა არგუმენტირებულია ეს ცვლილება, დავყოლილვარ რეჟისორს. ვისაც ვენდობი და ვისაც ვხედავ, რომ დასაბუთებულად მოითხოვს ცვლილებას, მაშინ არ ვაპროტესტებ. როცა რეჟისორი არ ცდილობს პიესის ხარჯზე თვითდამკვიდრებას, მისთვის პიესის ტექსტი არ არის მხოლოდ ბალასტი, რათა თავისი ნააზრევი მოარგოს, დიდი ყურადღებით ვეცნობი და თვითონაც ვიღებ მის ცვლილებებს.

— თუ დამწყები რეჟისორია და თქვენი პიესით და თქვენი სახელით ცდილობს კარიერის აწყობას, ეხმარებით?

— რასაკვირველია, ასეთებს ვეხმარები. ახალგაზრდა რეჟისორებს დიდი სიამოვნებითაც მივცემ პიესებს და ყოფილა ასეთი შემთხვევა. ძალიან ახალგაზრდა რეჟისორები რატომღაც ინტერესდებიან ძალიან ძველი პიესებით, კლასიკით. ეს პარადოქსია. რეჟისორები, რომლებიც ღრმად შედიან პროფესიაში, ინტერესდებიან თანამედროვე დრამატურგიით. ეს მესმის, იმიტომ რომ ძალიან ახალგაზრდები ყოველთვის უდიდესი პრეტენზიებით მოდიან. ყველა ასეა. ალბათ, თქვენც ასე იყავით და მეც. ბევრი შემთხვევა არ მქონია, რომ ძალიან ახალგაზრდა, დამწყებ რეჟისორს დაედგას ჩემი პიესა. ერთი-ორი შემთხვევა მახსენდება და ძალიან მომწონს. მთავარია, რეჟისორმა მოგცეს იმის საშუალება, რომ თუნდაც შენი შეცდომები დაინახო და არ მოგიწიოს სხვისი მიგნებების გამო მადლობების გადახდა ან სხვისი შეცდომების გამო ბოდიშების მოხდა. პიესის ავტორს უნდა მიეცეს იმის საშუალება, რომ რაც დაწერა, ვგულისხმობ ტექსტსა და სიუჟეტს, არ ვეხები ინტერპრეტაციას, ეს რეჟისორის საქმეა, მთავარი პოსტულატები არ უნდა შეიცვალოს. ხშირად ხდება, რომ სიუჟეტი იცვლება და ამ დროს უკვე ძალიან ვბრაზობ ხოლმე.

— უკმაყოფილო დარჩენილხართ სპექტაკლით, რომელიც თქვენი პიესის მიხედვით დაიდგა?

— ასეთი შემთხვევა მქონია. მინახავს გენერალურ რეპეტიციაზე ჩემი პიესა და მერე პრემიერაზე აღარ მივსულვარ, აღარ ჩამითვლია საჭიროდ, რომ რაიმეს შეცვლა შესაძლებელი იქნებოდა ამ სპექტაკლში. ყოფილა შემთხვევა, როცა ჩემი ვერ გამიტანია და ჩემი სიმართლე ვერ დამიცავს. უმეტესად იმ რეჟისორებთან ვთანამშრომლობ, რომლებიც მიცნობენ და რომლებსაც ვენდობი. დათო საყვარელიძეს ჩემი 5 თუ 6 პიესა აქვს დადგმული. მას ძალიან ვენდობი. გოგა თავაძემაც დადგა რამდენიმე ჩემი პიესა. ისინი სხვადასხვა ტიპის რეჟისორები არიან, მაგრამ ვიცი, რომ დათო შეეცდება, ახსნას ჩემი პიესა, კონფლიქტში არ შევიდეს მასთან და ტექსტი გახსნას, ისეთი რამ დაამატოს, რაც, პირიქით, დაეხმარება მაყურებელს ტექსტის ცოცხლად აღქმაში.

— როცა შეკვეთით წერთ, იზღუდებით?

— ვწერდი სერიალისთვის „ძილის წინ". სერიალი აბსოლუტურად არ არის შემოქმედებითი პროცესი. ეს არ არის ლიტერატურა. ეს არის სუროგატული ტექსტი, რომელიც ერთი საღამოსთვის არის განკუთვნილი. ეს იმას არ ნიშნავს, რომ არ ამას პასუხისმგებლობით არ მოეკიდო. პრეტენზიით არ ვეკიდები სერიალის ტექსტებს.

— თუ სპექტაკლისთვის შეგიკვეთენ პიესას?

— ეს სულ სხვა სიბრტყეა. კარგსა და ცუდზე არ ვსაუბრობ, მაგრამ თეატრისთვის ვცდილობ, შევქმნა ლიტერატურა, რამდენადაც ეს გამომდის. ამის პრეტენზია არ მაქვს სერიალის სცენარებთან. ახლაც შესაძლოა ერთ-ერთი ახალი სერიალის ტექსტი დავწეროთ მე და ჩემმა კოლეგამ. შეიძლება ეს პროცესი თავისთავად საინტერესო იყოს.

— „ღამის შოუ სტუდიის" ახალ სერიალს გულისხმობთ?

— დიახ. იმდენად ნიჭიერი ადამიანები არიან, დამიყოლიეს და საინტერესოდ მეჩვენება. ყველაფერთან ერთად, ეს დაკავშირებულია ფინანსებთან. ძირითადად მწერლები წერენ სცენარებს იმიტომ, რომ ისინი ვერ ცხოვრობენ თავიანთი წიგნებით.

— თქვენს შემოქმედებაში მკითხველი ყოველთვის ეძებს რაღაც სკანდალურს. მახსოვს თქვენი მოთხრობა, „პირველი რუსი", რობერტ სტურუას მიერ დადგმული „ჯარისკაცი, სიყვარული, დაცვის ბიჭი და... პრეზიდენტი". რატომ ხედავს მათში საზოგადოება სკანდალს, თუ თქვენ დებთ ამის მარცვალს ნაწარმოებებში?

— ვერ გეტყვით. შეიძლება, „პირველ რუსს" მოჰყვა ეს ყველაფერი. შემდეგ თითქოს არის მისი შეგრძნება, რომ პროვოკაციულს ვდებ მე თვითონ ამა თუ იმ ტექსტში. თავისთავად, მე ვფიქრობ, რომ ნებისმიერი ტექსტი, რომელიც მეტნაკლებად იპყრობს მკითხველის ყურადღებას, თავის თავში შეიცავს პროვოკაციულობის ელემენტებს. ამ შემთხვევაში ჩემზე არ ვსაუბრობ, ზოგადად, მწერლებს ვგულისხმობ. საბოლოო ჯამში, ყველა დიდი და საინტერესო ტექსტი — ეს არის პროვოკაციული ტექსტი, დაწყებული არისტოფანეს კომედიებით, გაგრძელებული ჯოისით და დამთავრებული ზაზა ბურჭულაძით თუ აკა მორჩილაძით. რუსთაველიც კი თავისთავად სკანდალური ტექსტი ყოფილა. ჩვენ ვიცით, ამ ტექსტის მიმართ საუკუნეების განმავლობაში როგორი დამოკიდებულება იყო და დღემდე არ განელებულა. ეს თემა შორს წაგვიყვანს.

— ე.ი. თქვენც პროვოკატორობთ?

— თავისთავად არის რაღაცა ჩადებული ტექსტებში, მაგრამ ეს არ ხდება მიზანმიმართულად. როცა გამიზნულად ხდება ეს ყველაფერი, ხელოვნური შთაბეჭდილება იქმნება ხოლმე. ზოგი ტექსტი ან გამოგდის, ან არა, ან კარგია ლიტერატურული თვალსაზრისით, ან არ არის კარგი. მხოლოდ იმიტომ არ მოგეწონოს ლიტერატურული ტექსტი, რომ შენთვის იგი იდეოლოგიურად მიუღებელია, ეს უკვე ტოტალიტარული საზოგადოების პირობითობებში გვაბრუნებს. თუ ტექსტი არ მოგწონს, როგორც ლიტერატურული ნაწარმოები და შენზე არ ახდენს შთაბეჭდილებას, არაფრის თქმის უფლება არ მაქვს. არ მოსწონს ადამიანს და მორჩა!

— შემოქმედებს მუზა ჰყავთ. თქვენ?

— კონკრეტული მუზა ნამდვილად არ მყავს. იმპულსები არის ცხოვრებაშიც და რაიმე მოვლენაშიც.

— კონკრეტულ ადამიანში?

— მივხვდი, ვისაც გულისხმობთ, მაგრამ დაწერისთვის რომ ბიძგი მომცეს კონკრეტულმა ადამიანმა, ასეთი არ მყავს. ხშირად მოვლენები ან ადამიანებია ბიძგის მომცემი. ერთი კონკრეტული მუზა, ქალი, რომელიც ბიძგს მომცემს, ასე არ არის. საბოლოო ჯამში, ლიტერატურა არის კომპენსაცია. ამით რაღაცის შევსებას ცდილობ. ალბათ, ტექსტებში უფრო ამოიკითხება ეს ყველაფერი, ვიდრე ინტერვიუში.

— არის თემა, რომელზეც ვერ დაწერთ?

— არ ვიცი, ამაზე პასუხი არ მაქვს.

— სიამოვნებით რომელ თემაზე წერთ?

— გააჩნია, არის რაღაც თემები, რომლებზეც აუცილებლად მინდა დაწერა და იმედია, დავწერ კიდეც. გააჩნია ჩემს განრიგს და რა ინტენსივობით შევძლებ მუშაობას.

— განწყობის ადამიანი ხართ?

— ცხადია, განწყობის ადამიანი ვარ. პროზა უფრო ჰგავს პროფესიონალი პიანისტის ან მუსიკოსის რეჟიმს. მას უნდა ჰქონდეს შეხება ენასთან, ტექსტთან. ძალიან ვცდილობ, პაუზა ნაწერსა და ტექსტს შორის არ აღემატებოდეს 5-6 დღეს, იმიტომ რომ შემდეგ ძალიან გიჭირს ისევ ამ განრიგში დაბრუნება. არ მახსენდება ისეთი პერიოდი, თუ არ ჩავთვლით წიგნის გამოსვლას, როცა უშუალოდ წიგნით ვარ დაკავებული, კორექტურით ან რედაქტირებით, როცა ერთ კვირაზე მეტი დავმჯდარიყავი ისე, რომ არაფერი დამეწერა. ამიტომ ვცდილობ, მეტ-ნაკლებად განრიგში ვიმუშაო. შტრაუსი ამბობდა, ყოველდღიურად ვმუშაობ ექვსი საათი, მაგრამ ამ ექვსი საათიდან, საბოლოო ჯამში, ოთხი წამი რჩებაო. ეს მუსიკოსის ნათქვამია, მაგრამ შეიძლება მწერლებსაც მივუსადაგოთ.

— ხშირად ივსება თქვენი ურნა დაწუნებული ტექსტებით?

— ზოგჯერ ეს სადღაც კომპიუტერში იმალება და არ ქრება. ფურცელმა დაკარგა ფუნქცია.

გიორგი ნავალოვსკი: „მოედანზე რომ ვთამაშობ, არაფერი მამახსოვრდება“

ერთ დროს საქართველოს ახალგაზრდული ნაკრების ფეხბურთელი გიორგი ნავალოვსკი კარიერას უცხოეთში აგრძელებს. ქართველ გატუზოდ წოდებული ფეხბურთელი თავიდან მახაჩყალის „ანჟიში“ აღმოჩნდა, ხოლო რამდენიმე კვირაა რუსულმა გუნდმა იჯარის წესით ბაქოს „ინტერში“ გაუშვა.

ნავალოვსკიმ უკვე მოახერხა აზერბაიჯანში თავის გამოჩენა და „სიმურგთან“ მატჩში (2:1) გოლიც გაიტანა, რომელიც გადამწყვეტი არმოჩნდა ამ შეხვედრაში. ქართველი ფეხბურთელი აზერბაიჯანულ მედიას თავის პირველ იქაურ შთაბეჭდილებებზე ესაუბრა.

— თქვენმა გუნდმა მოახერხა ანგარიშის გახსნა, ხოლო შემდეგ თქვენივე გოლით კიდევ უფრო დაწინაურდა. შეიძლება ვთქვათ, რომ „ინტერს“ იოლი მატჩი ჰქონდა?

— ვფიქრობ, კი. მართალია, თამაში დაძაბული და საინტერესო იყო, მაგრამ არც ისე რთული. იმის გამო კი არა, რომ ანგარიში 2:0 მიგვყავდა, არამედ გუნდს კარგად გამოსდიოდა კოლექტიური თამაში პირველივე წუთებიდანვე. ფეხბურთში ხშირად ხდება — როდესაც თამაში მიგდის, ძნელია ვინმემ გაგაჩეროს.

— მეტოქე გუნდი მოგეწონათ?

— საინტერესო გუნდია. მართალია, პირველ ტაიმში მათ შეტევაში არაფერი გამოსდიოდათ, მაგრამ შესვენების შემდეგ ღირსეული წინააღმდეგობა გაგვიწიეს. ჩვენ ძალიან გვინდოდა მოგება და სამუშაო ხუთიანზე შევასრულეთ.

— როგორ გაიხსენებდით პირველ გოლს ახალ გუნდში?

— გამოგიტყდებით, კარგად არც კი მახსოვს, როგორ მოხდა ყველაფერი. ყოველთვის ასე მემართება — ჯერ ვთამაშობ, ხოლო შემდეგ ვუყურებ ვიდეოჩანაწერს. ახლაც ჩემს გოლს ვიდეოფირზე ვნახავ და მერე გეტყვით ყველაფერს.

— რამდენად დაკარგა ძალები გუნდმა „სიმურგთან“ თამაშისას? გუნდს წინ კიდევ მძიმე ბრძოლები მოელის.

— ვფიქრობ, რომ გუნდი აღდგენას მოასწრებს. მწვრთნელი, კახა ცხადაძე მცირე დასვენებას დაგვპირდა, ხოლო შემდეგ ყველაფერი იმაზე იქნება დამოკიდებული, თუ როგორ ჩავატარებთ საწვრთნელ პროცესს. მართალია, მოედანზე 100 პროცენტით დავიხარჯეთ, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ შემდეგ თამაშებს მაღალ დონეზე ვერ ჩავატარებთ. პროფესიულ კლუბში მსგავსი ფაქტები გამორიცხულია.

— ახალ გუნდთან ერთად უკვე ბოლომდე გაიარეთ ადაპტაცია?

— კი. ადაპტაციას დიდი დრო არ წაუღია. საერთოდ, „ინტერი“ კარგი გუნდია და თავად მომეხმარა ადაპტაციის გავლაში.

— გუნდში მყოფ თქვენს თანამემამულეებს არ მოუხდენიათ გავლენა ადაპტაციის გავლაში?

— რა თქმა უნდა, მათ ძალიან დიდი როლი ითამაშეს. საერთოდ, კლუბებში ყოველთვის მიმართლებდა. ასე იყო „ანჟიშიც“. იქ ბევრი ქართველი თამაშობდა, რომლებთანაც ძალიან მეგობრული ურთიერთობა მქონდა. ამ მხრივ მართლაც მიმართლებს, ქართველებთან ერთად გუნდი უფრო მეგობრული ხდება.

— „ანჟი“ ახსენეთ და იქ სათამაშოდ აზერბაიჯანელი ფეხბურთელი მაჰირ შუკუროვი ჩავიდა. როგორ შეხვდნენ გუნდში?

— არანაირი პრობლემა არ ჰქონია. ის კარგი ფეხბურთელია და „ანჟიში“ ასეთებს აფასებენ. პირველივე ვარჯიშზე დაამტკიცა, რომ მზად არის ძირითად შემადგენლობაში მოსახვედრად იბრძოლოს. „ანჟიში“ კავკასიელებს ადაპტირება არ უჭირთ. საქმე ის არის, რომ გუნდის მთავარი მწვრთნელი ომარ თეთრაძე ისეთ ატმოსფეროს ქმნის, რომ ახალწვეულები მოკლე ვადაში გრძნობენ თავს დაჯერებულად. ეს „ანჟის“ მთავარი პლუსია.

— როგორც ცნობილია, „ინტერში“ იჯარის წესით ხართ და სეზონის ბოლომდე დარჩებით. ხომ არ გიფიქრიათ აზერბაიჯანში კარიერის უფრო დიდი დროით გახანგრძლივებაზე?

— ჯერ ადრეა ამ თემაზე საუბარი. კონტრაქტით, ჯერჯერობით, „ინტერში“ მაისის ბოლომდე ვითამაშებ. შემდეგ ალბათ დავსხდებით და დავილაპარაკებთ. თუ საერთო გადაწყვეტილებას მივიღებთ, მზად ვარ აზერბაიჯანის ჩემპიონატში დავრჩე. აქ პირველივე დღეებიდანვე მომეწონა.

კორეაში ძაღლის ხორცი მაჭამეს

10 თებერვალს ქართველი ფეხბურთელი ზაზა ჯანაშია 34 წლის გახდა. ამჟამად ჩვენებური მოსკოვში „ლოკომოტივის“ ბავშვთა სკოლაში მუშაობს. იმ გუნდის სკოლაში, სადაც თავისი კარიერის საუკეთესო წლები გაატარა. სამწუხაროდ, ჯანაშიას ძალიან ადრე მოუხდა ფეხბურთისთვის თავის დანებება — 28 წლის ასაკში ფეხბურთელი კარიერის პიკს აღწევს, ჩვენებურმა კი ტრავმების გამო თავი დაანება.

ჯანაშია ისევ პოპულარობით სარგებლობს და ჟურნალისტებიც ხშირად ეხმაურებიან, რა თქმა უნდა, არც ახლა აღმოჩნდა გამონაკლისი და მათთან საუბრისას ბევრ საინტერესო თემას შეეხო.

— 1976 წელს ხართ დაბადებული. თქვენი თაობის ფეხბურთელები ჯერ კიდევ თამაშობენ, თავად რატომ არ გააგრძელეთ კარიერა?

— ტრავმის გამო. საერთოდ, თავდამსხმელები უფრო ადრე ამთავრებენ კარიერას, ვიდრე სხვა ამპლუის ფეხბურთელები.

— ხშირად გხვდებოდათ მეტოქე გუნდის ფეხბურთელებიდან?

— ხშირად და ძლიერად, განსაკუთრებით ფეხებში. როდესაც ეს დარტყმები ასაკის მატებასთან ერთად იმატებს, ყველაფერი გბეზრდება. მცველები, ფეხებში ვარდნები... ამასთან, კოჭის ქრონიკული ტრავმა მაქვს. ამიტომ დავამთავრე ადრე კარიერა. თავდამსხმელები იმიტომ არიან უფრო ძვირადღირებულები და მეტ თანხასაც იმიტომ იღებენ, რომ ადრეულად ამთავრებენ კარიერას.

— ვარსკვლავური ავადმყოფობა არასდროს შეგყრიათ?

— არასდროს. მაშინ სხვა „ლოკომოტივი“ იყო. 1996 წელს, როდესაც „ლოკომოტივში“ თამაში დავიწყე, სულ 1.000 გულშემატკივარი გვყავდა, აქედან ნახევარი ქართველი იყო, რომლებიც იმისთვის დადიოდნენ თამაშებზე, რომ მე ვთამაშობდი. ისინი ხან გვაქებდნენ, ხანაც გვლანძღავდნენ, მაგრამ გვსიამოვნებდა. ახლა „ლოკოს“ თამაშებს გაცილებით მეტი ხალხი ესწრება, მაგრამ ბოლო პერიოდში გუნდს ჩავარდნა ჰქონდა და მაყურებელმაც მიატოვა. საერთოდ, გუნდთან ერთად გაჭირვებაშიც უნდა იყოს და ფეხბურთელებსაც უნდა გაუგოს, თუ გულშემატკივარს ადამიანი არ უყვარს, მას საერთოდ არაფერი არ უყვარს ცხოვრებაში. სპორტი კი ხალხისთვის არის შექმნილი.

— ფეხბურთის შემდგომი ცხოვრება რამდენად მოგწონთ?

— ძალიან მომწონს. იცით, რა არის ყველაზე კარგი? მართალია, რუსეთში ვცხოვრობ, მაგრამ ქართველი ვარ. ამიტომ მილიციაც მცნობს, ხალხიც — ეს კი სასიამოვნოა.

— გინდათ თქვათ, რომ ინსპექტორებიც გცნობენ?

— იცით, ადრე, როდესაც მაჩერებდნენ, ვეუბნებოდი, რომ „ლოკომოტივის“ ფეხბურთელი ვარ, ისინი მპასუხობდნენ, რომ „სპარტაკს“ გულშემატკივრობენ. მეც ვპოულობდი გამოსავალს — მერე რა, ფეხბურთი ხომ გიყვართ და ისინიც მიშვებდნენ. ბევრი ახლაც მცნობს.

— ახლა „ლოკომოტივის“ ბავშვთა სკოლაში მუშაობთ. ეს თქვენი ერთადერთი სამსახურია?

— დიახ. სხვა სამსახური მე არ მაქვს.

— და შემოსავალი გყოფნით?

— გაიგეთ — კარგ ადამიანს ყოველთვის ეყოფა შემოსავალი. მე ძალიან ბევრი მეგობარი მყავს და პრობლემებს არ განვიცდი. ქართველები ისეთი ხალხი ვართ, რომ ერთმანეთს ყოველთვის ვეხმარებით. ჯერჯერობით, პრობლემა არ შემქმნია და იმედი მაქვს, არც მომავალში შემექმნება.

— ერთხელ დმიტრი ლოსკოვმა მოყვა, რომ მოსკოვში მანქანით ცენტრალურ ავტოკადას 2 წრე დაარტყით და მხოლოდ ამის შემდეგ მოახერხეთ საგზაო მაჩვენებლებით შელკოვსკოეს შოსეს მიმართულებით გზის მიგნება.

— იყო ასეთი შემთხვევა. მაშინ შელკოვსკოეზე ვცხოვრობდი და ბაკოვკის (ლოკომოტივის საწვრთნელი ბაზა) მიმართულებით გზა მხოლოდ ქალაქის ცენტრალური ქუჩების გავლით ვიცოდი. ვარჯიში გვიან დაგვიმთავრდა. რუსეთის პრეზიდენტი აეროპორტში მიდიოდა და ცენტრალური ქუჩები გადაკეტილი იყო და ავტოკადაზე გაგვიშვეს. არ ვიცოდი თუ ასეთი დიდი იქნებოდა. მივდივარ, მივდივარ, გზა არ თავდება, ვატყობ, ერთი და იგივე ადგილი უკვე ორჯერ გავიარე. გვიანიც არის, ხალხი არ დადის რომ ვკითხო, როგორ გავაღწიო აქედან. ბოლოს გადავწყვიტე საგზაო ნიშნულებით გამეგნო გზისთვის და გამომივიდა კიდეც. კილომეტრაჟის მაჩვენებელს რომ დავხედე, 200 კილომეტრი მქონდა გავლილი. თუმცა, კარგიც იყო — გზა ვისწავლე.

— საქართველოს ნაკრებს თავის დროზე ჰოლანდიელი მწვრთნელი იოჰან ბოსკამპი წვრთნიდა, რომელსაც თქვენ „აფირისტს“ ეძახდით. ბოსკამპსა და რუსეთის ნაკრების ახლანდელ მწვრთნელ გუს ჰიდინკს შორის დიდი განსხვავებაა?

— ოოოო, უზარმაზარი! ჰიდინკი უდიდესი ადამიანია. იცით, რატომ? იმიტომ, რომ მან ისეთი გუნდი შეკრა, ევროპაში 5 საუკეთესოთა შორის შედის. მისი

მუშაობით მოხიბლული ვარ და მიხარია, რომ მასთან ჩემი მეგობარი მუშაობს — იგორ ბოროდიუკი.

— ჰიდინკი რუსეთის ნაკრებთან კონტრაქტს აღარ გააგრძელებს, ამბობენ, რომ მისი შემცვლელი სწორედ ბოროდიუკი იქნება. როგორ ფიქრობთ, შეძლებს ბოროდიუკი, ჰიდინკის დაწყებული საქმე ღირსეულად გააგრძელოს?

— ძალიან ღირსეულად გააგრძელებს. ბოროდიუკი კარგი ადამიანია. ისიც თავდამსხმელი იყო და როდესაც „ლოკომოტივში“ მოვიდა, ზემოდან ყურება კი არ დაუწყია, რაღაცეებს მასწავლიდა, სად, რა და როგორ უნდა გამეკეთებინა. ჰიდინკზე და იმ ჰოლანდიელზე, საქართველოს ნაკრებში რომ იყო, უკვე გითხარით.

— მაინც რა არ მოგწონდათ ბოსკამპში?

— ისეთ ვარჯიშებს ატარებდა, თითქოს ბავშვთა სკოლაში ვიყავით. ვარჯიშებზე ლაპარაკიც კი აკრძალული გვქონდა. წელიწადია არ მინახავს მეგობრები, რომლებსაც ბავშვობიდან ვიცნობ და როგორ არ დაველაპარაკო? მოედანზე თუ მოედნის გარეთ, ამას არა აქვს დიდი მნიშვნელობა. ის კი მთელი ვარჯიშის დროს ყვიროდა — ნუ ლაპარაკობთო. მე კი ასე არ შემეძლო და ერთხელაც ვუთხარი — კარგად ბრძანდებოდეთ, შეგიძლიათ აღარ გამომიძახოთ. ამის შემდეგ გაზეთებში იწერებოდა, რომ ჯანაშიას არ სურდა საქართველოს ნაკრებში თამაში. ჩემი პასუხი კი ასეთი იყო — მინდა, მაგრამ მხოლოდ მას შემდეგ, როდესაც ნაკრებიდან წავა ბოსკამპი. ნახევარი წლის შემდეგ კი მართლაც გააგდეს საქართველოს ნაკრებიდან.

— საქართველოში კიდევ განიცდიან, რომ იური სიომინმა მალხაზ ასათიანი შემტევი ნახევარმცველიდან ბოლო მცველად აქცია?

— არა. როდესაც ასათიანი „ლოკომოტივში“ მოვიდა, მე ჯერ კიდევ გუნდში ვიყავი. მალხაზი დუბლიორებთან ერთად ვარჯიშობდა. ახლაც კარგად მახსოვს, როდესაც ასათიანი ჩერქიზოვოში სათადარიგო მოედანს მიუახლოვდა და მითხრა — მე თავდამსხმელების უკან ვთამაშობ, სიომინი კი მცველად მათამაშებს, ალბათ არ ვჭირდები. მე ვუპასუხე — თუ იური პალიჩმა შენში მცველი დაინახა, ალბათ ასეა საჭირო, ივარჯიშე და ყველაფერი კარგად იქნება. ამ საუბრის შემდეგ ერთი თვე არ გასულა, რომ ასათიანი ძირითად შემადგენლობაში მოხვდა და მალე რუსეთის ჩემპიონატის საუკეთესო მცველი გახდა. რუსეთში გახდე საუკეთესო მცველი — მიღწევაა.

— „ლოკომოტივის“ შემდეგ კარიერის გაგრძელება სამხრეთ კორეაში გინდოდათ. როგორც ვიცით, როდესაც იქ სინჯებზე იმყოფებოდით, ძაღლის ხორციც ჭამეთ. ქართველი, რომელიც ძაღლის ხორცით ვახშმობს, ცოტა ველურად მოჩანს.

— ძალიან ველურად! სამხრეთ კორეაში 2 კვირა ვიყავი. ერთი კვირა ხუთვარსკვლავიან სასტუმროში ვიცხოვრე და მომსახურებაში ყველაფერი შედიოდა. სადილობისას მაგიდას მაინცდამაინც არ ვუყურებდი — ხორცი, ხორცია. მომსახურე პერსონალს მოჰქონდა, მე კი ვჭამდი. ერთი კვირის შემდეგ იქ ზაირის ნაკრების ფეხბურთელები ჩამოვიდნენ და მკითხეს, რას შევჭამდი, მეც მივუთითე ერთ-ერთ კერძზე და ვუთხარი, რომ ძალიან გემრიელია, მათ გაეცინათ და მითხრეს, რომ ეს ძაღლის ხორცი იყო. გეფიცებით, წუთიც არ იყო გასული, რომ უკვე ოთახში ვიყავი და ტემპერატურა 40 გრადუსი მქონდა. გამოვიძახე ექიმი, მას სტეპუშკინი მოჰყვა, რომელიც კორეაში თამაშობდა — იდგა და იცინოდა. რა გაცინებს, ვკვდები — ვუთხარი. სტეპუშკინმა მიპასუხა, რომ თავიდან ყველა ასე ამბობს და მეორე დღეს ნორმალურად ვიქნებოდი. მართლაც, ექიმმა რაღაც აბები დამალევინა და მეორე დღეს ჩვეულებრივ ვივარჯიშე.

— საქართველოში ალბათ ვერ გაგიგეს.

— რას ამბობთ? ვისაც ვუთხარი, ყველა ჭკუაზე შეიშალა. რა? ძაღლის ხორცი ჭამე?

— თქვენ ყველას ახსოვხართ ფეხბურთელი ყოველთვის ზედმეტი წონით. ეს ხელს არ გიშლიდათ?

— არაფერი საშიში არ იყო. სამაგიეროდ, მუდმივად ხალხის თვალში ვიყავი. ერთხელ ინსპექტორებმა გამაჩერეს და მეუბნებიან, რომ ჯანაშია არ ვარ, ვუმტკიცებ, მაგრამ მეუბნებიან — არ ხარ ჯანაშია, ის მსუქანია, შენ კი გამხდარი. არ მიჯერებდნენ. მე ასეთი ფიგურა მაქვს — წონა თუ არ მექნებოდა, ვერ ვითამაშებდი. ყოველთვის ბრძოლებში მიწევდა შესვლა და ძალები მჭირდებოდა. პალიჩი ხშირად მსაყვედურობდა, მაგრამ მხოლოდ 3-4 კილოს ვიმატებდი, მეტს არა. ევროპაში ასეა — მთავარია ითამაშო, არავინ არაფერს არ გეკითხება, რას აკეთებ.

— როგორ ხედავთ თავს ერთი წლის შემდეგ? მაგალითად, რას გააკეთებდით 35 წლის ასაკში?

— ისევ ასეთი ვიქნებოდი. ფეხბურთის გარდა სხვა საქმის გაკეთება არ მეხერხება. ამიტომ მწვრთნელობა ჩემი ოცნებაა. ჯერ ბავშვთა სკოლაში ვარ, ხოლო შემდეგ შევხედავ რა და როგორ იქნება. იქნება წინადადება, უარს არ ვიტყვი.

— ბოლოს როდის გააკეთეთ ყველასთვის კარგად ნაცნობი ჯანაშიას მალაყი?

— ალბათ, 2-3 წლის წინ. მეგობრებთან ერთად ვთამაშობდი და სიხარულისგან ისევ გავაკეთე. ხანდახან ვაკეთებ ხოლმე, როდესაც კარგ ხასიათზე ვარ. ისე ყველა გაკვირვებულია — ამხელა წონით მალაყს როგორ ვაკეთებ, მაგრამ აქ წონა არაფერ შუაშია, უბრალოდ, უნდა იცოდე. მალაყის გაკეთება ჯერ კიდევ ბავშვობაში ვისწავლე და აქამდე ვახერხებ — ტექნიკაა საჭირო. ახლა მალაყის გაკეთებას ჩემ პირველკლასელ ბიჭს ვასწავლი. ისიც „ლოკომოტივის“ გულშემატკივარია. უკვე აქვს ბუცები, ფორმა, რა თქმა უნდა, თავდამსხმელად თამაშობს. ძალიან უნდა ფეხბურთელობა — ჩემს თამაშებს უყურებს და სწავლობს.

მოამზადა მიხეილ [illegible]

მიმდინარეობს ხობის მონასტრის უძველესი ტაძრის რესტავრაცია.
შეიტანეთ თქვენი წვლილი საღვთო საქმეში.

დარეკეთ!

მაგთი, ჯეოსელი, ბილაინი 700 607
ახალი ქსელები 700 608
გაერთიანებული ტელეკომი 608 608

ანგარიშზე თანხის ჩასარიცხად
შეგიძლიათ გამოიყენოთ
სწრაფი გადახდის აპარატები

(იხ. მენიუში: სხვადასხვა –
საქველმოქმედო – ხობის მონასტერი).

ერთად ვიზრუნოთ ტაძარზე.

„შპარგალკის“ გამო გარეთ მაგდებდნენ

[illegible] ლაშა თორდია სკოლაში ფანჯრებს ამტვრევდა

ნანა მიშელაშვილი

29 წლის დეპუტატი, ლაშა თორდია, არ მალავს, რომ ბავშვობაში ცელქი იყო, სკოლაში მინებიც ხშირად ჩაუმსხვრევია და „შატალოზეც" წასულა. „შატალოს" გამო სკოლის დირექტორისაც დაუბარებია და ხელწერილიც ბევრჯერ დაუწერია, რომ სკოლიდან აღარ გაიპარებოდა. რაღაც პერიოდის განმავლობაში პირობას პირნათლად ასრულებდა, თუმცა იგი მომდევნო „შატალოს" დროს ირღვეოდა.

ახალგაზრდა დეპუტატს ძალიან უყვარს ჯაზი და განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევს კარგ მუსიკალურ ტექნიკას. ლაშა თორდია ამბობს, რომ კარგი სმენა არა აქვს, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, თუ სხვა მღერის, თავადაც შეუძლია აჰყვეს.

რატომ უყვარს სპორტის სახეობიდან ყველაზე მეტად ცხენოსნობა, რის გამო ჩხუბობდა სკოლის პერიოდში და რამდენი ხელწერილი აქვს მშობლებისთვის დაწერილი?

„ახალი თაობა“ დეპუტატ ლაშა თორდიას ესაუბრა.

— *გაგვაცანით თქვენი ოჯახი, რამდენი შვილი გყავთ და რა ასაკის არიან?*

— ჩემი მეუღლეა მაიკო ირემაშვილი, მყავს ორი შვილი: საბა და მარიამი. საბა სამი წლის არის, მარიამი — 9 წლის.

— *მარიამი სკოლაში როგორ სწავლობს, რაიმე პრობლემებს ხომ არ გიქმნით?*

— არა, პრობლემებს არ გვიქმნის. მოგვარებადი პრობლემებია, რაც სწავლას შეეხება.

— *გაკვეთილების მომზადებაში ეხმარებით?*

— კი, რა თქმა უნდა.

— *რომელი საგნების მომზადებაში ეხმარებით?*

— ქართულში, მათემატიკაში, რაშიც სჭირდება, ყველა საგნის მომზადებაში ვეხმარები.

— *მარიამთან სკოლაში როდესაც მიდიხართ, ბავშვები თუ გცნობენ, რომ დეპუტატი ხართ?*

— არა, ბავშვები პოლიტიკურად ანგაჟირებული არ არიან. სკოლაში ძალიან თავისუფლად ვგრძნობ თავს.

— *საბა ბაღში დადის?*

— ბაღში დადიოდა, ახლა სახლშია.

— *საბამ თუ იცის, მამა სად მუშაობს? ბავშვები მშობლების სამსახურს თავისებურად აფასებენ...*

— შეფასებები აქვს, მეუბნება: მამა დღეს ტელევიზორში განახეო.

— *მერე, მოსწონს?*

— კი. მართალია, აზრი ვერ გამოაქვს, რა მინდა ტელევიზორში, რატომ გამოვდივარ, მაგრამ, როდესაც მხედავს, უხარია.

— *საბა პარლამენტს როგორ აღიქვამს?*

— ჯერჯერობით ვერ აღიქვამს.

— *პარლამენტში რომელიმე დეპუტატთან ნათესაური კავშირი თუ გაქვთ?*

— არა, პარლამენტის წევრებთან არანაირი ნათესაური კავშირი არა მაქვს. მეგობრული კავშირი ბევრთან მაქვს, მაგრამ ნათესაური — არავისთან.

— *პარლამენტს გარეთ პოლიტიკაში ვინც არიან, არც მათთან გაქვთნათესაური კავშირი?*

— არა.

— *სანამ დეპუტატი გახდებოდით, მანამდე პარლამენტის კომიტეტის აპარატის თანამშრომელი იყავით. ძველი თანამშრომლების დამოკიდებულება თუ შეიცვალა მას შემდეგ, რაც დეპუტატი გახდით?*

— არა, ნამდვილად არაფერი შეცვლილა. თუ ვინმეს შემიძლია რამით დავეხმარო, უფრო მეტი შესაძლებლობა მაქვს, რომ რაღაც გავუკეთო, იქნება ეს კონსულტაციის კუთხით თუ სხვა. ყველასთან მეგობრული ურთიერთობა მაქვს.

— *მამაკაცების ნაწილს ნივთების მიმართ თავისებური დამოკიდებულება აქვს. თქვენ თუ გაქვთ ამოჩემებული ნივთები?*

— ნამდვილად არ ვიცი ნივთების ამოჩემება. ძალიან მიყვარს კარგი აპარატურა.

— *მობილურ ტელეფონს, საათს ან აქსესუარებს ყურადღებას აქცევთ?*

— არა, მაგაზე აქცენტებს ნამდვილად არ ვაკეთებ. მიყვარს კარგი მუსიკალური ინსტრუმენტები, ასევე ტელევიზორი. ტექნიკას ვაქცევ ყურადღებას.

— *მობილურ ტელეფონს ხშირად იცვლით?*

— ტელეფონი ორჯერ შევიცვალე. ახლა მაქვს 45-ლარიანი ტელეფონი, „ნოკია“, რომელიც ყველაზე მაგარი ტელეფონია, იმიტომ, რომ 8 დღე უძლებს ბატარეა. ეს ჩემთვის ყველაზე დიდი პლუსია. საზღვარგარეთ რომ მივდივარ, შეიძლება, ტელეფონის დამტენიც არ წავიღო, თუ 3-4-დღიანი ვიზიტია.

— *საზღვარგარეთ ვიზიტები ხშირად გიწევთ?*

— სხვათა შორის — არა. ძალიან ვარ ჩაფლული საპარლამენტო მუშაობაში, ბევრი კანონპროექტი მაქვს ინიცირებული. სხვადასხვა საერთაშორისო ორგანიზაციიდან მაქვს შემოთავაზებები სემინარებში მონაწილეობის მისაღებად, მაგრამ ბევრჯერ მითქვამს უარი იმის გამო, რომ საკომიტეტო მოსმენა დანიშნულა, სადაც კანონპროექტზე ვყოფილვარ მომხსენებელი.

— *რომელიმე საპარლამენტო დელეგაციის წევრი ხართ?*

— არა. საერთაშორისო ორგანიზაციებში საპარლამენტო დელეგაციის წევრი არა ვარ. სამწუხაროდ, ინგლისური კარგად არ ვიცი, ამიტომ მე თავად არ გამოვთქვი სურვილი, რომ ასეთი მნიშვნელოვანი დელეგაციების წევრი ვყოფილიყავი. სხვადასხვა საერთაშორისო ორგანიზაციაში საქართველოს საპარლამენტო დელეგაცია იმ წევრებით არის დაკომპლექტებული, რომლებმაც ენაც კარგად იციან და თან საერთაშორისო პოლიტიკაშიც კარგად არიან განსწავლულნი.

— *რომელი უცხო ენა იცით?*

— ინგლისური ვიცი, მაგრამ ვთვლი, ეს ცოდნა არ შეესაბამება იმ დონეს, რომ ევროსაბჭოს საპარლამენტო დელეგაციაში ვიყო და იქ სიტყვით გამოვიდე.

— *მუსიკალურ ინსტრუმენტებთან დაკავშირებით განსაკუთრებული დამოკიდებულება გქონიათ და ისიც თქვით, რომ კარგი ტექნიკა გიყვართ. მუსიკალური განათლება გაქვთ?*

— მუსიკალური განათლება არა მაქვს. ძალიან მიყვარს ჯაზი. მუსიკალური ტექნიკის კარგხმოვანება მიყვარს, ამიტომ ამას ყურადღებას ვაქცევ.

— *სუფრასთან რომ მოხვდეთ, სიმღერაში აჰყვებით მეგობრებს?*

— კი, მგონი, ყველა ქართველი მამაკაცი ქართულ სუფრასთან მღერის. თუ მეგობრების წრეში ვარ, ხშირ შემთხვევაში მეგობრები მაჩერებენ, აღარ გინდაო.

— *რატომ, თქვენი სიმღერა არ მოსწონთ?*

— ძალიან კარგი სმენა არა მაქვს. მიუხედავად ამისა, თუ სხვა მღერის, რაღაცებს ვღიღინებ.

— *ანუ სიმღერის წამომწყები თქვენ არა ხართ?*

— არა, თუ ვიღაც მღერის, მაშინ ავყვები.

— *თამადობა თუ გეხერხებათ?*

— ცოტა — კი...

— *ეგ როგორ გავიგოთ?*

— მეგობრების წრეში თამადა ვყოფილვარ...

— *დიდ სუფრებზე?*

— დიდ სუფრებზე თამადა არ ვყოფილვარ.

— *რატომ? თამადობა განსაკუთრებულ ორატორულ ნიჭს მოითხოვს თუ ღვინოსთან ხართ მწყრალად?*

— ბევრი სმა ნამდვილად არ მიყვარს. სუფრასთან ბოლომდე ჯდომა არ შემიძლია. როდესაც შევატყობ, რომ რაღაც კონდიციამდე მივედი, ვჩერდები და, ვინც არ უნდა დამაძალოს, აღარ ვსვამ.

— *სუფრიდან გაპარულხართ?*

— გავპარულვარ.

— *ისეთი შემთხვევა თუ ყოფილა, რომ ისე დამთვრალხართ, მეორე დღეს აღარ გხსომებიათ, რა მოხდა სუფრასთან?*

—არა, მსგავსი რამ არ ყოფილა. ზუსტად მაგიტომ ვიპარები, რომ ასეთი რამ არ მოხდეს.

— *დეპუტატებიდან კარგ მსმელად ვინ ითვლება?*

— სხვათა შორის, მასეთ რაღაცებს ნამდვილად არ ვაკვირდები, რადგან მოწადინებული არა ვარ, რომ ვიღაცას შევეჯიბრო, მაგალითად, 5 ლიტრი ღვინის დალევაში. არ ვაკვირდები ადამიანებს, ვინ სვამს და ვინ იპარავს ღვინოს.

— *ჩაცმულობას დიდ ყურადღებას აქცევთ თუ არა? მეუღლე გირჩევთ, რა ჩაიცვათ თუ გარდერობში რაც მოგხვდებათ ხელში, იმას იცვამთ?*

— უფრო ხშირად თავად ვარჩევ, რა ჩავიცვა.

— *როდესაც პარლამენტის სესია არ არის, სპორტულად ჩაცმული პარლამენტში მოსულხართ? დეპუტატი ჯინსებით უნდა დადიოდეს პარლამენტში?*

— ყველანაირად ვცდილობ, პარლამენტში მოსული პოლიტიკოსის ჩაცმულობას შევესაბამებოდე, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, სპორტულად ჩაცმულიც მოვსულვარ, რადგან ასეთ ტანსაცმელში თავს კარგად ვგრძნობ.

— *ყოფილა შემთხვევა, რომ პარლამენტში დახეული ჯინსით მოსულხართ?*

— არა, ჯინსით მოვსულვარ პარლამენტში, მაგრამ დახეული ჯინსებით — არა.

— *დახეული ჯინსები თქვენს გემოვნებაში არ ჯდება?*

— დახეული ჯინსებით არასდროს მივლია, არ მომწონს.

— *რამდენი წლის ხართ?*

— 29-ის.

— *ამ ასაკის დეპუტატი, თქვენ გარდა, კიდევ არის პარლამენტში?*

— ჩემზე ახალგაზრდებიც არიან: გიორგი კანდელაკი, აკაკი მინაშვილი, ჩიორა თაქთაქიშვილი, მგონი, მაგდა ანიკაშვილიც ჩემზე პატარაა.

— *ასაკით პატარა დეპუტატებს შედარებით უფროსები ცოტა ზემოდან ხომ არ გიყურებენ?*

— არა, ეს ნამდვილად არ მიგრძვნია. მთავარია არა ასაკი, არამედ ის, ვინ რას აკეთებს და ვის რა საქმე აქვს. ნამდვილად არ მიგრძვნია, რომ ასაკით პატარა ვარ და საქმეს არ მანდობენ.

— *სპორტთან დაკავშირებით როგორი დამოკიდებულება გაქვთ, ბავშვობაში თუ დადიოდით სპორტის რომელიმე სახეობაზე?*

— ჩოგბურთელი ვიყავი, 4 წელი დავდიოდი, რაღაც ტურნირებზეც გამოვდიოდი, ასევე ვიყავი ცხენოსანი და დავდიოდი ცურვაზეც.

— *სპორტის ამ სამი სახეობიდან თქვენთვის რომელი უფრო დასამახსოვრებელი იყო?*

— ცხენოსნობა. ცოცხალ არსებასთან გაქვს საქმე, რომელიც ძალიან გიყვარდება. სამწუხაროდ, 90-იან წლებში ყველაფერი აირია, ცხენებს აღარ ჰქონდა საჭმელი, საშინელებები ხდებოდა. ამიტომ სპორტის ეს სახეობა ამ პერიოდში, ფაქტიურად, გაჩერდა.

— *ყოფილ ჩოგბურთელებს ხშირად ესიზმრებათ, რომ ისევ კორტებზე არიან, თქვენც თუ დაგსიზმრებიათ ასეთი რამ?*

— კი, ეგ მომენტები მაქვს, მაგრამ უფრო ხშირად მახსენდება, როგორ ვზივარ ცხენზე. ძალიან მიყვარდა ცხენი, რომელიც მყავდა.

— *რა ერქვა?*

— ერთ ცხენს ბერნარი ერქვა, მეორეს — გონი.

— *ცხენოსნებს საინტერესო თავგადასავლები აქვთ. თქვენც ხომ არ გადაგხდენიათ ასეთი რამ?*

— ცხენებს რომ გამოვიყვანდით, ჯგუფურად ჩავდიოდით მოედანზე. ჩემმა მეგობარმა დამიძახა, რომელიც უკან მომყვებოდა. იმას გავხედე, რაღაცას ვეუბნებოდი და, როდესაც წინ გავიხედე, ხის ტოტს დავეჯახე, ცხენიდან გადმოვვარდი. ამაზე ყველამ გულიანად იცინა.

— *მსგავსი რამ კიდევ შეგმთხვევიათ?*

— ერთხელ იპოდრომზე დედალი ცხენები იყო გაშვებული და ჩემი ცხენი გადაირია. ცხენზე ვიჯექი და ცხენი მათ გაეკიდა, ძლივს გავაკავე, თორემ სადმე გადავიჩეხებოდით.

— *ცურვის დროს რაიმე ინციდენტი შეგმთხვევიათ?*

— არა. დახრჩობის კანდიდატი არასდროს ვყოფილვარ.

— *სკოლის პერიოდში კარგად სწავლობდით?*

— კი, კარგად ვსწავლობდი.

— *„შატალოზე“ დადიოდით?*

— კი, ბევრჯერ ვყოფილვარ.

— *ამის გამო მშობლებისგან არ მოგხვედრიათ?*

— დირექტორსაც დავუბარებივარ და ხელწერილიც დამიწერია. სკოლაში ჩემი მშობლებიც არაერთხელ დაუბარებიათ.

— *თქვენ მიერ დაწერილი ხელწერილი მშობლებს შენახული არა აქვთ?*

— სამწუხაროდ, შენახული არ არის, თუმცა ბევრი ხელწერილი მაქვს დაწერილი.

— *მაინც რამდენი?*

— სულ მცირე, ხუთი მაინც.

— *და ყოველთვის არღვევდით?*

— რაღაც პერიოდულობით ვცდილობდი, ხელწერილი არ დამერღვია, მაგრამ შემდგომში მაინც მიწევდა მისი დარღვევა.

— *მშობლებს „შატალოს“ გამო დაუსჯიხართ?*

— 3-4 კლასში, როდესაც სკოლის დერეფანში ვცელქობდი, გაკვეთილზე ვაგვიანებდი და დავრბოდი, ჩემი მშობლები სკოლაში დაუბარებიათ და მაგის გამო მომხვედრია. „შატალოზე“ წასვლის გამო ნამდვილად არ მომხვედრია, მაგრამ მეჩხუბებოდნენ.

— *სკოლის დროს ერთ კლასს მეორე კლასთან თუ გიჩხუბიათ?*

— კი, კლასსაც გვიჩხუბია და ერთ სკოლას — მეორე სკოლასთანაც, თუმცა რაიმე მძიმე დანაშაული არ ჩამიდენია და არც დანა გამომიყენებია. ხელით ჩხუბი და ჭიდაობა ნამდვილად ყოფილა.

— *სკოლაში ფანჯრები ჩაგიმსხვრევიათ?*

— კი.

— *მერე, გატეხილი მინები ჩასვით?*

— ვერ დაგვიჭირეს, ფაქტზე ვერ გამოგვიჭირეს. კი გვეჩხუბნენ და დაგვკითხეს, ვინ ჩაამტვრია მინებიო, მაგრამ ვერაფერი გაიგეს.

— *ე.ი. დამალეთ, რომ მინა თქვენ ჩაამსხვრიეთ?*

— კი, დავმალე.

— *ნიშნის გამო სხვადასხვა ბავშვური ხრიკისთვის თუ მიგიმართავთ?*

— მგონი, მგავსი რამ ყველას აქვს გაკეთებული.

— *„შპარგალკიდან“ გადაგიწერიათ?*

— კი, „შპარგალკაც“ მქონია. „ვეფხისტყაოსნის“ საზეპიროებს გვაძლევდნენ თემასთან ერთად და საზეპიროები „დაშპარგალკებული“ მქონდა.

— *„შპარგალკის“ გამო მასწავლებელს გამოუჭერიხართ?*

— მასწავლებელს „შპარგალკის“ გამო გამოვუჭერივარ კიდეც, გარეთაც გავუგდივარ და ორიანიც მიმიღია.

— *რომელი საგანი არ გიყვარდათ?*

— ქიმია.

— *რატომ?*

— რა ვიცი, ქიმიას ვერ „ავეწყვე“.

— *იურიდიულ ფაკულტეტზე სწავლის დროს ლექტორი თუ მოგიტყუებიათ და ამის წყალობით კარგი ნიშანი მიგიღიათ?*

— არა. სკოლის პერიოდში ასეთი რამ შესაძლებელია ყოფილიყო, მაგრამ სტუდენტობის დროს უფრო მეტი პასუხისმგებლობა გაქვს. ზრდასრული ადამიანი ხარ და პატივმოყვარეობა არ გაძლევს საშუალებას, ტყუილს მიმართო, ამიტომ ამ დროს მსგავსი შემთხვევები ნაკლებია.

— *იურიდიულ კომიტეტში მომზადებული თითქმის ყველა კანონპროექტის ერთ-ერთი ინიციატორი თქვენ ხართ. ხანდახან ამის გამო დეპუტატებს ნერვებს უშლით. დეპუტატები არ გსაყვედურობენ?*

— პარლამენტის წევრი იმიტომ გავხდი, რომ ამ საქმით ვიყო დაკავებული და ის პრობლემები, რაც ცალკეულ კანონებს უკავშირდება, რომელიც მოსახლეობას პრობლემებს უქმნის, გამოვასწორო.

— *ბიუროზე ხშირად ხუმრობენ, რომ ახალი კანონპროექტების ავტორები შესანიშნავი ოთხეულია და ამ ოთხეულში თქვენც შედიხართ...*

— ეს ხუმრობაა. საერთოდ, მართლა ბევრი კანონპროექტის ინიციატორები ვართ. კიდევ ბევრ კანონპროექტს ვწერ.

— *სხდომათა დარბაზში დეპუტატები ზოგჯერ ხმის მისაცემ ბარათებს უმალავენ ერთმანეთს, ხან რაღაც გასართობს პოულობენ. ამ პარლამენტში ასეთი ფაქტი ყოფილა?*

— ხმის მისაცემი ბარათი ჩემთვის არავის დაუმალავს...ისე, საახალწლოდ, კობა ხაბაზმა ჩურჩხელები მოიტანა და სხდომათა დარბაზში დეპუტატებს დაგვირიგა. ჟურნალისტებს რომ არ დაენახათ, ჩურჩხელები მაგიდის ქვეშ დავმალეთ და ჩუმად გავიტანეთ, თუმცა ჟურნალისტების ნაწილმა ეს ფაქტი მაინც დააფიქსირა. ძალიან გემრიელი ჩურჩხელები იყო.

მუხაც მკურნალია

მუხა — წიფლისებრთა ოჯახის წარმომადგენელი ფოთლოვანი ხეა. იგი ყვავილობას იწყებს 30-40 წლის შემდეგ, ცოცხლობს 400-500 წელი, ზოგიერთი მათგანი 1000-1500 წელიწადი და აღწევენ დიამეტრით 4 მეტრამდე. ყვავილობს აპრილის ბოლოს — მაისის დასაწყისში, ნაყოფი შემოდის სექტემბერ-ოქტომბერში. მუხა საქართველოს ტყეებში ფართოდაა გავრცელებული, როგორც ფართოფოთლოვან, ისე შერეულ ტყეებში, ქმნის მუხნარებს. იგი სითბოსა და სინათლის მოყვარული მცენარეა. პირველ წლებში იზრდება ძალიან ნელა, 10 წლის მუხა სიმაღლით მხოლოდ 1 მეტრამდეა.

აგროვებენ მუხის ქერქს აპრილიდან ივნისამდე, როდესაც უჯრედის წვენი ინტენსიურად მოძრაობს. გლუვი ქერქის მოსახსნელად წვრილ ღერებზე დანით აკეთებენ ღრმა წრიულ ნაჭდევს

...

ღანძილი ტიპიური მთის მცენარეა. გვხვდება წიწვოვან და ფოთლოვან ტყეებში, ტყისპირებში. მდიდარია ფიტონციდებითა და სწრაფად სპობს ბევრ მავნე ბაქტერიას.

ჩვენი ხალხი უხსოვარი დროიდან იყენებს სამწნილედ, ახლად დაკრეფილს მოუხარშავადაც ჭამენ. მძაფრი სპეციფიკური სუნის გამო საქონელი უხალისოდ, მაგრამ ზოგჯერ მაინც ძოვს ხოლმე. ღანძილის ძოვის შემთხვევაში საქონლის ხორცი არასასიამოვნო გემოს იძენს, რძე მოყვითალო-წითლად ილებება და უსიამოვნო სუნითა და გემოთი ხასიათდება.

მთის ღანძილი ნედლი დამარილებული და დამწნილებული გამოიყენება სურავანდისა და ათეროსკლეროზის დროს, გააჩნია ჭიის დამდენი თვისება და ნაწლავების პერისტალტიკას აძლიერებს.

ღანძილი ძლიერი ბაქტერიციდული და ბაქტეროსტატიკური მოქმედების გამო ტრიქომონდარული კოლიტების სმკურნალოდ გამოიყენება. ბოლო დროს კი ექსპერიმენტებით დადგინდა, რომ მისი პრეპარატების ვენაში შეყვანით სისხლის წნევა დაბლა იწევს.

...

ჯორის ძუას ვამზადებთ შემდეგი წესით. ორი მუჭის მოცულობის მცენარის გარეცხილ მასას ვდებთ სუფთა ქვაბში და ვასხამთ ორ ბოთლ წყალს; ვადუღებთ იმდენს, ვიდრე სითხე არ განახევრდება, რის შემდეგ ასე გავაჩერებთ ერთი დღე-ღამის განმავლობაში.

მიღებულ ნაყენს ვსვამთ დღეში სამჯერ ჭამის წინ, როგორც სალვინე, ისე ჩაის ჭიქითაც. ზოგიერთი ავადმყოფი იმასაც მიუთითებს, რომ მიღებული წვენი გაცილებით მეტი შეიძლება დავლიოთ, რადგან იგი სრულებით არ ვნებს ადამიანს, რასაც ჩვენ ვერ ვაკეთებთ ქრისტესისხლასა თუ სხვა მცენარეთა მიმართ.

საშარდე ბუშტის ანთების დროს, აღნიშნული სითხის მიღების შემდეგ, ავადმყოფი უკვე ერთ დღეში გრძნობს შვებას: ეხსნება წვა და ტკივილი. ზოგჯერ უფრო მეტი ეფექტურობისათვის, ჯორის ძუასთან ერთად ხარშავენ ნიახურსა და ოხრახუშს ძირებიან-ფესვებიანად, მცირე რაოდენობით ქრისტესისხლას, სიმინდის ულვაშსა და კაკლის უღელს, აგრეთვე ასკილის მარცვალსა და ჭინჭარს. უკანასკნელთ არ ხარშავენ, ვინაიდან ადუღებულ წყალში მათი ვიტამინები იღუპებიან, ამიტომ ჩვეულებრივ, ადუღებულ წყალში ათავსებენ მას.

ამგვარად მომზადებულ წვენს აჩერებენ ერთი დღე-ღამის განმავლობაში და შემდეგ სვამენ იმავე წესით. როგორც მარტოდ მოხარშულ ჯორის ძუას წვენს.

...

ლიმონის, ფორთოხლისა და თაფლის ნარევი ორგანიზმს წმენდს. ეს ნარევი წმენდს სისხლძარღვებს და ხელს უწყობს ორგანიზმს არტერიული წნევის შენარჩუნებაში. ის სპობს სტენოკარდიის, ინფარქტებისა და თავის ტვინში სისხლჩაქცევების შესაძლებლობებს.

მომზადების წესი:

2 საშუალო ზომის ლიმონი და 2 ცალი ფორთოხალი თავის კანიანად დაჭერით ნაწილებად, მოაცილეთ თესლები და გაატარეთ ხორცსაკეპში. მიღებულ მასას შეურიეთ 2 სუფრის კოვზი თაფლი. ნარევი გააჩერეთ მინის ქილაში 1 დღე ოთახის ტემპერატურაზე. შემდეგ კი მოათავსეთ მაცივარში.

მიიღეთ 2-3 ჩაის კოვზი დღეში

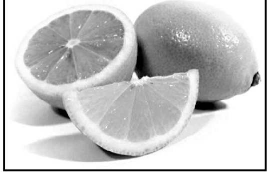

2-ჯერ ჩაისთან ერთად, ან ყოველ ჭამამდე 30 წუთით ადრე.

ხველის დასაწყისში მთავარია კარგად ჩათბეთ და იმუნიტეტი გაიძლიეროთ, რათა ორგანიზმს ხველასთან ბრძოლაში დაეხმაროთ. ამ დროს ძალზე კარგია პიტნის ნაყენი ცოტა წიწაკით:

— 1 სუფრის კოვზ დაქუცმაცებულ პიტნის ფოთლებს დაასხით 1 ჭიქა მდუღარე წყალი და ნელ ცეცხლზე ადუღეთ 5 წუთი. შემდეგ დაუმატეთ 1 ჩაის კოვზი თაფლი, 1/4 ჭიქა ლიმონის წვენი და 1 მწიკვი დაფქული წიწაკა. ნაყენი დალიეთ ცხელი. ეფექტის გასაძლიერებლად გაიკეთეთ ცხელი კომპრესი: 3 წილი ცხელი წყალი და ერთი წილი ვაშლის ძმარი აურიეთ, დაასველეთ მასში დოლბანდი, კომპრესი 15-20 წუთით ყელსა და გულზე გაიკეთეთ.

ორგანიზმის დამცველი ძალის გასაძლიერებლად კარგია „ცე“ ვიტამინის შემცველი პროდუქტების მიღება.

სურდოს დასამარცხებელი კარგი საშუალებაა კოქტეილები. გთავაზობთ ერთ-ერთს: აიღეთ 1 ჩაის კოვზი ასკილის სიროფი, 2 სუფრის კოვზი ჭარხლის წვენი, 2 სუფრის კოვზი კეფირი (ან მაწონი), კარგად აურიეთ, ჩააწურეთ ნახევარი ლიმონი და სვით რამდენიმე დღე.

...

შავბალახა საკმაოდ მაღალი იზრდება, იკეთებს ღია-მოცისფრო ყვავილს. იგი თითმის ყველგან იზრდება საქართველოში. განსაკუთრებით ბევრია ზემო იმერეთში, ქართლსა და შემოგარენში. შავბალახას ვხვდებით როგორც ჩრდილიან, ისე ნესტიან და მყუდრო ადგილებში, გაშლილ მზის სხივებით დაპურებულ ყანებში. ხშირად ამოდის ჭინჭრებს შორისაც.

ხალხურ მედიცინაში შავბალახას ფოთოლს იყენებენ გულის, უძილობისა და რიგ ნერვულ დაავადებათა დროს. ამსიათვის ვიღებთ ერთ მოზრდილ ან ორ პატარა ფოთოლს, თითებით მოვსრესთ და მათ ჩავუშვებთ ერთ ჭიქა წყალში, რომელიც შეიძლება დავლიოთ მთლიანად რამდენიმე წუთის შემდეგ. მიღებულ სითხეს აქვს ოდნავ მომწარო გემო. იგი გაცილებით უკეთეს შედეგს მოგვცემს, თუ მას არ დავლევთ დამზადებისთანავე, არამედ გავაჩერებთ ერთი დღე-ღამის განმავლობაში.

ნედლეულს აგროვებენ ყვავილობის დასაწყისში. ღეროების წვერებს და გვერდით ყლორტებს ყვავილებითა და ფოთლებით, ჭრიან დანით ან სეკატორით. უმჯობესია შეგროვება მშრალ ამინდში, ნამის შეშრობის შემდეგ აშრობენ ჩრდილში, ფარდულში, სხვენზე კარგი ვენტილაციის პირობებში, გაშლილს ქაღალდზე ან ქსოვილზე თხელ ფენად, პერიოდულად აბრუნებენ. გამხმარი ბალახის შენახვის ვადა 3 წელია.

მოამზადა
ელენე [illegible]

2009 წელს მოკლული ჟურნალისტების რაოდენობა რეკორდულია

პრესის თავისუფლების დაცვის საერთაშორისო ორგანიზაციამ განაცხადა, რომ 2009 წელს მოკლული ჟურნალისტების რაოდენობამ რეკორდულ მაჩვენებლს მიაღწია, მათ შორის ფილიპინებზე კონფლიქტის პერიოდში. ირანის მოვლენების დროს კი გაიზარდა ასევე დაპატიმრებული ჟურნალისტების რიცხვი.

ამის შესახებ სტატიას ამერიკული გამოცემა ვაშინგტონ პოსტი აქვეყნებს.

სტატიის თანახმად, ჟურნალისტების დაცვის ნიუ-ორკის კომიტეტმა აღნიშნა, რომ 23 ნოემბერს ფილიპინების სამხრეთით მომხდარი შეტაკების დროს, პოლიტიკური მოტივებით 29 ჟურნალისტის და მედიის სფეროს კიდევ ორი წარმომადგენლის მკვლელობა - 18 წლის განმავლობაში რაც ეს ორგანიზაცია მუშაობს, რომელიც პრესის თანამშრომლებზე თავდასხმის ფაქტებს აღრიცხავს, ყველაზე მაღალი მაჩვენებელია.

— სამშაბათს გამოქვეყნებულ ანგარიშში პრესის თავისუფლების შესახებ, კომიტეტმა ასევე დაადანაშაულა ირანი იმაში, რომ ბოლო წლის განმავლობაში ის ჟურნალიტების დაპატიმრების რაოდენობით ლიდერების სიაში მოხვდა. ისალამურ რესპუბლიკაში საერთო ჯამში 90 პრესის წარმომადგენელი დააპატიმრეს, აქედან 23 ჟურნალისტი და რედაქტორი დღემდე დაკავებულია, — ნათქვამია სტატიაში.

ანგარიშის მიხედვით, ამ მხრივ ირანს მხოლოდ ჩინეთი უსწრებს, სადაც დღესდღეობით ციხეებში 24 ჟურნალისტია. ჯერ კიდევ 2004 წელს მათი რაოდენობა 42-ს აღწევდა.

— 2009 წლის ტრაგედია ჩვენს ამოცანას უფრო მკაფიოს ხდის, — ხაზგასმით აღნიშნავს ანგარიშის შესავალ სიტყვაში კომიტეტის აღმასრულებელი დირექტორი ჯოელ საიმონი. სიცოცხლისუნარიანი და დაცული მსოფლიო მედიის შექმნა ახალ სტრატეგიულ გააზრებას მოითხოვს: აუცილებელია მკვლელების დასჯა, დაპატიმრებების რიცხვის შემცირება, და ჟურნალისტების მხარდაჭერა, რომლებიც დევნილობაში ან რეპრესიულ გარემოში მუშაობენ.

მისი თქმით, ამ მხრივ პროგრესი არსებობს. მან საჯაროდ დუჭირა მხარი დანაშაულებების გახმაურებას, რომლებიც მათდამი საზოგადოების ყურადღებას მიიპყრობს და ჟურნალისტების დასაცავად დარაზმავს.

დოკუმენტში პროფესიული საქმიანობისთვის მოკლული 70 ჟურნალისტია ჩამოთვლილი. მათგან 32 ფილიპინებში დაიღუპა, ცხრა — სომალიში, ოთხი — ერაყში, ოთხი — პაკისტანში და სამი — რუსეთში. ანგარიშში იმ 24 ჟურნალისტის ვინაობაც მითითებულია, რომელთა მკვლელობის მოტივის დადასტურებაც ვერ მოხერხდა, მათგან ექვსი მექსიკიდანაა, სამი კი პაკისტანიდან.

ძალადობის დონის მკვეთრი დაცემის ფონზე, მკვეთრად შემცირდა ერაყში დაღუპული ჟურნალისტების რაოდენობაც. 2007 წელს იქ 32 ჟურნალისტი დაიღუპა, 2008 წელს - 1, 2009-ში კი მხოლოდ 4, თუმცა კომიტეტი ჩივის მთავრობის მხრიდან შევიწროვების ფაქტების ზრდასა და პრესაზე თავდასხმების გააქტიურებაზე ისეთ, შედარებით უსაფრთხო რეგიონშიც კი, როგორიც ქურთისტანია.

იუსვიკ ინტერნატიონალ-ის რედაქტორმა ფარიდ ზაქარიამ შესავალ ტექსტში განაცხადა, რომ უცხოეთის ბიუროების დიდი ნაწილის დახურვა იმაზე მიუთითებს, რომ იზრდება რისკი იმ უცხოელი უშტატო თანამშრომლებისთვის, რომლებსაც დღეს რედაქციები ეყრდნობიან.

— 2009 წელს პროფესიული საქმიანობისთვის 9 უშტატო კორესპონდენტი მოკლეს, კიდევ 60 — დაკავებული იყო მთელი მსოფლიოს მასშტაბით, — წერს იგი.

კომიტეტი ამტკიცებს, რომ 2009 წლის 1 დეკემბრისთვის 136 დამატიმრებული ჟურნალისტი, რედაქტორი და ფოტოკორესპონდენტი აღრიცხა, რაც 2008 წლის მონაცემებზე 11 ადამიანით მეტია.

კომიტეტის დათვლით, ბოლო ათი წლის განმავლობაში დაპატიმრებული ინტერნეტ-ჟურნალისტების რიცხვი იზრდება. 2009 წელს დაკავებული იყო 68 ბლოგერი, ინტერნეტ-ჟურნალისტი და რედაქტორი ინტერნეტ- გამოცემებიდან.

უფლებადამცველი ორგანიზაცია აცხადებს, რომ ახლო აღმოსავლეთში, სამთავრობო სამსახურები პრესის მკაცრი კანონებით მოქმედებენ, მათ შორის ჟურნალისტებს სასამართლოს გზის დევნიან. ახლო აღმოსავლეთის მთავრობები ასევე სულ უფრო ხშირად ცდილობენ ინფორმაციის თავისუფლების შეზღუდვას ინტერნეტში, თვალს ადევნებენ ბლოგებს და ბლოგერებს დევნიან.

— ანგარიშში, ერთ-ერთ ეგვიპტელ აქტივისტზე დაყრდნობით ნათქვამია, რომ „ინტერნეტის პოლიცია“ ინტერნეტში თვალთვალს ახორციელებს და ინფორმაციას სახელმწიფოს უშიშროების სამსახურებს გადასცემს, — წერს ვაშინგტონ პოსტი.

პრაიმ-ნიუსი

ბანდის ლიდერი ქალი ხელქვეითებს სამშობიაროდან ხელმძღვანელობდა

იტალიელმა პოლიციელებმა დააკავეს ეჭვმიტანილი ქალი, რომელიც ნარკოტიკებით მოვაჭრეთა მსხვილ ბანდას ხელმძღვანელობდა. ამასთან ქალი ბანდის წევრების ხელმძღვანელობას ორსულობის უკანასკნელ სტადიაზეც აგრძელებდა და ბრძანებებს პირდაპირ საავადმყოფოს პალატიდან გასცემდა.

ამჟამად ბანდის მეთაური ქალბატონი მშობიარობის შემდეგ შინაპატიმრობაში არის აყვანილი. იტალიური გაზეთების თანახმად, მასთან ერთად პოლიციელებმა ბანდის კიდევ ორი წევრი დააკავეს.

იტალიის ქალაქ ჩეჩინას კარაბინერები გაოცებული დარჩნენ, როდესაც შეიტყვეს, რომ ლივორნოს მახლობლად ნარკოტიკებით ვაჭრობის მასშტაბურ ოპერაციებს ორსული ქალი უშუალოდ საავადმყოფოდან, სამშობიარო განყოფილებიდან ხელმძღვანელობდა.

სისხლის სამართლის საქმის გამოძიება 2009 წლის სექტემბერში დაიწყო, მას შემდეგ, რაც ქალაქ ჩეჩინას შემოგარენში ჰეროინის ჭარბი დოზის მიღების შედეგად გარდაცვლილი ახალგაზრდის გვამი იპოვეს.

სატელეფონო საუბრების მიყურადების შედეგად პოლიცია იმ დაჯგუფების კვალზე გავიდა, რომელიც ახალგაზრდებს შორის ნარკოტიკებს მეტად აქტიურად ავრცელებდა.

გამოძიების შედეგად პოლიცია კურიოზულ დასკვნამდე მივიდა — ბანდას ხელმძღვანელობდა ორსული ქალი, რომელიც სამშობიაროში მოხვერის შემდეგაც არ ჩამოშორებია საქმეს და ბანდის წევრებს საავადმყოფოდანაც აქტიურად ხელმძღვანელობდა.

ბრიტანელებმა ხიდს უცნაური სახელი შეუნარჩუნეს

ბრიტანული ქალაქის, დასავლეთ იორქშირში მდებარე კასლფორდის მცხოვრებლებმა ადგილობრივ ხელისუფლებს თიქლ ქოქის სახელით ცნობილი ხიდისათვის სახელის გამოცვლის უფლება არ მისცეს.

სიტყვა „თიქლ“ ინგლისურად ღიტინს ნიშნავს, ხოლო „ქოქ“-ის ერთ-ერთი მნიშვნელობაა მამაკაცის სასქესო ორგანო. ხელისუფლები ხიდისათვის უფრო კეთილხმოვანი „თითლ ქოთის“ დარქმევას აპირებდნენ.

ხიდის მახლობლად ფირფიტაც კი გამოფინეს ახალი სახელწოდებით, მაგრამ ქასლფორდის მოსახლეობამ ამ სიახლის წინააღმდეგ მასშტაბური კამპანია წამოიწყო და ხიდის ძველი სახელწოდების შენარჩუნების მიზნით მიტინგიც კი გამართეს.

ხიდისათვის ძველი სახელწოდების დატოვების მომხრეები ამტკიცებდნენ, რომ „თიქლ ქოქი“ მეტად მეტყველი და ადვილად დასამახსოვრებელი სახელი იყო, მაშინ როდესაც ახალი სახელწოდება ადგილობრივ მოსახლეობას არაფერს ეუბნება.

განსაკუთრებით თავგამოდებით ძველი სახელწოდების დატოვებას ადგილობრივი პენსიონერები მოითხოვდნენ. ბოლოს და ბოლოს, ხელისუფლები იძულებული გახდნენ ახალი სახელწოდება მოეხსნათ.

აღსანიშნავია, რომ ბრიტანეთის კუნძულების მოსახლეობა ისტორიული სახელწოდების შენარჩუნებას პირველად არ ახერხებს. ასე, მაგალითად, 2008 წელს ირლანდიელებმა თავიანთ სოფელს ისტორიული სახელწოდება „დუნ ბლესკე“ დაუბრუნეს, რაც „ბოზის ციხეს“ ნიშნავს.

კრიშტიანუ რონალდუ: „ესპანეთი, ინგლისი და ბრაზილია საუკეთესოები არიან“

ესპანეთის ჩემპიონობისთვის ბრძოლა თანდათან ეშხში შედის — „ბარსელონასა“ და მადრიდის „რეალს“ შორის სხვაობა 2 ქულაა. ეს მას შემდეგ მოხდა, როდესაც კატალონიელებმა მეორე მადრიდულ კლუბთან, „ატლეტიკოსთან“ წააგო, ხოლო „რეალმა“ სტუმრად მოუგო „ხერესს“.

„ხერესთან“ მატჩში დისციპლინარული სასჯელის მოხდის შემდეგ მადრიდელებს კრიშტიანუ რონალდუ დაუბრუნდათ, რომელმაც ისევ წყვილად გაისროლა და თავის გუნდს დუბლით შეეწია. პორტუგალიელ ფეხბურთელს იმედი აქვს, რომ მისი გუნდი ჩემპიონობას მოიპოვებს.

— სადღეისოდ „რეალი“ მხოლოდ 2 ქულით ჩამორჩება „ბარსელონას“, რაც „სამეფო კლუბს“ ჩემპიონობისთვის ბრძოლის რეალურ შანსს აძლევს. როგორ გგონიათ, რამდენად შესაძლებელია კატალონიელების გადასწრება და სატურნირო ცხრილში პირველი საფეხურის დაკავება?

— ღრმად მწამს, „რეალს“ პრიმერა დივიზიონის მოგებაც შეუძლია და ჩემპიონთა ლიგისაც.

— „რეალს“ ბევრი უმაღლესი კლასის ფეხბურთელი ჰყავს, თუმცა, კრიტიკოსთა მტკიცებით, გუნდი მაინც ვერ უჩვენებს ისეთ სოლიდურ და ლამაზ თამაშს, როგორიც ასეთ მაღალანაზღაურებად მოთამაშეებს შეშვენით.

— ვერ გეტყვით, რას გულისხმობენ ადამიანები ტერმინში „სოლიდური და ლამაზი თამაში“. „რეალი“ შეხვედრებს ხშირად 2, 3 და 4 ბურთის სხვაობით იგებს და კიდევ, მიზნად მხოლოდ სანახაობრივი ფეხბურთის ჩვენების დასახვას მირჩევნია, გუნდმა პრაგმატული თამაშით მატჩი მოიგოს და სატურნირო ცხრილში მორიგი 3 ქულა ჩაიწეროს.

— „მანჩესტერ იუნაიტედი“ არ გენატრებათ? ან თქვენს „ოლდ ტრაფორდზე“ დაბრუნებას რეალობასთან რაიმე კავშირი თუ აქვს?

— მადრიდში თავს მშვენივრად ვგრძნობ. ამის მიუხედავად, „მანჩესტერი“, „ოლდ ტრაფორდი“ და მთლიანად ქალაქი მენატრება. განსაკუთრებით ის პარტნიორ-მეგობრები მაკლია, რომლებთანაც 6 სეზონი გვერდიგვერდ გავატარე. „მანჩესტერის“ თამაშებს დიდი ინტერესით ვადევნებ თვალს და წარმატებას ვუსურვებ. „რეალში“ კონტრაქტით გათვალისწინებულ ვადას ბოლომდე ჩავამთავრებ, შემდეგ კი ღმერთმა იცის, რა მოხდება.

— როგორ გგონიათ, „მანჩესტერს“ კრიშტიანუ რონალდუ ძალიან დააკლდა?

— გუნდი უჩემოდაც მშვენივრად თამაშობს, სპეციალისტებისა და გულშემატკივრების აზრი კი, როგორც ნებისმიერ საფეხბურთო საკითხში, ამ შემთხვევაშიც ორადაა გაყოფილი. მე კი მხოლოდ ის შემიძლია გითხრათ, რომ „მანჩესტერი“ წელსაც ჩემპიონობისთვის იბრძვის, ასეთი რამ კი შეუძლებელია იმ შემთხვევაში, როცა გუნდის თამაში 2-3 ფეხბურთელზეა დამოკიდებული. მთავარი ისაა, „მანჩესტერი“ ათწლეულების განმავლობაში საკუთარ სათამაშო სტილსა და ხელწერას ინარჩუნებს. აქედან კი ბუნებრივად ამგვარი დასკვნა უნდა გამოვიტანოთ — „მანჩესტერ იუნაიტედის“ მთავარი ფიგურა სერ ალექს ფერგიუსონია!

— რამდენად ეთანხმებით ინგლისურ პრესაში გავრცელებულ აზრს, თითქოს თქვენი წასვლის შემდეგ რუნიმ საგრძნობლად მოუმატა და მანჩესტერელთა ლიდერად ჩამოყალიბდა?

— მიმდინარე სეზონში უეინს უფრო მეტი გოლი გააქვს, თუმცა, მანამდეც საუკეთესო იყო არა მარტო „მანჩესტერის“ შემადგენლობაში, არამედ მთელს პრემიერლიგაშიც. რუნი წარმატებით ჩემი არყოფნის გამო კი არ თამაშობს, არამედ იმიტომ, რომ ძალიან კარგი ფეხბურთელია.

— როგორ გგონიათ, რუნი „ოქროს ბურთის“ მოპოვების რეალური კანდიდატია?

— სავსებით შესაძლებელია, რუნიმ „ფრანს ფუტბოლის“ გამოკითხვაში გაიმარჯვოს.

— რუნის ხშირად უკავშირდებით?

— საკმაოდ ხშირი კონტაქტი მაქვს არა მარტო რუნისთან, არამედ რიო ფერდინანდთან, ნემანია ვიდიჩთან, პატრის ევრასთან. საუბრის მთავარი თემა ფეხბურთია, თუმცა სხვა ამბებსაც არ ვტოვებთ უყურადღებოდ.

— ინგლისურ პრემიერლიგასა და ესპანურ პრიმერას შორის მთავარი განმასხვავებელი ნიშანი რა არის?

— ესპანური ფეხბურთი უფრო ტექნიკურია, ინგლისში კი აქცენტი ათლეტიზმზე კეთდება. აქედან გამომდინარე, ნისლიან ალბიონზე შედარებით სწორხაზოვნად თამაშობენ. ყველაფრის მიუხედავად, ინგლისელთა უპირველეს დივიზიონს, ესპანელთა უძლიერესი ლიგის გვერდით, მსოფლიოს საუკეთესო ჩემპიონატად მოვიხსენიებ.

— მოდით, საუბრის გარკვეული დრო სანაკრებო ფეხბურთსაც დავუთმოთ — მით უმეტეს, მომავალ ზაფხულს სამხრეთ აფრიკაში მსოფლიოს მორიგი პირველობა ჩატარდება. როგორ შეაფასებთ პორტუგალიის ნაკრების სამუნდიალო შანსებს? ქვეჯგუფში ბრაზილიასთან, კოტ დივუარსა და ჩრდილოეთ კორეასთან მოგიწევთ ურთიერთობის გარკვევა. კენჭისყრამ გაგიმართლათ თუ პირიქით, არ დაგინდოთ?

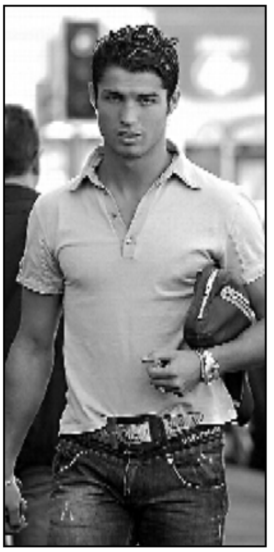

— ჩემი აზრით, ყველაზე რთულ ჯგუფში მოვხვდით. განსაკუთრებით სამხრეთ ამერიკელებთან და აფრიკელებთან გაგვიჭირდება. პირველ მატჩს კოტ დივუართან ვატარებთ და უდიდესი მნიშვნელობა ექნება ამ თამაშის მოგებას. თუ გავიმარჯვებთ, ფლეიოფში გასვლა ერთი-ორად გაგვიადვილდება.

— ინგლისის ნაკრებთან კიდევ ერთი შეხვედრა არ გსურთ? მაგალითად, ფინალში.

— მშვენიერი იქნებოდა! ინგლისელებს კარგი ნაკრები და მაღალი რანგის მთავარი მწვრთნელი ჰყავთ. ჩემს ყოფილ პარტნიორებს რიო ფერდინანდსა და უეინ რუნის ფინალამდე გასვლას ვუსურვებ. თუკი პირველობისთვის ბრძოლის გადამწყვეტ სტადიამდე პორტუგალიამაც მიაღწია, ეს უდიდესი წარმატება იქნება. მანამდე კი ჯგუფური ეტაპის ბარიერი უნდა დავძლიოთ.

— თქვენი აზრით, რომელი მოთამაშე გახდება წლევანდელი მსოფლიოს ჩემპიონატის საუკეთესო ფეხბურთელი?

— ნებისმიერი მოთამაშის თამაში უმთავრესად გუნდის გამოსვლაზეა დამოკიდებული. მხოლოდ ამ შემთხვევაში მოახერხებს ვარსკვლავი, საუკეთესო თვისებები სრულად წარმოაჩინოს.

— მსოფლიოს ჩემპიონატის ფავორიტად რომელ ნაკრებს მიიჩნევთ?

— 3 ეროვნულ გუნდს დაგისახელებთ. ჩემი აზრით, სადღეისოდ საუკეთესო ნაკრებები ესპანეთს, ინგლისსა და ბრაზილიას ჰყავთ.

სინდი კროუფორდი ორგზის ოლიმპიური ჩემპიონია

ვანკუვერში მიმდინარე ოლიმპიადას ბევრი ცნობილი სახე ესწრება. მათ შორის არის მოდელი სინდი კროუფორდიც. როდესაც ეს ულამაზესი ქალბატონი ერთ-ერთ არენაზე გამოჩენილა, ჩინელ ფოტოგრაფს თვალები მრგვალი გახდომია.რა თქმა უნდა, კროუფორდის ოლიმპიადაზე გამოჩენა ყველასთვის საინტერესო არის. სინდი მცირე ხნით გაჩერდა ვანკუვერში და წასვლის წინ ჟურნალისტებსაც ხალისიანად ესაუბრა.

— აქ, როგორც ამერიკის ნაკრების გულშემატკივარი, ჩამოხვედით?

— პირველ რიგში, კომპანია „ომეგას“ წევრის სტატუსით ვარ, რომელთანაც 14 წელია ვთანამშრომლობ. ვიყავი პეკინის ოლიმპიადაზეც, სადაც ოჯახთან ერთად მშვენივრად დავისვენე. პატარაობისას ძალიან მიყვარდა ოლიმპიადის ყურება ტელევიზორში, ახლა კი საშუალება მომეცა, ნამდვილ თამაშებზე ბავშვებთან ერთად მეყურებია.

— თავად თუ ვარჯიშობთ რომელიმე ზამთრის სახეობაში?

— თხილამურებით ვსრიალებ, მაგრამ არც ისე კარგად, მხოლოდ ჩემი სიამოვნებისთვის.

— ვანკუვერშიც ისრიალებთ თხილამურებით?

— აქ მხოლოდ 4 დღით ჩამოვედი, ბავშვებს მალე სკოლა ეწყებათ. დრო ცოტა მაქვს. თუ თხილამურებით გინდა სრიალი, ხანგრძლივი შვებულება უნდა გქონდეს. თუმცა უკვე მოვახერხეთ თოვლმავალი მანქანით სრიალი და სხვებსაც ვადევნებდით თვალს.

— ვანკუვერში სპორტის რომელ სახეობებს უფრო ადევნებთ თვალს?

— ძალიან მინდოდა მეყურებინა სნოუბორტისტების გამოსვლა, მაგრამ როგორც გავიგე, თოვლთან დაკავშირებით პრობლემები შეექმნათ. დავესწარით მოციგურავეთა შეჯიბრებას ქალთა შორის და ტრამპლინიდან ხტომას. უისტლერში ჩამოსვლა მშვენიერი გასართობი აღმოჩნდა. მოხარული ვარ, რომ გახსნის ცერემონიალს დავესწარი. თავიდან ვფიქრობდი, რომ პეკინის ოლიმპიური თამაშების გახსნას ვერაფერი შეედრებოდა, მაგრამ ვანკუვერში მშვენივრად უმუშავია რეჟისორს. ყველაზე დასამახსოვრებელი სპორტსმენთა ალლუმი იყო. აქ გამომსვლელ ყველა სპორტსმენს იმედი აქვს, რომ ოქროს მედალს მოიპოვებს. ასევე ძალიან მომეწონა კეი დი ლენგის მიერ შესრულებული სიმღერა „ალილუია“. საერთოდ ამ მომღერლის დიდი გულშემატკივარი ვარ.

— ოლიმპიადას ბევრი დემონსტრაციაც დაემთხვა, რომლებიც აპროტესტებდნენ უზარმაზარი თანხის უაზროდ გაფლანგვას. ამასთან დაკავშირებით რა აზრის ხართ?

— მათ გამოსვლებს ვერ დავეთანხმები. მართალია, ყველას სჭირდება ბევრი ფული, რომ სამყაროში რამე შეცვალოს, მაგრამ ამავე დროს გვჭირდება ოცნება, მიზანდასახულობა. ოლიმპიური თამაშები კი სწორედ ამის საშუალებას გვაძლევს. ოლიმპიადის მთავარი იდეა პოლიტიკა კი არ არის, არამედ სპორტსმენის ფიზიკური შესაძლებლობების წარმოჩენა და მისი შრომის ჰიმნით დაფასება.

— რას ნიშნავს თქვენთვის ფრაზა „ოლიმპიური სული“?

— როდესაც მძიმედ მუშაობ, საქმეში ბოლომდე ხარ ჩაფლული, მიაღწევ მიზანს და გახდები მსოფლიოში საუკეთესო. სპორტში ეს, ადრე თუ გვიან, მაინც მოხდება და ამას დიდი შრომა უნდა.

— თუ თქვენს კარიერას ოლიმპიურ თამაშებს შეადარებთ, რომელ ეპიზოდზე იტყოდით, რომ პოდიუმზე ოქროს მედლით იდექით?

— შესანიშნავი კითხვაა. ალბათ, ჩემი პირველი ოქროს მედალი იყო, როდესაც „ვოგის“ გარეკანზე გამოვჩნდი. ამას იმ ახალგაზრდა სპორტსმენს შევადარებდი, რომელიც მოულოდნელად გახდა ჩემპიონი. კიდევ ერთი ოქროს მედალი მაშინ მოვიპოვე, როდესაც ხანგრძლივი კონტრაქტი გავაფორმე „რევლონთან“. ჩემთვის ასეთი ხანგრძლივი სამუშაო მნიშვნელოვანია. ეს სტაბილურია და სიმშვიდეს მაძლევს.

— გამოდის, ორგზის ოლიმპიური ჩემპიონი ხართ.

— ნამდვილად, ამასთან, ეს მედლები სხვადასხვა თამაშებზე მოვიპოვე.

— ვანკუვერში მარტო სნოუბორდით რატომ დაინტერესდით?

— რატომ მარტო სნოუბორდით? უბრალოდ, მინდოდა ამ სახეობისთვის მეცქირა. ასევე ძალიან მომწონს სათხილამურო სპორტის ყველა დისციპლინა და ფიგურული სრიალი.

— ფიგურული სრიალი იმ სპორტის სახეობებს განეკუთვნება, სადაც დროს არ უთვლიან სპორტსმენებს.

— სამაგიეროდ, ძალიან ლამაზია. თითქოს შესანიშნავ მოცეკვავეებს ადევნებ თვალს. ამასთან, ათლეტიზმი ფიგურულ სრიალს უფრო სანახაობრივს ხდის და სპორტსმენები რთულ ილეთებს ძალიან ადვილად ასრულებენ.

— თქვენ ახსენთ თხილამურები, ფიგურული სრიალი, მაგრამ ოლიმპიადის გვირგვინად ჰოკეი ითვლება. მოგწონთ სპორტის ეს სახეობა?

— ჰოკეის დიდი გულშემატკივარი ჩემი ქმარია. ლოს ანჯელესში ხშირად დავდივართ „კინგზის“ თამაშებზე. ვმეგობრობთ ჰოკეისტებთანაც. მაგალითად, ჩვენი კოტეჯი ონტარიოში დგას, სადაც მეზობლად პოლ კოფი გვყავს. ვმეგობრობთ უეინ და ჯანეტ გრეტცკებთან. ჩვენი ოჯახი ჰოკეის გულშემატკივარია, მაგრამ ვანკუვერში ვერ ვუყურე, მალე მომიწია წასვლა.

— სახელი სინდი დიდი დროის განმავლობაში თქვენთან ასოცირდებოდა, მაგრამ ამერიკაში ახლა ასევე პოპულარულია სიდნი (კროსბის სახელი). ეს ხომ არ გწყინთ?

— პირიქით, კარგია. ერთად ვეცდებით, ხალხს ჩვენი სახელები არ დაავიწყდეს.

რუუდ ვან ნისტელროი: „მაღალ დონეზე კიდევ დიდხანს ვითამაშებ“

დასაწყისი მე-16 გვერდზე

შობლოში კი, ბევრი მიიჩნევს, რომ ბუნდესლიგაში გამოსვლა ნებისმიერი ფეხბურთელისთვის ძალიან პრესტიჟული, საპასუხისმგებლო და მნიშვნელოვანია. რა თქმა უნდა, აქ გადმოსვლამდე თანამემამულეებსაც გავესაუბრე. იორის მატიისენი, აგრეთვე „ჰამბურგის“ ექსმოთამაშეები - რაფაელ ვან დერ ვაარტი, ნაიჯელ დე იონგი და ჰალიდ ბულაჰრუზი, როგორც ქალაქს, ისე კლუბს მიქებდნენ და მარწმუნებდნენ, ჩრდილოგერმანულ გუნდში გადასვლით კმაყოფილი დარჩებიო.

— ინგლისურ პრემიერლიგაში დაბრუნების სურვილი არ გამოძრავებდათ?

— თავიდან ჰამბურგელებისათვის პასუხის გაცემის დაყოვნების ერთ-ერთი მიზეზი ისიც გახლდათ, რომ რამდენიმე ინგლისურმა კლუბმა მათთან გადასვლა შემომთავაზა. თამაშის ინგლისური სტილი მომწონს, სისწრაფით და ჟინიანობით კი ინგლისელ მოთამაშეებს ვერავინ შეედრება. მანჩესტერულ „ოლდ ტრაფორდზე“ 5 წელი გავატარე და მოგატყუებთ, რომ გითხრათ, პრემიერლიგაში დაბრუნებაზე არ ვფიქრობდი-თქო. სამწუხაროდ თუ საბედნიეროდ, მოვლენები სხვაგვარად განვითარდა. სადღეისოდ, სატრანსფერო ბაზარზე, საფინანსო კრიზისის გამო, კლუბები ზედმეტად ფრთხილობენ, „ჰამბურგმა“ კი კარგი პირობები შემომთავაზა. ასე და ამგვარად, ბუნდესლიგის ფეხბურთელი გავხდი.

— პრემიერლიგის შეხვედრებს კვლავინდებურად ადევნებთ თვალყურს?

— რასაკვირველია. ჩემი აზრით, წლეულს, ჩემპიონობისთვის „ჩელსი“ და „მანჩესტერი“ იომებენ და დანარჩენი გუნდები ამ დავაში ვერ ჩაერევიან. იმედს ვიტოვებ, ჩემი ყოფილი თანაგუნდელები კიდევ ერთხელ იზეიმებენ პირველობას. თუკი ასე მოხდა, ეს, უპირველესად, გენიალური უეინ რუნის დამსახურება იქნება.

— „ჰამბურგში“ რა მიზნები გაქვთ?

— არაფერს დავიშურებ კლუბის წარმატებისთვის. თუკი ძველ ფორმას დავიბრუნებ, ბლომად გოლების გატანასაც შევძლებ. ამით კი, გარდა იმისა, რომ „ჰამბურგს“ სათანადო სამსახურს გავუწევ, ჰოლანდიის ნაკრების მთავარი მწვრთნელის, ბერტ ვარ მარვიკის ყურადღების ქვეშაც მოვხვდები. როდესაც „რეალში“ ყოფნისას ტრავმა მოვირჩინე, სასტარტო შემადგენლობაში დაბრუნებაზე დავიწყე ფიქრი. გარკვეული პერიოდი მწამდა, რომ მადრიდელებს პრიმერაშიც გამოვადგებოდი და ჩემპიონთა ლიგაშიც. თანდათან კი მივხვდი, კრიშტიანუ რონალდუსთან, კაკასა და კარიმ ბენზემასთან კონკურენცია რომ გამიჭირდებოდა. 33 წლის ვარ, ამ ასაკში კი, რეგულარული თამაში აუცილებელია. თანაც, ნაკრებში დაბრუნება და მომავალ ზაფხულს სამხრეთ აფრიკაში გამგზავრება ძალიან მინდა.

— გამოდის, თქვენი უმთავრესი მიზანი სანაკრებო დონეზე მოჭარბებული ამბიციის დაკმაყოფილებაც არის.

— გეთანხმებით. ჩემი ერთ-ერთი უმთავრესი მოტივაცია ჰოლანდიის ეროვნულ გუნდში დაბრუნება რომაა. საკლუბო ასპარეზს რაც შეეხება, ყოველ მხრივ შევეცდები, „ჰამბურგს“ ჩემპიონთა ლიგის საგზურის მოპოვებაში დავეხმარო. უფრო ახლო მიზანი კი ევროპის ლიგაზე წარმატებული გამოსვლაა. ამ ტურნირში „ჰამბურგს“ ფლეი-ოფის პირველ მოწინააღმდეგედ ჩემი ყოფილი გუნდი პსვ ერგო. ამგვარი დამთხვევა მხოლოდ ფეხბურთშია შესაძლებელი. „ჰამბურგში“ წელიწადნახევარი უნდა გავატარო და ამ ხნის განმავლობაში მდიდარი სამედლო კოლექციის შევსებას ვაპირებ.

— მადრიდიდან „რეალიდან“ განაწყენებული ხომ არ წამოხვედით?

— არა. „სამეფო კლუბი“ ჯენტლმენურად მომექცა, „სანტიაგო ბარნაბეუზე“ კი, გულშემატკივრებმა ისეთი გულთბილი გაცილება მომიწყვეს, არასოდეს დამავიწყდება. ან იმას რა დამავიწყებს, 2007 წელს როგორ ვიზეიმეთ ყველამ ერთად პრიმერა დივიზიონის მოგება. პლანეტის ყველაზე ტიტულოვან გუნდში ვთამაშობდი, გოლებიც ბევრი გამქონდა, ქომაგებს ვუყვარდი — მეტი რა უნდა ინატროს ფეხბურთელმა!

— ჩვენი საუბრის ბოლოს ერთ უხერხულ კითხვას დაგისვამთ. 33 წლის ხართ, მარჯვენა მუხლი ორჯერ სერიოზულად დაიზიანეთ და დიდი დროის მანძილზე მკურნალობდით. თქვენი გადაბირებით „ჰამბურგმა“ გარისკა?

— ვიცი, ამგვარად ბევრი ადამიანი ფიქრობს. მათი ეჭვები კარგი თამაშით უნდა გავფანტო. მთელი ჩემი საფეხბურთო კარიერის განმავლობაში ტრავმები მუდმივად მტანჯავდა. თუ გახსოვთ, მუხლის დაზიანებამ ჩემი „მანჩესტერში“ გადასვლა შეაფერხა, სადღეისოდ კი ჯანმრთელად ვარ. ჩემი მუხლი ისეთივე მდგომარეობაშია, როგორიც კარიერის დასაწყისში მქონდა. ამას კი ამერიკელ ქირურგ რიჩარდ სტედმანს ვუმადლი. დარწმუნებული ვარ, დიდ დატვირთვას გავუძლებ და მაღალ დონეზე თამაშს კიდევ კარგა ხნის განმავლობაში შევძლებ.

მოამზადა [illegible]

ორშაბათი 22 თებერვალი

07.00 ჩვენი დილა 11.00 სამოთხის ვაშლები 12.00, 16.00, 20.00 მოამბე 12.30 ზამთრის ოლიმპიადა 13.30 დოკ. ფილმი "ცივილიზაციის საუნჯენი" 14.00 მეხსიერება 15.00 სერ. "**პირისპირ**" 17.00 პლანეტა ბასტი-ბუბუ 18.00 ზამთრის ოლიმპიადა 19.05 მეხსიერება 19.45 ნანინა 21.00 ვანკუვერი 2010 22.00 თოქ-შოუ "არენა" 00.00 კიკბოქსინგი 01.30 ზამთრის ოლიმპიადა – ტრამპლინიდან ხტომა 03.00 მხ. ფილმი "**საზაფხულო თამაში**" (U) 05.00 ზამთრის ოლიმპიადა –ფიგურული სრიალი.

10.00 დოკ. ფილმი "მსოფლიო ოდისეები" 10.50 ან. სერ. "ფლატმანი" 11.15 მხ. ფ. "**გამსვლელები და დამხვდომლები**" 12.45 მეხსიერება 13.20 საუკუნის პორტრეტები 14.00 დოკ. ფილმი 15.00 სერ. "**ვერონიკა მარსი**" 15.40 დოკ. ფილმი "მსოფლიო ოდისეები" 16.00 პლანეტა ბასტი-ბუბუ 16.35 ან. სერ. 17.00 სერ. "**ფილიპის ფილოსოფია**" 17.25 დოკ. ფილმი 18.15 სიმღერის კვალდაკვალ 19.00 ბრიფინგის დრო 20.00 სერ. "**ვერონიკა მარსი**" 20.45 საუკუნის პორტრეტები – მ. ლალიძე 21.15 ცხოვრება მშვენიერია 22.05 სერ. "**გაუხსნელი საქმე**" 22.50 მიზანი 23.15 მხ. ფილმი "**გვერდითი ხაზის ანგელოზები**"

07.30 დილა მშვიდობისა 10.00 სერ. "**საბრალო მილიონერები**" 11.00 ვანოს შოუ 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 03.40 კურიერი 12.20 სერ. "**ფავორიტი**" 13.30 ბიზნეს-კურიერი 14.00 სერ. "**უფროხილდი ანგელოზს**" 15.25 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 15.50 სერ. "**გულის ძახილი**" 16.50 სერ. "**დონ ხუანი და ლამაზმანი**" 18.30 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 19.00 სერ. "**ისევ შემიყვარე**" 19.50 სერ. "**ანხელის საიდუმლო**" 22.00 ნიჭიერი 23.00 სერ. "**კლუბი**" 00.00 საფეხბურთო ღამე 01.30 პატრული 02.00 მხ. ფილმი "**ისევ ვიმღერებ**" (ტიტრებით) 04.00 მხ. ფილმი "**ბრალდების მოწმე**" (ტიტრებით)

08.00 ან. ფილმი "კლიფორდი" 09.00 ძილისპირული 09.15 სერ. "**პოლიციელთა ამბები**" 10.00 სერ. "**ჩემი შეყვარებული**" 11.00 სერ. "**ტყუპები**" 12.00 დოკ. ფილმი "ყველაზე, ყველაზე, ყველაზე" 13.00 სტუდენტური დემოკრატია 15.00 სერ. "დრაკონის ბეჭედი" 16.00 მხ. ფილმი 18.00 სერ. "**სი-ეი-სი**" 19.00 დიდი რაგბი 20.00 ვიქტორინა "ქეშ შოუ" 21.00 ძილისპირული 21.15 105 წუთი 23.00 საიმედო ავტო 00.00 **ფეხბურთი**. პრიმერა დივიზიონი.

07.30 იმედის დილა 09.00, 11.00, 14.00, 17.00, 19.00, 20.00 ქრონიკა 10.00 სერ. "**ორმაგი თამაში**" 11.25 სერ. "**დათარსული კვირა**" 12.00 სერ. "**ფარული ვნება**" 13.00 სერ. "**მარადიული გრძნობა**" 14.40 მაფიის ღამე 16.00 სერ. "**ტეკილა და სიყვარული**" 17.30 სერ. "**ყველაფერი ელენასთვის**" 18.25 სერ. "**დათარსული კვირა**" 18.50 სერ. "**მარადიული გრძნობა**" 21.00 სერ. "**შურისძიების ნიღაბი**" 22.00 ქართ. ფილმი "**ქონდრის კაცი**" (U) 00.00 სერ. "24-6" 01.00 მხ. ფილმი "**გამოგონილი მკვლელობა**" (12) 02.55 ქრონიკა

08.30, 11.30, 14.30, 17.30, 20.30, 22.30 "დრო" 09.00 სერ. "**პატიტო**" 10.30, 19.30 სერ. "**სტალინის ცოლი**" 11.45, 21.00 სერ. "**ცხოვრების ქარცეცხლში**" 13.30, 23.00 სერ. "**სოპრანოს კლანი**" 14.50 "ფერისცვალება" 15.50 სერ. "**იდუმალი სტუმარი**" 18.00 სერ. "**მეგობრები**" 19.00 ნოვოსტი 21.50 დოკ. ფილმი 00.00 მხ. ფილმი

ერთსულოვნება 08.30 დილის პროგრამა "განთიადი" 10.00 ლექსით ქებათა ქება 10.30 სად უჩინარდებიან ჩემპიონები 10.40 კვირიაკე 11.55, 14.55, 17.55, 20.55, 23.55 შვიდგზის ლოცვა 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.05 საგალობელი 12.15 მხ. ფილმი "**ფესვები**" 13.30 კონცერტი 15.05 საეკლესიო კალენდარი 15.10 სპექტაკლი "**ვალი**" 17.00 დოკ. ფილმი "ველური ბუნება" 17.25 მოკლემ. ფილმი 18.05 ჩვენ ვუკრავთ კლასიკას 18.30 სატ. არქივიდან 18.55 ფოტო გალერეა 19.15 მხ. ფილმი "**თუში მეცხვარე**" 1-ლი ს. 20.35 ძილი ნებისა 21.10 პატრიარქის ქადაგება 21.30 ლექსით ქებათა ქება 21.35 დედა ეკლესია 22.00, 00.00 სიახლენი 22.20 ერთსულოვანი ოჯახი 22.45 დოკ. ფილმი 23.00 საღამოს ლოცვა 23.15 დოკ.ფ."კვართიდან ქართველთა გოლგოთამდე" ფ.1

სამშაბათი 23 თებერვალი

07.00 ჩვენი დილა 11.00 სამოთხის ვაშლები 12.00, 16.00, 20.00 მოამბე 12.30 ზამთრის ოლიმპიადა 13.30 დოკ. ფილმი "ცივილიზაციის საუნჯენი" 14.00 მეხსიერება 15.00 სერ. "**პირისპირ**" 17.00 პლანეტა ბასტი-ბუბუ 18.00 ზამთრის ოლიმპიადა 19.05 "მეხსიერება" 20.45 "ნანინა" 21.00 ვანკუვერი 2010 22.00 დიალოგი 23.00 სერ."**კაილი იქს-იგრეკი**" 23.40 **ჩემპიონთა ლიგა**. შტუტგარტი -ბარსელონა 01.40 მხ. ფილმი "**შიშის მემკვიდრეობა**" (18) 03;05 კონცერტი "ჩიკო და ჯიფსი" 04.30 ზამთრის ოლიმპიადა – ფიგურული სრიალი.

10.00 დოკ. ფილმი "მსოფლიო ოდისეები" 11.00 პარლამენტის პლენარული სხდომის ტრანსლაცია 19.00 ბრიფინგის დრო 20.00 სერ. "**ვერონიკა მარსი**" 20.45 საუკუნის პორტრეტები – ა. ვარაზი 21.15 დოკ. ფილმი "მსოფლიო ქალაქები" 22.05 სერ. "**გაუხსნელი საქმე**" 22.50 ფოქ-შოუ "არენა" 00.50 კიკბოქსინგი

07.30 დილა მშვიდობისა 10.00 სერ. "**საბრალო მილიონერები**" 11.00 კომედი შოუ 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 03.00 კურიერი 12.20 სერ. "**ფავორიტი**" 13.30 ბიზნეს-კურიერი 14.00 სერ. "**უფროხილდი ანგელოზს**" 15.25 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 15.50 სერ. "**გულის ძახილი**" 16.50 სერ. "**დონ ხუანი და ლამაზმანი**" 18.30 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 19.00 სერ. "**ისევ შემიყვარე**" 19.50 სერ. "**ანხელის საიდუმლო**" 21.50 ეროვნული ლატარეა 22.00 ვა-ბანკი 22.50 სერ. "**ცხოვრება**" 23.40 **ჩემპიონთა ლიგა**. ოლიმპიაკოსი-ბორდო 01.40 პატრული 02.00 ჩემპიონთა ლიგის მიმოხილვა

08.00 ან. ფილმი "კლიფორდი" 09.00 ძილისპირული 09.15 სერ. "**პოლიციელთა ამბები**" 10.00 სერ. "**ჩემი შეყვარებული**" 11.00 სერ. "**ტყუპები**" 12.00 ხმა საქართველოდან 13.00 დოკ. ფილმი "ყველაზე, ყველაზე, ყველაზე" 14.00 გადაცემა "მძიმე სამუშაო" 15.00 სერ. "დრაკონის ბეჭედი" 16.00 მხ. ფილმი 18.00 სერ. "**სი-ეი-სი**" 19.00 ეტალონი 2 20.00 ვიქტორინა "ქეშ შოუ" 21.00 ძილისპირული 21.15 მხ. ფილმი 23.00 სერ. "**ჯაშუში**" 00.00 მხ. ფილმი (სუბტიტრით)

07.30 იმედის დილა 09.00, 11.00, 14.00, 17.00, 19.00, 20.00 ქრონიკა 10.00 სერ. "**ორმაგი თამაში**" 11.25 სერ."**დათარსული კვირა**" 12.00 სერ. "**ფარული ვნება**" 13.00 სერ. "**მარადიული გრძნობა**" 14.40 ღამის შოუ 16.00 სერ. "**ტეკილა და სიყვარული**" 17.30 სერ. "**ყველაფერი ელენასთვის**" 18.25 სერ."**დათარსული კვირა**" 18.50 სერ. "**მარადიული გრძნობა**" 21.00 სერ."**შურისძიების ნიღაბი**" 21.50 "ლოტო" 22.00 სიმართლის დრო 23.00 სერ. "**დაკარგულები**" 00.00 სერ. "24-6" 01.00 მხ. ფილმი "**გამოსასყიდი**" (12) (პ. ბროსნანი) 02.45 ქრონიკა

08.30, 11.30, 14.30, 17.30, 20.30, 22.30 "დრო" 09.00 სერ. "**პატიტო**" 10.30 სერ. "**სტალინის ცოლი**" 11.45, 21.00 სერ. "**ცხოვრების ქარცეცხლში**" 13.30, 23.00 სერ. "**სოპრანოს კლანი**" 14.50 დოკ. ფილმი 15.50 სერ."**იდუმალი სტუმარი**" 18.00 სერ. "**მეგობრები**" 19.00 ნოვოსტი 19.30 სერ. "**ცნობილი ოჯახები**" 00.00 მხ. ფილმი

ერთსულოვნება 08.30 დილის პროგრამა "განთიადი" 10.00 ლექსით ქებათა ქება 10.05 ახალი აღთქმის განმარტებანი 10.20 მგზავრები წუთისოფლისა 10.50 დროის ჩანაწერები 11.20 დიდი მარხვა 11.55, 14.55, 17.55, 20.55, 23.55 შვიდგზის ლოცვა 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.05 საგალობელი 12.05, 15.05 საეკლესიო კალენდარი 12.15 მხ. ფილმი "**თუში მეცხვარე**" მე-2ს. 13.30 კონცერტი 15.10 მხ. ფილმი "**ცისკარა**" 17.10 დოკ. ფ."ველური ბუნება" 17.35 დედა ეკლესია 18.05 ჩვენ ვუკრავთ კლასიკას 19.00 სიახლენი 19.15 მხ. ფილმი "**თუში მეცხვარე**" მე-3ს. 21.10 პატრიარქის ქადაგება 21.35 დოკ. ფილმი "სვეტიცხოველი" 22.00, 00.05 სიახლენი 22.20 გადაცემა "პერსპექტივა" 23.00 საღამოს ლოცვა 23.15 გადაცემა "პერსპექტივა"

ოთხშაბათი 24 თებერვალი

07.00 ჩვენი დილა 10.00, 12.00, 16.00, 20.00 მოამბე 11.00 სამოთხის ვაშლები 12.30 ზამთრის ოლიმპიადა 13.30 დოკ. ფილმი "ცივილიზაციის საუნჯენი" 14.00 მეხსიერება 15.00 სერ. "**პირისპირ**" 17.00 პლანეტა ბასტი-ბუბუ 18.00 ზამთრის ოლიმპიადა 19.05 "მეხსიერება" 20.45 "ნანინა" 21.00 ვანკუვერი 2010 22.00 ჩვენებურები 23.00 სერ."**კაილი იქს-იგრეკი**" 21.25 **ჩემპიონთა ლიგა**. ცსკა – სევილია 23.20 ერთი ისტორიაი – "ქარიშხალა", ხელბურთი 00.00 ზამთრის ოლიმპიადა –ჰოკეი, სამთო-სათხილამურო. 04.30 ზამთრის ოლიმპიადა –ჰოკეი.

10.00 დოკ. ფილმი "მსოფლიო ოდისეები" 11.00 პარლამენტის პლენარული სხდომის ტრანსლაცია 19.00 ბრიფინგის დრო 20.00 სერ. "**ვერონიკა მარსი**" 20.45 საუკუნის პორტრეტები – ლ. ასათიანი 21.15 ისტორია 22.05 სერ. "**გაუხსნელი საქმე**" 22.50 ქართული დოკუმენტალისტიკა 23.20 მხ. ფილმი "**საზაფხულო თამაში**"

07.30 დილა მშვიდობისა 10.00 სერ. "**საბრალო მილიონერები**" 11.00 ვა-ბანკი 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 03.00 კურიერი 12.20 სერ. "**ფავორიტი**" 13.30 ბიზნეს-კურიერი 14.00 სერ. "**უფროხილდი ანგელოზს**" 15.25 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 15.50 სერ. "**გულის ძახილი**" 16.50 სერ. "**დონ ხუანი და ლამაზმანი**" 18.30 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 19.00 სერ. "**ისევ შემიყვარე**" 19.50 სერ."**ანხელის საიდუმლო**" 22.00 ვის უნდა 20 ათასი 22.50 სერ. "**ცხოვრება**" 23.40 **ჩემპიონთა ლიგა**. ინტერი-ჩელსი 01.40 პატრული 02.00 ჩემპიონთა ლიგის მიმოხილვა

08.00 ან. ფილმი "კლიფორდი" 09.00 ძილისპირული 09.15 სერ."**პოლიციელთა ამბები**" 10.00 სერ. "**ჩემი შეყვარებული**" 11.00 სერ. "**ტყუპები**" 12.00 საიმედო ავტო 13.00 დოკ. ფილმი "ყველაზე, ყველაზე, ყველაზე" 14.00 მ-კოდი 15.00 სერ. "დრაკონის ბეჭედი" 16.00 მხ. ფილმი 18.00 სერ. "**სი-ეი-სი**" 19.00 ეტალონი 2 20.00 ვიქტორინა "ქეშ შოუ" 21.00 ძილისპირული 21.15 მხ. ფილმი 23.00 მთავარი კორტი 00.00 მხ. ფილმი (სუბტიტრით)

07.30 იმედის დილა 09.00, 11.00, 14.00, 17.00, 19.00, 20.00 ქრონიკა 10.00 სერ. "**ორმაგი თამაში**" 11.25 სერ."**დათარსული კვირა**" 12.00 სერ. "**ფარული ვნება**" 13.00 სერ. "**მარადიული გრძნობა**" 14.40 სიმართლის დრო (გან.) 16.00 სერ. "**ტეკილა და სიყვარული**" 17.30 სერ. "**ყველაფერი ელენასთვის**" 18.25 სერ."**დათარსული კვირა**" 18.50 სერ."**მარადიული გრძნობა**" 21.00 სერ."**შურისძიების ნიღაბი**" 22.00 ნანუკა ჟორჟოლიანის შოუ 23.00 სერ. "**დაკარგულები**" 00.00 სერ. "24-6" 01.00 მხ. ფილმი "**როგორ მოვიპაროთ მილიონი**" (U) (ო. ჰეპბერნი) 03.10 ქრონიკა

08.30, 11.30, 14.30, 17.30, 20.30, 22.30 "დრო" 09.00 სერ. "**პატიტო**" 10.30, 19.30 სერ. "**ცნობილი ოჯახები**" 11.45, 21.00 სერ. "**ცხოვრების ქარცეცხლში**" 13.30, 23.00 სერ. "**სოპრანოს კლანი**" 15.50 სერ."**იდუმალი სტუმარი**" 18.00 სერ. "**მეგობრები**" 19.00 ნოვოსტი 22.00 სცენა 23.00 სერ. "**სოპრანოს კლანი**" 00.00 მხ. ფილმი

ერთსულოვნება 08.30 დილის პროგრამა "განთიადი" 10.00 ახალი აღთქმის განმარტებანი 10.20 გადაცემა "პერსპექტივა" 10.50 დროის ჩანაწერები 11.55, 14.55, 17.55, 20.55, 23.55 შვიდგზის ლოცვა 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.00 საგალობელი 12.05, 15.05 საეკლესიო კალენდარი 12.15 მხ. ფილმი "**თუში მეცხვარე**" მე-3ს. 13.30 კონცერტი 15.10 მხ. ფილმი "**შეწყვეტილი სიმღერა**" 16.40 კვირიაკე 18.05 ჩვენ ვუკრავთ კლასიკას 19.15 მხ. ფილმი "**უკანასკნელი ჯვაროსნები**" 20.35 ძილი ნებისა 21.10 პატრიარქის ქადაგება 21.30 მოკლემ. ფილმი 22.00 სიახლენი 22.20, 23.15 გადაცემა "პერსპექტივა" 23.00 საღამოს ლოცვა

ხუთშაბათი 25 თებერვალი

07.00 ჩვენი დილა 10.00, 12.00, 16.00, 20.00 მოამბე 11.00 სამოთხის ვაშლები 12.30 ზამთრის ოლიმპიადა 13.30 დოკ. ფილმი "ცივილიზაციის საუნჯენი" 14.00 მეხსიერება 15.00 სერ. "**პირისპირ**" 17.00 პლანეტა ბასტი-ბუბუ 18.00 ზამთრის ოლიმპიადა 19.05 "მეხსიერება" 19.45 "ნანინა" 21.00 ვანკუვერი 2010 22.00 დიალოგი 23.00 სერ."**კაილი იქს-იგრეკი**" 00.00 მხ. ფილმი "**რატომ უყვარდებათ სულელებს**" (12) (ჰ. ბერი) 02.30 მხ. ფილმი "**ბოთლით გაგზავნილი წერილები**" (12) (კ. კოსტნერი) 05.00 ზამთრის ოლიმპიადა – ფიგურული სრიალი.

10.00 დოკ. ფილმი "მსოფლიო ქალაქები" 11.00 პარლამენტის პლენარული სხდომის ტრანსლაცია 19.00 ბრიფინგის დრო 20.00 სერ. "**ვერონიკა მარსი**" 20.45 საუკუნის პორტრეტები – ა. ბალანჩივაძე 21.15 ჩვენი ეზო 22.05 სერ. "**გაუხსნელი საქმე**" 22.50 ერთი ისტორია 23.20 მხ. ფილმი "**შიშის მემკვიდრეობა**"

07.30 დილა მშვიდობისა 10.00 სერ. "**საბრალო მილიონერები**" 11.00 ვის უნდა 20 ათასი 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 02.40 კურიერი 12.20 სერ. "**ფავორიტი**" 13.30 ბიზნეს-კურიერი 14.00 სერ. "**უფროხილდი ანგელოზს**" 15.25 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 15.50 სერ. "**გულის ძახილი**" 16.50 სერ. "**დონ ხუანი და ლამაზმანი**" 18.30 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 19.00 სერ. "**ისევ შემიყვარე**" 19.50 სერ."**ანხელის საიდუმლო**" 22.00 პროფილი 23.40 სერ. "**მეფეები**" 00.40 პატრული 01.00 მხ. ფილმი "**კარპოლი**"

08.00 ან. ფილმი "კლიფორდი" 09.00 ძილისპირული 09.15 სერ. "**პოლიციელთა ამბები**" 10.00 სერ. "**ჩემი შეყვარებული**" 11.00 გადაცემა "მძიმე სამუშაო" 12.00 სერ. "**ჯაშუში**" 13.00 დოკ. ფილმი "ყველაზე, ყველაზე, ყველაზე" 14.00 გადაცემა "ხმა საქართველოდან" 15.00 სერ. "დრაკონის ბეჭედი" 16.00 მხ. ფილმი 18.00 სერ. "**სი-ეი-სი**" 19.00 სტუდენტური დემოკრატია 20.00 ვიქტორინა "ქეშ შოუ" 21.00 ძილისპირული 21.15 მხ. ფილმი 23.00 სპორტული მედიცინა 00.00 მ-კოდი 01.00 დიდი რაგბი

07.30 იმედის დილა 09.00, 11.00, 14.00, 17.00, 19.00, 20.00 ქრონიკა 10.00 სერ. "**ორმაგი თამაში**" 11.25 სერ."**დათარსული კვირა**" 12.00 სერ. "**ფარული ვნება**" 13.00 სერ."**მარადიული გრძნობა**" 14.40 ნანუკას შოუ (გან.) 16.00 სერ. "**ტეკილა და სიყვარული**" 17.30 სერ. "**ყველაფერი ელენასთვის**" 18.25 სერ."**დათარსული კვირა**" 18.50 სერ. "**მარადიული გრძნობა**" 21.00 სერ."**შურისძიების ნიღაბი**" 22.00 მხ. ფილმი "**დეჟა ვუ**" (12) (დ. ვაშინგტონი) 00.20 მხ.ფ."**24 საათი ტყვეობაში**" (15) (შ.ტერონი) 02.10 ქრონიკა

08.30, 11.30, 14.30, 17.30, 20.30, 22.30 "დრო" 09.00 სერ. "**პატიტო**" 10.30, 19.30 სერ. "**ცნობილი ოჯახები**" 11.45, 21.00 სერ. "**ცხოვრების ქარცეცხლში**" 13.30, 23.00 სერ. "**სოპრანოს კლანი**" 14.50 "სცენა" 15.50 სერ."**იდუმალი სტუმარი**" 18.00 სერ. "**მეგობრები**" 19.00 ნოვოსტი 00.00 მხ. ფილმი

ერთსულოვნება 08.30 დილის პროგრამა "განთიადი" 10.00 ახალი აღთქმის განმარტებანი 10.20 სატ. არქივიდან 11.00 მოკლემ. ფილმი 11.55, 14.55, 17.55, 20.55, 23.55 შვიდგზის ლოცვა 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.00 საგალობელი 12.05, 15.05 საეკლესიო კალენდარი 12.10 მხ. ფილმი "**უკანასკნელი ჯვაროსნები**" 13.30 კონცერტი 15.10 მხ. ფილმი "**ძმა**" 16.40 დოკ. ფილმი "ველური ბუნება" 17.00 დოკ. ფილმი 18.05 ჩვენ ვუკრავთ კლასიკას 18.55 ფოტო გალერეა 19.00 სიახლენი 19.15 მხ. ფილმი "**გლახის ნაამბობი**" 20.35 ძილი ნებისა 21.10 პატრიარქის ქადაგება 21.35 მიწათმოქმედი, გად. 3 21.55 ფოტო გალერეა 22.00, 00.05 სიახლენი 22.20 დოკ. ფილმი "ივერიის ყოვლადწმინდა ღვთისმშობლის ხატი" 23.00 საღამოს ლოცვა 23.15 მართლმად. ფილმების ფესტივალი "წმინდა ანდრიას ჯვარი"

პარასკევი 26 თებერვალი

07.00 ჩვენი დილა 10.00, 12.00, 16.00, 20.00 მოამბე 11.00 სამოთხის ვაშლები 12.30 ზამთრის ოლიმპიადა 13.30 დოკ. ფილმი "ცივილიზაციის საუნჯენი" 14.00 მეხსიერება 15.00 სერ. "**პირისპირ**" 17.00 პლანეტა ბასტი-ბუბუ 18.00 **ფეხბურთი**. ზესტაფონი- დინამო 19.45 "ნანინა" 21.00 ზამთრის ოლიმპიადა 22.00 ისტორია 23.00 სერ."**კაილი იქს-იგრეკი**" 00.00 ზამთრის ოლიმპიადა –ჰოკეი, სამთო-სათხილამურო.

10.00 დოკ. ფილმი "მსოფლიო ქალაქები" 11.00 პარლამენტის პლენარული სხდომის ტრანსლაცია 19.00 ბრიფინგის დრო 20.00 სერ. "**ვერონიკა მარსი**" 20.45 საუკუნის პორტრეტები – კ. ნადირაძე 21.15 მე მიყვარს საქართველო 22.05 სერ. "**გაუხსნელი საქმე**" 22.50 მეხსიერება –ჰ. გონაშვილი 23.20 მხ. ფილმი "**რატომ უყვარდათ სულელებს**"

07.30 დილა მშვიდობისა 10.00 სერ. "**საბრალო მილიონერები**" 11.00 გად. "ბოლო სიჩქარე" 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 02.00 კურიერი 12.20 სერ. "**ფავორიტი**" 13.30 ბიზნეს-კურიერი 14.00 სერ. "**უფროხილდი ანგელოზს**" 15.25 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 15.50 სერ. "**გულის ძახილი**" 16.50 სერ. "**დონ ხუანი და ლამაზმანი**" 18.30 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 19.00 სერ. "**ისევ შემიყვარე**" 19.50 სერ."**ანხელის საიდუმლო**" 21.50 ეროვნული ლატარეა 22.00 ვანოს შოუ 23.00 ფოქ-შოუ "არჩევანი" 00.00 პატრული 00.20 მხ. ფილმი "**40 დღე და 40 ღამე**"

08.00 ან. ფილმი "კლიფორდი" 09.00 ძილისპირული 09.15 სერ."**პოლიციელთა ამბები**" 10.00 სერ. "**ჩემი შეყვარებული**" 11.00 გადაცემა "ტყუპები" 12.00 მ-კოდი 12.45 მხ. ფილმი 15.00 სერ. "**მარტორქის მოგზაურობა**" 16.00 მხ. ფილმი 17.30 პულსი 18.00 სერ. "**სი-ეი-სი**" 19.00 გადაცემა "მძიმე სამუშაო" 19.30 ხმა საქართველოდან 20.00 ვიქტორინა "ქეშ-შოუ" 21.00 ძილისპირული 21.15 საუბრები ფეხბურთზე (პირდ.) 23.00 საფეხბურთო ისტორიები 00.00 105 წუთი

07.30 იმედის დილა 09.00, 11.00, 14.00, 17.00, 19.00, 20.00 ქრონიკა 10.00 სერ. "**ორმაგი თამაში**" 11.25 სერ."**დათარსული კვირა**" 12.00 სერ. "**ფარული ვნება**" 13.00 სერ. "**მარადიული გრძნობა**" 14.40 კონცერტი – "ერისიონი" 16.00 სერ. "**ტეკილა და სიყვარული**" 17.30 სერ. "**ყველაფერი ელენასთვის**" 18.25 დოკ. ფილმი "ჰოლივუდის წყვილები" 18.50 სერ. "**მარადიული გრძნობა**" 21.00 სერ."**შურისძიების ნიღაბი**" 21.50 "ლოტო" 22.00 ღამის შოუ 23.00 მსახიობთა გილდიის დაჯილდოების ცერემონია 2010 01.05 ქრონიკა 01.15 მხ. ფილმი "**მტრის საწოლში**" (12) (ჯ. რობერტსი)

08.30, 11.30, 14.30, 17.30, 20.30, 22.30 "დრო" 09.00 სერ. "**პატიტო**" 10.30, 19.30 სერ. "**ცნობილი ოჯახები**" 11.45, 21.00 სერ. "**ცხოვრების ქარცეცხლში**" 13.30, 23.00 სერ. "**სოპრანოს კლანი**" 15.50 სერ."**იდუმალი სტუმარი**" 18.00 სერ. "**მეგობრები**" 19.00 ნოვოსტი 00.00 მხ. ფილმი

ერთსულოვნება 08.30 დილის პროგრამა "განთიადი" 10.00 ახალი აღთქმის განმარტებანი 10.25 დოკ. ფილმი "კვართიდან ქართველთა გოლგოთამდე" ფ. 2 11.00 მიწათმოქმედი 11.20 სატ. არქივიდან 11.55, 14.55, 17.55, 20.55, 23.55 შვიდგზის ლოცვა 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.05 საგალობელი 12.05, 15.05 საეკლესიო კალენდარი 12.15 მხ. ფილმი "**გლახის ნაამბობი**" 13.30 კონცერტი 15.10 მხ. ფილმი "**ბაშიაჩუკი**" 17.00 დოკ. ფილმი "ველური ბუნება" 18.05 ჩვენ ვუკრავთ კლასიკას 19.00 სიახლენი 19.15 მხ. ფილმი "**დილის ნისლივით**" 19.35 ძილი ნებისა 21.10 პატრიარქის ქადაგება 21.30 მოგზაურობა სამშობლოში 22.00 სიახლენი 22.20 დიდი მარხვა 23.00 საღამოს ლოცვა 23.15 მართლმ. ფილმების ფესტივალი "წმინდა ანდრიას ჯვარი".

შაბათი 27 თებერვალი

09.00 პლანეტა "ბასტი-ბუბუ" 11.00 სერ. "**თავგადასავალი კარიბის ზღვაში**" 12.00, 16.00, 20.00 მოამბე 12.15 მხ. ფილმი "**სუპერმენი 4**– მშვიდობის ძიება" 13.55 **რაგბი**. ერთა თასის გათამაშება: საქართველო- ესპანეთი 16.15 სიმღერის კვალდაკვალ 17.00 დოკ. ფილმი "ცივილიზაციის საუნჯენი" 17.30 ჩვენი ქალაქი 18.00 ზამთრის ოლიმპიადა 20.30 ევროვიზია – ეროვნული კონკურსის ფინალი 22.00 სერ. "**მთავარანგელოზი**" 23.00 სერ. "**ტიუდორები**" 00.00 მხ. ფილმი "**გრან პარადიზო**" 01.45 ზამთრის ოლიმპიადა – სამთო-სათხილამურო სპორტი 02.45 მოამბე 03.00 უკონცერტი – ბიორკი 04.00 ზამთრის ოლიმპიადა –ფიგურული სრიალი.

08.00 დოკ. ფილმი "მსოფლიო ქალაქები" 09.00 საბავშვო პროგრამა 10.00 მხ. ფილმი "**ზამთრის ბუნიობა**"1-ლი ს. 11.30 მე მიყვარს საქართველო 12.20 სერ. "**ჯგუფი**" 13.00 კონცერტი 15.00 მხ. ფილმი "**ჩემი სახლი**" 16.00 პლანეტა ბასტი-ბუბუ 18.15 სერ. "**ჯგუფი**" 19.00 ბრიფინგის დრო 20.00 თეატრი – "**რიჩარდ მესამე**" 22.15 მხ. ფილმი "**სუპერმენი 4** – მშვიდობის ძიება"

08.00 კურიერი 08.30 მულტსერ. "ზოდიაქოს ოსტატები" 09.00 საბ. სერ. "კონანი" 10.00 ეკი-ვოკი 11.00 მულტსერ. "ნარუტო" 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 03.00 კურიერი 12.20 პროფილი (გან.) 14.00 დოკ. ფილმი "ვარსკვლავური ცხოვრება" 15.20 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 15.50 მხ. ფილმი "**უდიპლომო სასიძო**" 17.30 ავტომარიაჟი 18.30 სერ. "**ჩვენი ოფისი**" 19.00 სერ. "**ისევ შემიყვარე**" 19.50 სერ. "**ანხელის საიდუმლო**" 21.00 კურიერი 22.00 ქლაბ-შოუ (გამ.) 23.30 სერ. "**ნათლია**" 00.30 "ბოლო სიჩქარე" 01.30 კინოჰიტი "**სიგიჟემდე შეყვარებული**"

08.00 მუსიკა 09.00 მულტფილმი "კლიფორდი" 09.30 საიმედო ავტო 10.45 ფარული კამერა 11.20 პულსი 12.00 სპორტი

09.00 ან. ფილმი "სპანჯბობი" 09.45 მხიარული ოჯახი 11.00, 14.00, 17.00, 19.00, 20.00 ქრონიკა 11.10 სერ. "ხმლების დედოფალი" 12.00 სერ. "**შუა ქალაქში**" 13.00 სერ."**მარადიული გრძნობა**" 14.40 ჟურნალისტის დღიური 16.00 სერ. "**ტეკილა და სიყვარული**" 17.30 სერ. "**ყველაფერი ელენასთვის**" 18.25 დოკ. ფილმი "ჰოლივუდის წყვილები" 18.50 სერ."**მარადიული გრძნობა**" 20.30 სპეცრეპორტაჟი 21.00 სერ. "**შურისძიების ნიღაბი**" 22.00 სერ. "**შუა ქალაქში**" 23.30 ან. ფილმი "სამსონაძეები" 00.00 ღამე შორენასთან 00.30 მხ. ფილმი "**ქერათმიანი დედოფალი**" (U) (პ. ჰილტონი) 02.10 ქრონიკა 02.25 მხ. ფილმი "**ქორწინების დღე**" (U) (დ. მესინგი)

08.30 მუსიკა 09.00 სერ. "**პატიტო**" 10.30, 19.30 სერ. "**ცნობილი ოჯახები**" 11.30, 17.30, 20.30, 22.30 "დრო" 12.00 "ფერისცვალება" 12.30, 21.00 სერ. "**ცხოვრების ქარცეცხლში**" 13.30, 23.00 სერ. "**სოპრანოს კლანი**" 14.50 დოკ. ფილმი 15.50 სერ."**იდუმალი სტუმარი**" 19.00 ნოვოსტი 22.00 რელიგიური ფილმების რეტროსპექტივა 00.00 მხ. ფილმი

ერთსულოვნება 09.10 სიახლენი 09.35 დილის პროგრამა 10.15 მოკლემ. ფილმი 10.40 კვირიაკე 11.55, 14.55, 17.55, 20.55, 23.55 შვიდგზის ლოცვა 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.05 საგალობელი 12.05, 15.05 საეკლესიო კალენდარი 12.15 მხ. ფილმი "**დილის ნისლივით**" 13.30 გადაცემა "პერსპექტივა" 15.10 ოპერა 17.30 ერთსულოვანი ოჯახი 18.05 სატ. სპექტაკლი 19.00 სიახლენი 19.15 ტრაპეზი 19.30 მხ. ფილმი "**მოცურავე**" 21.05 პატრიარქის ქადაგება 21.30 შარავანდედი 22.00, 00.05 სიახლენი 22.20 გამოყენებითი ხელოვნება 22.30 ჩემი ქალაქი 23.00 საღამოს ლოცვა 23.15 ძველი აფიშა– რ. ჩხიკვაძე

პროგრამები იბეჭდება სააგენტო „ინფოზავრის“ ნებართვით

კვირა 28 თებერვალი

08.00 დოკ. ფილმი "მსოფლიო ოდისეები" 09.00 პლანეტა "ბასტი-ბუბუ" 11.00 სერ."**მოჩვენება ფანგასი**" 12.00, 16.00, 20.00 მოამბე 12.15 მხ. ფილმი "**მედისონი**" 14.00 ჩვენი ეზო 15.00 კიკბოქსინგი 16.15 მიზანი 17.00 სპექტაკლი "**ისინი თამაშობდნენ ჯინს**" 18.00 ზამთრის ოლიმპიადა 2010 19.00 ქართ. ფილმი "**მეთხუთმეტე გაზაფხული**" 19.30 ჩემპიონთა ლიგის ჟურნალი 20.00 აქცენტები 21.00 ცხოვრება მშვენიერია 22.00 საქართველოს ბანკის გათამაშება 23.00 სერ. "**ტიუდორები**" 00.00 მხ. ფილმი "**15 წუთი**" (18) 03.25 მხ. ფილმი "**ნებისმიერ კვირადღეს**" (U) 06.00 ზამთრის ოლიმპიადა 2010 – დახურვა.

08.00 დოკ. ფილმი "აიესოდორა დუნკანი" 09.00 საბავშვო პროგრამა 10.00 მხ. ფილმი "**ზამთრის ბუნიობა**" მე-2ს. 11.30 მე მიყვარს საქართველო 12.20 სერ. "**ჯგუფი**" 13.00 დოკ. ფილმი 13.30 თეატრი – "**რიჩარდ მესამე**" 15.45 დოკ. ფილმი 16.00 პლანეტა ბასტი-ბუბუ 18.15 სერ. "ჯგუფი" 19.00 კონცერტი "ჩიკო და ჯიფსი" 20.05 ჩვენი ქალაქი 20.35 სატ. ფილმი "**არასერიოზული კაცი**" 21.50 ჩემპიონთა ლიგის ჟურნალი 22.20 მხ. ფილმი "**ბოთლით გაგზავნილი წერილები**"

08.00 "კურიერი პ.ს." დაიჯესტი 08.30 მულტსერ. "ზოდიაქოს ოსტატები" 09.00 საბ. სერ. "კონანი" 10.00 მულტფილმი "მაგადასკარის პინგვინები" 10.25 ვისწავლოთ ხატვა 11.00 საბავშვო ამბები 11.30 მულტსერ. "მხიარული ფერმა" 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 01.00 კურიერი 12.15 ლიგის მიმოხილვა 12.45 მხიარული სტარტები 13.30 მხ.ფ. "**მსუქანი ალბერტი**" 15.20 სერ. "**მასწავლებელი**" 17.25 ავტომარიაჟი 18.30 სიცილის ზონა 19.00 ეკი-ვოკი 19.50 სერ."**ანხელის საიდუმლო**" 20.45 "მაგთის" გათამაშება 21.00 კომედი-შოუ 22.00 სერ. "**ნათელმხილველი**" 23.00 სერ. "**ნათლია**" 00.00 კინოჰიტი "**ჩვეულებრივი სისხლი**" 02.20 მხ. ფილმი "**ფიფქია – საშიში ზღაპარი**"

08.00 მუსიკა 09.00 მულტფილმი "გამყინვარების ხანა" 10.45 ფარული კამერა 11.20 "პულსი" 12.00 სპორტი

08.20 ან. ფილმი "სპანჯბობი" 09.45 მხიარული ოჯახი 11.00, 14.00, 17.00, 19.00, 20.00 ქრონიკა 11.10 სერ."ხმლების დედოფალი" 12.00 სერ. "**შუა ქალაქში**" 13.00 სერ."**მარადიული გრძნობა**" 14.30 სპეცრეპორტაჟი 15.00 მხ. ფილმი "**უცნაური ფერია**" (კ. ბრანა) 17.30 ან. ფილმი "სამსონაძეები" 18.00 მხ. ფილმი "**უდიპლომო სასიძო**" 20.30 ჟურნალისტის დღიური 22.00 სერ. "**შუა ქალაქში**" 23.00 მაფიის ღამე 00.00 მხ. ფილმი "**ლომის გული**" (U) (ჟ. ვან დამი) 01.55 ქრონიკა

08.30, 11.30, 14.30, 17.30, 20.30, 22.30 "დრო" 09.00 სერ. "**პატიტო**" 10.30, 19.30 სერ. "**ცნობილი ოჯახები**" 12.30, 21.00 სერ. "**ცხოვრების ქარცეცხლში**" 13.30, 23.00 სერ. "**სოპრანოს კლანი**" 14.50 დოკ. ფილმი 15.50 სერ."**იდუმალი სტუმარი**" 19.00, 22.00 მუსიკა 00.00 მხ. ფილმი

ერთსულოვნება 08.00 დილის ლოცვა 08.20 სახარება 08.30 ახალი აღთქმის განმარტებანი 08.55, 11.55, 14.55, 17.55, 20.55, 23.55 შვიდგზის ლოცვა 09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.05 საგალობელი 09.05, 12.05, 15.05 საეკლესიო კალენდარი 09.10 სიახლენი 09.35 დილის პროგრამა 10.30 ჩემი ქალაქი 11.00 მოკლემ. ფილმი 11.20 შარავანდედი 11.45 გამოყენებითი ხელოვნება 12.15 მხ. ფილმი "**მოცურავე**" 13.40 მულტფილმი 14.00 დიდი მარხვა 14.30 დედა ეკლესია 15.10 პატრიარქის ქადაგება 15.30 მოკლემ. ფილმი 16.00 მგზავრები წუთისოფლისა 16.30 გადაცემა "პერსპექტივა" 18.05 პატრიარქის ქადაგება 18.30 დროის ჩანაწერები 19.10 სად უჩინარდებიან ჩემპიონები 19.30 მხ. ფილმი "**ცხელი ზაფხულის სამი დღე**" 21.10 პატრიარქის ქადაგება 21.30 "კვირიაკე" 22.45 დოკ. ფილმი "დოდო ჭიჭინაძე" 23.00 საღამოს ლოცვა 23.15 გაცოცხლებული წარსული 00.00 პატრიარქის ქადაგება

გერმა სიცოცხლე გამიმწარა

ძალიან ძნელია შვილის სწორად აღზრდა. ხშირად მშობლები ბევრ დათმობაზე მიდიან, თუმცა ეს შედეგს ყოველთვის არ იძლევა. ქალბატონმა ნათელამ თავი საყვარელი მეუღლის შვილებს მიუძღვნა. ეგონა, კარგ საქმეს აკეთებდა, თუმცა ბოლო პერიოდში დარწმუნდა, რომ მთელი შრომა წყალში ჩაეყარა.

უშვილო ქალბატონმა საყვარელი მეუღლის ორი შვილი თავგამოდებით აღზარდა და მათ ღვიძლ შვილებს უწოდებდა. ბავშვებიც მას გამუდმებით დედას ეძახდნენ, თუმცა მეუღლის გარდაცვალების შემდეგ ყველაფერი შეიცვალა და თავდაყირა დადგა.

ქალბატონი ნათელა:

— ჩემი ამბის მოყოლა გაუსაძლისმა მდგომარეობამ მაიძულა. უკვე ორი წელია ჯოჯოხეთში ვცხოვრობ და ეს ალბათ მანამდე არ დასრულდება, სანამ არ მოვკვდები.

ჩემი მეუღლე რომ გავიცანი, უკვე ქვრივი იყო და ორი შვილიც ჰყავდა. კარგი გოგო ვიყავი და ბევრი თაყვანისმცემელიც მყავდა. ჩემი მშობლები დიდხანს მიშლიდნენ მასთან ურთიერთობას. დედა მეხვეწებოდა, კარგად დაფიქრდი, სხვის შვილებს ნამდვილ დედობას ვერასოდეს გაუწევო, მაგრამ არაფრის გაგონება არ მინდოდა — მხოლოდ თამაზზე ვფიქრობდი და ყოველ საღამოს ფიცს ვდებდი, რომ მის შვილებს ნამდვილ დედობას გავუწევდი და საკუთარისგან არასოდეს გავარჩევდი.

— თამაზზე მაინც გათხოვდით?

— კი, ჩემი მაინც გავიტანე. თამაზი ჩემზე 8 წლით დიდი იყო. მას ორი მცირეწლოვანი შვილი — გოგონა და ბიჭი ჰყავდა. მეუღლე მეორე მშობიარობას გადაყვა და 30 წლის ბიჭი ორი შვილის ამარა სრულიად მარტო დარჩა.

— სიყვარულით გაყევით?

— ნამდვილად. ამას ყველა მეკითხებოდა, იქნებ ბავშვები გეცოდება და სიბრალულით მიყვები თამაზსო, მაგრამ გეფიცებით, მართლა სიგიჟემდე მიყვარდა და სიცოცხლის ბოლო წუთამდე მისი ერთგული ვიყავი.

— საერთო შვილი არ გაგიჩნდათ?

— არა. მე და თამაზს შვილი არ გვეყოლა. თავიდან ამას ყურადღებას არ ვაქცევდით, ისე ვიყავი მისი შვილების აღზრდით დაკავებული. ისევ თამაზმა გადამიკრა სიტყვა, უკვე რამდენი წელია ერთად ვცხოვრობთ და შვილი არ გვყავს, იქნებ ექიმთან მივსულიყავით და გაგვერკვია რაშია საქმეო. თავიდან შორს დავიჭირე, ხომ გვყავს შვილებიმეთქი, მაგრამ თამაზი არ მომეშვა, ჩვენი სიყვარულის ნაყოფი რომ გვეყოლება, ის კიდევ უფრო საყვარელი იქნება და სამუდამოდ დაგვაკავშირებს ერთმანეთსო.

ექიმთან მისულებმა გავარკვიეთ, რომ მე აბსოლუტურად ჯანმრთელი ვიყავი, თამაზს კი მძიმე დეპრესიისა და სტრესის გამო პრობლემები ჰქონდა და მას შვილი არასოდეს ეყოლებოდა. ამ ამბავმა თამაზი ლამის გააგიჟა, ყოველ საღამოს პატიებას მთხოვდა და თავს იდანაშაულებდა, ჩემს გამო უშვილოდ დარჩიო, მაგრამ სულ ვუსწორებდი ამ წინადადებას, ჩვენ შვილები უკვე გვყავს-მეთქი.

— აბა, რა მოხდა?

— ორივე შვილს სკოლა დავამთავრებინეთ და უმაღლესშიც მოვაწყეთ. გოგონა მალევე გათხოვდა, ძალიან კარგი ბიჭი შეხვდა და ბედნიერი ოჯახი აქვს. ბიჭი კი... აი, ბიჭი არ ვიცი, ნამდვილი საშინელებაა. ერთი პერიოდი ძალიან სვამდა, უნივერსიტეტში ვიღაც გაურკვეველი წარმომავლობის ადამიანებს დაუკავშირდა და მთელი მისი ცხოვრება თავდაყირა დადგა.

— ცოლი არ ჰყავს?

— ცოლი ორჯერ მოიყვანა, მაგრამ ვინ გაუჩერდებოდა? სულ სვამდა, ან სულ ცუდ ხასიათზე იყო და ჩხუბობდა. პირველი ცოლი ერთ თვეში გაექცა. მისთვის არც კი უკითხავს, რატომ მიდიოდა, გაშორების შემდეგ ერთხელაც არ მოუკითხავს. ორ თვეში სახლში ახალი გოგონა მოგვაყენა — ჩემი ცოლიაო. რა უნდა გვექნა? სიხარულით მივიღეთ. კარგი გოგონა იყო ლანა, არაფერს იშურებდა, რომ ჩვენს შვილს დალევისთვის თავი დაენებებინა, მაგრამ ისიც ვერაფერს გახდა. ექვს თვეში ლანაც გაიქცა ჩვენგან. ვერ ვხვდებოდი, რა სჭირდა, სანამ ისევ თვითონ არ გამოტყდა.

— რა სჭირდა?

— ნარკომანი იყო. ამას კარგა ხანს ვერ ვხვდებოდი, მოდიოდა გადმოტრიალებული თვალებით და სულ მეგონა, რომ ძალიან ბევრი დალია. ეს რომ მე და თამაზმა გავიგეთ, ძალიან ვეჩხუბეთ. თამაზმა მასზე საცემადაც კი გაიწია, მაგრამ წინ გადავუდექი, ამხელა ბიჭს ხელი როგორ უნდა დაარტყა-მეთქი. ამან შოთიკოს (ჩვენს შვილს) გული მისცა, რატომღაც ჩათვალა, რომ მის მხარეს ვიყავი და ყოველდღე ფულის მოთხოვნა დამიწყო. ვუთხარი, თუ წამალს არ იყიდი, ფულს მოგცემ, დაიფიცე, რომ შეეშვები ამ საქმეს-მეთქი. ისიც ჩვენს სიცოცხლეს იფიცებდა, რომ უკვე აღარ იყო ნარკომანი და ახლა უბრალოდ ცოტას სვამდა.

— ეს კოშმარი დიდხანს გაგრძელდა?

— დიდხანს, საკმაოდ დიდხანს. ისევ ჩვენმა ქალიშვილმა თეონამ გამოთქვა აზრი, სამკურნალოდ წავიყვანოთო. თუკი რამე გაგვაჩნდა, ყველაფერი მის ჯანმრთელობას შევწირეთ. ერთი პერიოდი მართლა გამოსწორდა, ის მეგობრებიც ჩამოიშორა, მაგრამ როგორც ჩანს, ნარკოტიკისთვის თავის დანებება არც ისე ადვილია. ხუთი წლის შემდეგ ისევ დაიწყო წამლის გაკეთება. ჩემმა ქმარმა ეს რომ გაიგო, ნერვიულობისგან ინსულტი დაემართა. სამი წელი ლოგინად იყო ჩავარდნილი და არაფრის თავი არ ჰქონდა. ამ სამი წლის განმავლობაში ჩვენს შვილს ერთხელაც არ გასჩენია დანაშაულის გრძნობა, პირიქით, მოდიოდა და სულ ფულს გვთხოვდა. თამაზის წამლების ფული არ მქონდა და მისი ნარკოტიკისთვის ფულს საიდან ვიშოვიდი? მორიგი უარი რომ ვუთხარი, ერთხელ ისე გამწარდა, ხელითაც შემეხო, თან სულ დედინაცვალს მეძახდა, აბა, ფულს საიდან მომცემ, რომც გქონდეს, გერისთვის რამეს გაიმეტებო. საცოდავი ჩემი ქმარი ლოგინიდან წამოდგომას ცდილობდა, მაგრამ განძრევაც არ შეეძლო. ამ ამბის შემდეგ თამაზის მდგომარეობა კიდევ უფრო დამძიმდა, არაკონტაქტური გახდა, აღარ სვამდა წამლებს, აღარც საკვებს იღებდა. ასე როდემდე გაძლებდა? ერთ კვირაში ჩემი საყვარელი მეუღლე გარდამეცვალა. აი, მაშინ დაიწყო ნამდვილი ჯოჯოხეთი.

— შოთიკო რამეს გთხოვდათ?

— ისევ ფულს, სხვა რა უნდა მოეთხოვა? წამლისთვის ფული ყოველდღე სჭირდებოდა და ეს არასოდეს მთავრდებოდა. მას შემდეგ, რაც ჩემი მეუღლე გარდაიცვალა, ყოველდღე მისისინებს ბინა გავყიდოთ, შენთან ცხოვრება აღარ შემიძლია, ცალკე მინდა ვიცხოვრო, შენ შენი წილი წაიღე და მე ჩემს წილს ავიღებო.

— თქვენ თანახმა არ ხართ?

— როგორ უნდა ვიყო თანახმა? ზუსტად ვიცი, რომ ფული ნარკოტიკისთვის სჭირდება. მთელ თანხას წამალში დახარჯავს, როგორც კი გამოელევა, ისევ მომადგება და ახლა იმ ბინას გამაყიდინებს. არ ვიცი, რა ვქნა, ძალიან მიჭირს ასე ცხოვრება. დაღამებას შიშით ველოდები, ვიცი, რომ შოთიკო მოვა და ისევ „კონცერტს“ ჩამიტარებს. ერთხელ ისე გამამწარა, პატრულიც კი გამოვიძახე, მაგრამ ისევ შემეცოდა და მოსული სამართალდამცავები მოვატყუე, ჩვენგან არავის დაურეკავს-მეთქი. არ ვიცი, ასე რატომ მექცევა, მისთვის არაფერი დამიკლია, ღმერთმა საკუთარი შვილი არ მომცა და თამაზის ბავშვებს თან გადავყევი, ყველაფერი გავუკეთე. ახლა რომ ვფიქრობ, ვხვდები, რომ ჩემი მშობლები მართლები იყვნენ, თამაზს ცოლად არ უნდა გავყოლოდი. განა მასთან გატარებულ წლებს ვნანობ, შოთიკოს უმადურობაზე მწყდება გული — რაც არ უნდა გაუკეთო სხვის შვილს, ერთხელ მაინც რომ წაბორძიკდე, მაშინვე მოგიტრიალდება და დედინაცვალს დაგიძახებს.

თიკო ნინიაშვილი

SMS-განცხადებები - 3090

იყიდება

◆ 4-ოთახიანი ბინა ვაზისუბნის დასახლებაში, I სართულზე, კეთილმოწყობილი, დამხმარე სათავსოთი. მის.: 20ა კორპუსი, ბიან 3. ტელ.: 855-66-50-27, 75-75-22.

განცხადებები

● ექიმი პროფესიონალი ვმკურნალობ სქესობრივი კავშირებით გადამდებ ყველა სახის დაავადებას, უშვილობას, სქესობრივ სისუსტეს, კონსულტაცია უფასოა. ტელ: 99-95-33; 893-60-60-44.

● პროფესიონალი ექიმი გთავაზობთ სხეულის კორექციას და ცელულიტის მოცილებას ყველაზე ეფექტური ვაკუუმ-მასაჟის მეთოდით. საჭირო კურსის ჩატარების შედეგად გარანტირებული გექნებათ ლიპოსაქციის ეფექტი. ტელ: 895-47-17-39.

● წონაში დაკლება 5-15 კგ, გასუქება 2-5 კგ. აგრეთვე ვმკურნალობ კუჭ-ნაწლავის პრობლემებს, გასტრიტს, კოლიტს, შეკრულობას, კუჭის წყლულს, უნებლიე შარდვას, პროსტატიტს, იმპოტენციას უკუჩვენების გარეშე, ამერიკული მცენარეული პროდუქციით, 100%-იანი გარანტიით. ტელ: 74-81-41, 871-33-01-61.

● ვასრულებთ ყველა სახის სამღებრო-სამალიარო სარემონტო სამუშაოებს, მაღალი ხარისხით, შეღავათიან ფასებში. ტელ: 899-26-18-55.

● ამერიკაში სტაჟირებული ფილოლოგი-დოცენტი ყველა მსურველს ასწავლის ინგლისურ ენას საფუძვლიანად (ქართულად და რუსულად). ტელ: 95-32-12.

● იყიდება 3-ოთახიანი იზოლირებული ბინა 93 კვ.მ., II სართულზე, მარჯანიშვილის მოედანზე (სუპერმარკეტ „ბი-ფესის“ სახლი). ბინა იყიდება სამისდღეშიო რჩენის საწყისებზე. ტელ: 95-32-12.

შინ მობრუნებულმა მულმა ცხოვრება ჯოჯოხეთად მიქცია

ამბობენ, ოჯახში დედამთილი ხომ „საჩუქარია“, მაგრამ თუ სახლში ქმარს გაცილებული მული გყავს, ამაზე „დიდი საჩუქარი“ ცხოვრებაში არ არსებობსო.

ანა თ.-ს უკვე წლებია ქმარს გაცილებული მული სახლში უზის და ყოველი დღე იმაზე ჩხუბით იწყება, რომ სახლიდან კუთვნილი წილის მიღება უნდა.

ანა:

— ჩემი ცხოვრება ნამდვილი ჯოჯოხეთია. არა მგონია ზეციურ ჯოჯოხეთში უარესები ხდებოდეს, ვიდრე ჩემს ოჯახში. როცა ლევანმა ცოლად მომიყვანა, ჩემი მული უკვე ქმარს გაშორებული იყო და ოჯახში ერთ შვილთან ერთად იყო მობრუნებული. დეას გოგონა ჰყავდა, მეც ორი გოგონა გავაჩინე, ამიტომ მათ ერთმანეთისგან არ ვანსხვავებდი და როგორც ჩემებს, ისე ჩემს მულიშვილსაც ვუვლიდი. ჩემი მული გაურკვეველ ადგილებში მუშაობდა, მაგრამ ჩემთვის ამას გადამწყვეტი მნიშვნელობა არ ჰქონია.

— როდის დაიწყო პრობლემები?

— რაც დეას გოგონა წამოიზარდა, დეამ თავის თავზე მეტი უფლებები აიღო. ხშირად სრულიად უსამართლოდ შენიშვნებს მაძლევდა, თუ სახლში სტუმარი იყო, მის წინაშე მამცირებდა, უაზროდ მეკამათებოდა. თავიდან საქმეში დედამთილი არ ჩამირევია, ყველაფერი სამსახურიდან დაბრუნებულ ლევანს მოვუყევი. მითხრა, ჩემი და ცოტა რთული ხასიათის გოგოა, ეცადე თავი აარიდო, ალბათ მეორედაც გათხოვდება და ყველანი დავისვენებთო.

— მართლა გათხოვდა?

— არ ვიცი, ალბათ ლევანი გრძნობდა ან რაღაც იცოდა, ამას რომ ამბობდა, მაგრამ დეა მართლაც ორ თვეში გათხოვდა. თუმცა თავისი გოგონა ჩვენთან დატოვა, დედაჩემი გაზრდისო. ჩემი დედამთილი მუშაობდა, ამიტომ მულიშვილიც ჩემი გასაზრდელი გახდა.

ჩვენმა ბედნიერებამ ცოტა ხანს გასტანა — დეა ხუთ თვეში უკან მობრუნდა, მაგრამ უარესად გაქოფაკებული და გაავებული. მოკლედ, ხომ ამბობენ კობრა მულები?! მე სახლში სუპერკობრა მული მყავს! ახლა უფრო თავხედურად იქცევა, მთელ სახლში გაბატონდა, საკუთარ ოჯახში თავს მდგმურად ვგრძნობ. ცოდვას ვერ ვიტყვი, მაგრამ სულ მიკვირს, საიდან ჰყავს ასეთი მშვიდი და წყნარი შვილი ასეთ კაპას ადამიანს. ჩემი მულიშვილი ძალიან კარგი გოგოა, უბრალოდ, დედის ხელი ნამდვილად აკლია. 15 წლის რომ გახდა, ვუთხარი, თიკო, ლამაზი გოგო ხარ, ჭკვიანად იყავი, ცხვირი არსად წაიმტვრიო-მეთქი. დედამისი სახლში არასოდეს იყო, ამიტომ თავის საიდუმლოებებს ყოველთვის მანდობდა. როგორც ჩანს, ყველა საიდუმლოს არ მიმხელდა. ჩვენმა სიახლოვემ ჩემი მული მთლად ჭკუიდან შეშალა — შენი თავისთვის არაფერი იცი და ჩემს შვილს რა უნდა ასწავლოო.

— მულს რატომ არ უყვარხართ?

— არ ვიცი. ჩემმა დარიგებებმა სულ ფუჭად ჩაიარა — ჩემი 15 წლის მულიშვილი გაიპარა და სვანეთის ერთ-ერთ მიყრუებულ სოფელში გათხოვდა. ეს რომ ჩემმა მულმა გაიგო, კინაღამ მცემა, ისეთი პირით მლანძღავდა, ვინატრე ყრუ ვყოფილიყავი, მეუბნებოდა, ჩემი შვილი ხელს გიშლიდა, შენ კარგს რას ურჩევდი, ტვინი აურიე და გაათხოვეო.

— თქვენმა ქმარმა რა თქვა?

— რა უნდა ეთქვა? დამიცვა, ნამდვილად ჩემს მხარეს იყო, მაგრამ ამას აზრი არ ჰქონდა, ჩემი მული მაინც თავისას გაიძახოდა. როცა თიკომ ბავშვი გააჩინა, სამ თვეში თვითონ გახდა 16 წლის. ძალიან მეცოდება, თვითონაც ბავშვია და მაგას ბავშვი რაღად უნდა, მაგრამ თავად აირჩია ასე. ბავშვი თიკოს გათხოვებიდან ძალიან მალე გაჩნდა, რომ გამოვითვალე, ცხრათვიანი ორსულობა მისი გაპარვიდან არაფრით გამოდიოდა. როგორც ჩანს, თიკო უკვე ორსულად იყო და იძულებული გახდა გათხოვილიყო. რა ვიცოდი, რომ წინ უარესი მელოდა. ახლა თვეების ბავშვი ჰყავს და გამოაცხადა, იმ სოფელში რა მაცხოვრებს, ტალახების ზელავს ვერ დავიწყებ, თბილისში მინდა ცხოვრებაო და თავის ქმართან და ბავშვთან ერთად ჩამოვიდა ჩვენთან. სახლში ისეთი გაპარპაშებულები არიან, თავი მეზობელი ან დროებით შემოსწრებული სტუმარი მგონია. ჩემს მულიშვილს ბიჭი შეეძინა და ჩემი დედამთილ-მამამთილი ამ ბავშვზე გადარეულები არიან.

— იქნებ თქვენც გააჩინოთ ბიჭი?

— თქვენ გგონიათ, ჩემი ბიჭი რამეს უშველის? ჩემი ქმარი სულ ამას მეუბნება, მოდი მესამე ბავშვიც გავაჩინოთ, იქნებ ბიჭი იყოსო, მაგრამ ისე გადავიღალე, რომ წარმოვიდგენ თოთო ბავშვი უნდა მყავდეს, ისტერიკა მემართება.

— მული შვილიშვილის დაბადებამაც არ შეცვალა?

— არა, ხომ გეუბნებით, სუპერკობრაა-მეთქი?! ახლა დღეში ორჯერ, დილა-საღამოს გაიძახის, ჩემი წილი მინდა, სახლი გაყიდეთ, ჩემი კუთვნილი მომეცით და თავს საბოლოოდ დაგანებებთო. არ ვიცი, რა ტიპის ქალია, მეც მული ვარ, მაგრამ ასე ჩემს რძალს არასოდეს ვექცეოდი და არც მოვექცევი. ასე მგონია, ეს ჩემი სასჯელია და ამ ჯოჯოხეთში ცხოვრება არასოდეს დასრულდება.

თიკო ნინიაშვილი

საქმე №2/321-09

დაუსწრებელი გადაწყვეტილება
მოპასუხის გამოუცხადებლობის გამო

05 თებერვალი 2010 წელი ქ. ხაშური

ხაშურის რაიონული სასამართლოს
მოსამართლე გიორგი გოგიჩაშვილი სხდომის მდივანი ლეილა კუთხაშვილი

მოსარჩელე – ნატო მოსიაშვილი; მოპასუხე – დავით მამულაშვილი;
დავის საგანი – ქორწინების შეწყვეტა

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა:

ნატო მოსიაშვილმა სარჩელით მომართა ხაშურის რაიონულ სასამართლოს მოპასუხე დავით მამულაშვილის მიმართ, ქორწინების შეწყვეტის თაობაზე. მოსარჩელის განმარტებით, მხარეები რეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფებიან 2006 წლის 22 ივლისიდან. ერთად ცხოვრების პერიოდში შეეძინათ ერთი შვილი, საბა მამულაშვილი, დაბადებული 2007 წლის 6 იანვარს. მხარეებს შორის დაძაბული ურთიერთობის გამო მათი ერთად ცხოვრება და ოჯახის შენარჩუნება შეუძლებელია, 2009 წლის აგვისტოს თვის დასაწყისიდან ერთად აღარ ცხოვრობენ, რის გამოც მოსარჩელე ითხოვს ქორწინების შეწყვეტას შესარიგებელი ვადის გარეშე.

2010 წლის 05 თებერვალს დაინიშნა საქმის განხილვა და მხარეებს ეცნობათ სხდომის დრო და ადგილი, საქართველოს სსკ-ის 70-78-ე მუხლებით დადგენილი წესის შესაბამისად, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, მოპასუხე სასამართლოს სხდომაზე არ გამოცხადდა და სასამართლოსათვის არც გამოუცხადებლობის მიზეზების შესახებ უცნობებია. მოსარჩელემ იშუამდგომლა სასამართლოს წინაშე დაუსწრებელი გადაწყვეტილების გამოტანისა და თავისი სარჩელის დაკმაყოფილების შესახებ.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლომ, საქართველოს სსკ-ის 230-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სარჩელში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები დამტკიცებულად ჩათვალა. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის მოთხოვნათა მიხედვით, სამართლებრივი თვალსაზრისით შეაფასა სარჩელში მითითებული და დამტკიცებულად ჩათვლილი ფაქტობრივი გარემოებები და მიიჩნია, რომ სარჩელში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები იურიდიულად ამართლებენ მოსარჩელის მოთხოვნას, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1127-ე მუხლის შესაბამისად.

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე, 230-ე, 234-ე, 235-ე, 236-ე, 237-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. მოსარჩელე ნატო მოსიაშვილის მოთხოვნა დაკმაყოფილდეს. შეწყდეს ნატო მოსიაშვილსა და დავით მამულაშვილს შორის არსებული ქორწინება და გაუქმდეს სრს ხაშურის სარ. სამსახურის განყოფილების 2006 წლის 22 ივლისის №6მ 0073338 ქორწინების სააქტო ჩანაწერი.
2. მოპასუხე დავით მამულაშვილს დაეკისროს ნატო მოსიაშვილის სასარგებლოდ მოსარჩელის მიერ წინასწარ გადახდილი სახ. ბაჟი 150 ლარიდან 50 ლარის გადახდა.
3. საქმეზე 2009 წლის 1 ოქტომბერს სს „საქართველოს სახალხო ბანკის“ მეშვეობით №5002968472 საგადასახადო სახელმწიფო ბიუჯეტში ანგარიშზე 200122900, სახაზინო კოდით 300463150, ბანკის კოდით 220101222 მარინა ძინძიბაძის მიერ სახ. ბაჟის სახით გადახდილი 150 ლარიდან დაუბრუნდეს მარინა ძინძიბაძეს 100 ლარი;
4. მხარეებს თანაბრად დაეკისროთ განქორწინების რეგისტრაციისთვის გათვალისწინებული მოსაკრებელი;
5. დაუსწრებელი გადაწყვეტილება 5 დღის ვადაში გაეგზავნოს მხარეებს;

განემარტოს მოპასუხეს, რომ ამ გადაწყვეტილებაზე შეუძლია, შემოიტანოს საჩივარი ამავე სასამართლოში, დაუსწრებელი გადაწყვეტილების ასლის ჩაბარებიდან 10 (ათი) დღის განმავლობაში. ამ ვადის გასვლის შემდეგ დაუსწრებელი გადაწყვეტილება შედის კანონიერ ძალაში და აღარ გასაჩივრდება

მოსამართლე გიორგი გოგიჩაშვილი

უკრაინა პირველი ლედის გარეშე შეიძლება დარჩეს

უკრაინის პრეზიდენტად ვიქტორ იანუკოვიჩის დამტკიცების შემთხვევაში უკრაინა შეიძლება პირველი ლედის გარეშე დარჩეს.

ვიქტორ იანუკოვიჩმა უკვე განაცხადა, რომ მისი მეუღლე ლუდმილა უფრო ოჯახზე იქნება კონცენტრირებული და არა სახელმწიფოს მართვის დროს ქმრისათვის დახმარების გაწევაზე.

საარჩევნო კამპანიის დროს ვიქტორ იანუკოვიჩი საჯარო გამოსვლებში ცოლთან ერთად ერთხელაც არ გამოჩენილა. ხმის მიცემის დროსაც კი ორივე შემთხვევაში საარჩევნო უბანზე მარტო მივიდა და განაცხადა, რომ მისი ცოლი და ორივე ვაჟი, ვიქტორი და ალექსანდრე ხმას სხვა საარჩევნო უბანში აძლევდნენ.

იანუკოვიჩის საარჩევნო გუნდს არც ორ ტურს შორის მესამე შვილიშვილის, ილიას შეძენა უქცევია რაიმე მნიშვნელოვან მედია მოვლენად.

მეორე ტურის გამართვამდე ცოტა ხნით ადრე კი, ტელეარხ „აისითივის“ ინტერვიუში იანუკოვიჩმა განაცხდა, რომ არჩევნებში გამარჯვების შემთხვევაში მისი მეუღლე ოჯახზე იზრუნებდა.

— ცოლმა უკვე გამაფრთხილა, რომ გაცილებით მეტ ყურადღებას დაუთმობდა შვილიშვილს, ვიდრე მე და ისიც ამიხსნა, თუ როგორ იზრუნებდა ბავშვზე მძახალთან ერთად. მე ვუპასუხე, რომ ხელს არ შევუშლიდი და მხოლოდ დავეხმარებოდი, — განაცხადა იანუკოვიჩმა.

ვითარება არც არჩევნების შემდეგ შეცვლილა, ლუდმილა იანუკოვიჩი წინასაარჩევნო შტაბში არც კი გამოჩენილა, რათა ქმრისთვის გამარჯვება მიელოცა. ისიც ცნობილია, რომ იანუკოვიჩის ცოლს დონეცკიდან კიევში გადასვლის სურვილი ერთხელაც არ გამოუხატავს, მაშინაც კი, როდესაც მისი მეუღლე მთავრობის მეთაური იყო.

როგორც მიმომხილველები აღნიშნავენ, სავარაუდოა, რომ იანუკოვიჩის პრეზიდენტობის განმავლობაში პრეზიდენტის მეუღლე თავს არაფრით გამოიჩენს. საეჭვოა, რომ დონეცკიდან კიევში დიდი ხნით გადავიდეს საცხოვრებლად, თუკი საერთოდ გადავიდა და ოჯახის წევრების მიერ პრეზიდენტის გადაწყვეტილებებზე რაიმე ზეგავლენის შესახებ ლაპარაკიც არ შეიძლება.

იანუკოვიჩის საარჩევნო შტაბის წარმომადგენლების და იმიჯის კონსულტანტების თქმით, საარჩევნო კამპანიაში ცოლის მონაწილეობაზე უარი იანუკოვიჩმა ჯერ კიდევ 2004 წელს თქვა. ლუდმილა იანუკოვიჩმა მაშინ ამომრჩევლებს თავი მგზნებარე, მაგრამ საკმაოდ უცნაური გამოსვლით დაამახსოვრა. დონეცკში ქმრის მომხრეების მიტინგზე გამოსვლის წინ, მან კერძოდ განაცხადა, რომ უკრაინაში, მაიდანზე მიმდინარე აქციების მონაწილეებს ნარკოტიკებით გაჯერებულ ფორთოხლებსა და ამერიკულ თექჟურებს ურიგებდნენ.

იანუკოვიჩის ხელისუფლების სათავეში მოსვლის შემთხვევაში იგი მონაწილეობას ალბათ მხოლოდ ოფიციალურ ღონისძიებებში მიიღებს, თანაც მხოლოდ ზოგიერთში, ისიც მხოლოდ იმიჯმეიკერებთან ხანგრძლივი კონსულტაციების შემდეგ. იმიჯმეიკერებს პრეზიდენტის მეუღლისათვის ინდივიდუალური სტილის მოძებნა მოუწევთ. გარდა ამისა, მისი მეტყველების დახვეწაც არის საჭირო. როგორც ანალიტიკოსები აღნიშნავენ, თავად იანუკოვიჩი ნორმალურად საუბარს რამდენიმე წლის განმავლობაში სწავლობდა, მაგრამ როგორც წინასაარჩევნო კამპანიამ აჩვენა, ბოლომდე მაინც ვერ ისწავლა.

ლუდმილა იანუკოვიჩის შესახებ კი გარდა ზემოთქმულისა, შეიძლება ითქვას, რომ იგი დონეცკში 1949 წელს დაიბადა, დაამთავრა საინჟინრო-სამშენებლო ინსტიტუტი, სპეციალობით ინჟინერ-მშენებელია. რამდენიმე ათეული წელია, რაც დიასახლისი გახლავთ. როგორც ვიქტორ იანუკოვიჩმა გაიხსენა, თავისი მეუღლე მან 40 წლის წინ ენაკიევსკის მეტალურგიულ კომბინატში გაიცნო, როდესაც გოგონას ფეხზე აგური დაეცა. „შევხედე და გული შემიტოკდა, წყალი მივაწოდე და სკამზე დავსვი“, — განაცხადა იანუკოვიჩმა თავის ერთ-ერთ ინტერვიუში.

ფორბსმა უცნაური სასტუმროების რეიტინგი გამოაქვეყნა

ამერიკულმა ჟურნალმა ფორბსმა ქვეყნის ათი ყველაზე უცნაური სასტუმროს რეიტინგი გამოაქვეყნა. ეს რეიტინგი არასტანდარტული სასტუმროების შესახებ წიგნის ავტორის, სტივ დობსონის მიერ არის შედგენილი.

რეიტინგში მოხვდა სასტუმრო „დოგ ბარქ პარქ ინ“, რომელიც აიდაჰოს შტატში მდებარეობს. ამ სასტუმროში სტუმრებს ხის გიგანტური ძაღლის შიგნით შეუძლიათ დაბინავდნენ.

არკანზასის შტატის სასტუმრო „თარფენტაინ ქრიქში“ სტუმრებს ლომების, ვეფხვებისა და ლეოპარდების გასამრავლებელი მეურნეობის ტერიტორიაზე ღამის გათევის შესაძლებლობა ეძლევათ.

ფლორიდას შტატში მდებარე სასტუმრო „ჯულის ანდერსი ლოჯის“ ნომრები წყლის ქვეშ, 6.5 მ სიღრმეზე არის განთავსებული. სტუმრები ნომრებში აკვალანგებით ჩადიან. ამ ნომრების მთავარ უპირატესობას დობსონი ფანჯრებიდან გადაშლილ ხედს მიიჩნევს.

კონექტიკუტის შტატში მდებარე სასტუმროების კომპლექსი „ვინვიენ ქოთეჯის“ სტუმრებს 18 სხვადასხვა კოტეჯის არჩევანს სთავაზობს, მათ შორის ხეზე განთავსებულ ოთახს, რომელიც გადაკეთებულ ვერტმფრენს წარმოადგენს.

ბოსტონში მდებარე სასტუმრო „ლიბერთი ჰოთელი“ ყოფილი ციხის შენობაშია განთავსებული.

როგორც „ფორბსი“ აღნიშნავს, 2009 წელს სასტუმროების ბიზნესმა საგრძნობი ზარალი განიცადა და წლეულს სასტუმროებმა კლიენტების მიზიდვის მიზნით ფასები საგრძნობლად შეიძლება შეამცირონ.

სტივ დობსონი ამტკიცებს, რომ ძირითადი მიზეზი, რის გამოც ამერიკელები არასტანდარტულ სასტუმროებში დაბინავებას ამჯობინებენ, მოგზაურობის შემდეგ შთაბეჭდილების გაზიარების სურვილი გახლავთ.

თურქული ტელევიზია მულტფილმის მწეველი პერსონაჟებისათვის დააჯარიმეს

თურქეთის ტელე და რადიომაუწყებლობის უზენაესმა საბჭომ კერძო ტელევიზია „თივი8“ დააჯარიმა მულტფილმის ჩვენებისათვის, რომლის უარყოფითი გმირებიც ეკრანზე სიგარეტს ეწეოდნენ.

როგორც სააგენტო ფრანს პრესი აღნიშნავს, ტელევიზია 50 ათასი თურქული ლირით, (32 ათას დოლარზე მეტი) დააჯარიმეს.

თურქეთის ხელისუფლები თამბაქოს წევის წინააღმდეგ მასშტაბურ კამპანიას ეწევიან. ამასთან დაკავშირებით ტელეკომპანიებს აკრძალული აქვთ იმ ფილმების ჩვენება, სადაც პერსონაჟები სიგარეტს ეწევიან.

ჩვეულებრივ, ტელეარხები ამ აკრძალვას კადრში სიგარეტების რეტუშირებით ცდილობენ. ეს მეთოდი თამბაქოს წევის წინააღმდეგ ბრძოლის აქტივისტების უკმაყოფილებას იწვევს, რადგან ისინი ამტკიცებენ, რომ რეტუში მხოლოდ და მხოლოდ მაყურებლის ყურადღების გამახვილებას იწვევს.

საზოგადოებრივი თავშეყრის ადგილებში სიგარეტის მოწევა თურქეთში 2008 წელს აკრძალეს. 2009 წელს კი წესები კიდევ უფრო გაამკაცრეს. თურქეთი ამჟამად ევროპის ყველაზე მწეველი ქვეყანაა. ყოველი მესამე სრულწლოვანი თურქი მწეველია.

სამედიცინო სერიალების მკურნალობის მეთოდების გამეორება სახიფათოა

დასაწყისი მე-16 გვერდზე

კანადის დალჰაუზის უნივერსიტეტის მკვლევარმა ენდრიუ მოელერმა „სასწრაფო დახმარების“ ხუთი ბოლო და „დოქტორ ჰაუსის“, „გრეის ანატომიის“ და „კერძო პრაქტიკის“ ყველა ეპიზოდი გამოიკვლია.

ამ ფილმებში მას მხოლოდ 59 სერიალი შეხვდა, სადაც პაციენტები ეპილეფსიით იყვნენ ავად. უმეტეს შემთხვევაში, ეპილეფსიის შეტევის ადგილად საავადმყოფო იყო შერჩეული, სადაც პაციენტს დახმარებას ექიმები და სამედიცინო პერსონალი უწევდა.

ენდრიუ მოელერმა ეკრანული ექიმების მოქმედება სამედიცინო ცნობარებში მოცემულ რეკომენდაციებს შეადარა და დაასკვნა, რომ ეპილეფსიის შემთხვევაში ექიმების მოქმედება სინამდვილეს სრულიად არ შეესაბამებოდა.

კერძოდ, სერიალებში ეპილეფსიის შეტევის დროს პაციენტების გაკავებას, მათთვის პირში სხვადასხვა საგნების ჩაჩრას ცდილობდნენ.

ამასთან დაკავშირებით კანადელი მეცნიერი ამტკიცებს, რომ ეპილეფსიით ავადმყოფმა ადამიანებმა ტელევიზიაზე ზეგავლენის მოხდენა უნდა სცადონ, რათა სერიალებში პირველადი დახმარების წესები სწორად იქნას ასახული.

ამასთან მან მაყურებლები გააფრთხილა, რომ მსახიობების მიერ ეკრანზე ჩატარებული მანიპულაციის რეალურ ცხოვრებაში გამეორება სახიფათო შეიძლება იყოს.

სამგლოვიარო განცხადებები

მეუღლე გოგი ჩივაძე, შვილები ალექსანდრე, გია, რძლები მზია, მაია, შვილიშვილები სანდრო, ნათია, გოგა, ნინო, ანა, შვილთაშვილები, ძმა ზურაბ რეხვიაშვილი, დისშვილები, ძმისშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ნორა რეხვიაშვილი-ჩივაძისა

პანაშვიდი: 21, 22 თებერვალს, 16 სთ-ზე, თბილისი, ქვიშხეთის ქ. IV კორპუსი;

გამოსვენება: 23 თებერვალს, 14 საათზე, ივერიის ღვთისმშობლის ტაძრიდან მისამართი: ეროსი მანჯგალაძის 11 (ყოფილი ხუდადოვის ქუჩა).

ოჯახი იუწყება, რომ გარდაიცვალა აფხაზეთიდან დევნილი ღვაწლმოსილი პედაგოგი

ალექსანდრა (შურა) კუპრავა

დაკრძალვა: 23 თებერვალს, 14 საათზე, საბურთალოს ამაღლების ეკლესიიდან.

შრომისა და წარმოების ორგანიზაციის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის პროფესორ-მასწავლებლები თანაგრძნობას უცხადებენ ეკა ჩოხელს ბიძის

ავთანდილ ჩოხელის

გარდაცვალების გამო.

ბორის ირაკლის ძე კაკუბავა სამძიმარს უცხადებს ანზორ, დათო და ხათუნა კაკუბავებს დედის

შურა კუპრავას

გარდაცვალების გამო.

საქართველოს უნივერსიტეტის ბიზნესის ადმინისტრირების მიმართულების პროფესორ-მასწავლებლები თანაგრძნობას უცხადებენ პროფესორ ეკა ჩოხელს ბიძის

ავთანდილ ჩოხელის

გარდაცვალების გამო.

ეთერ მათურელი, ნანა ხიმშიაშვილი, ლილი ჩადუნელი, მერი ლომაია, მანანა ნაჭყებია, ეთერ კაპანაძე, მზევინარ ცხადაძე, ხათუნა კვირკველია, ვილი შეროზია, ავთო მამრიკიშვილი, ტატო ოდიშარია თანაუგრძნობენ მედიკო უშარაულს დედის, ქალბატონი

რაისა ოდიკაძე-უშარაულის

გარდაცვალების გამო.

მერი, ელენე, ლილი და კობა პირველაშვილები ოჯახებით თანაგრძნობას უცხადებენ ნანა გელაშვილსა და ლია ჩიკვაიძეს ძმისა და მეუღლის

გელა გელაშვილის

გარდაცვალების გამო.

გულნაზი, ხათუნა, ვალერი, ლუკა დოკვაძეები თანაგრძნობას უცხადებენ ეკა ჩოხელის ოჯახს ბიძის

ავთანდილ ჩოხელის

გარდაცვალების გამო.

სამგლოვიარო განცხადებები მიიღება ყოველდღე, კვირის გარდა, 12-დან 17 საათამდე.

კროსვორდი ბ

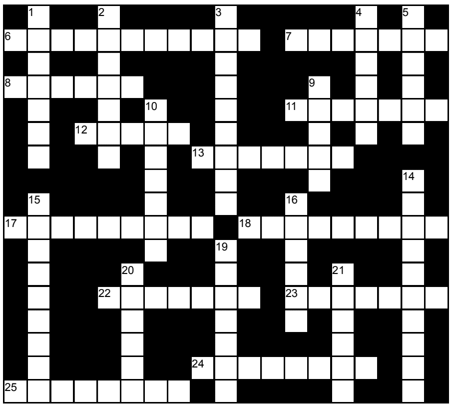

შვეულად: 1. ინგლისის ნაკრებისა და „ლივერპულის“ ფეხბურთელი; 2. ბალეტ „დონ-კიხოტის“ მუსიკის ავტორი; 3. ამერიკული საავტომობილო კონცერნი; 4. არაბული მწევარი; 5. ყაზახეთის დედაქალაქი; 9. ხარისხის აღმნიშვნელი დამღა ოქროს, ვერცხლის ნაკეთობაზე; 10. მაღალმთიანი ტბა გულრიფშის რაიონში; 14. სპეციალურად შეგროვებული გამხმარი მცენარეების კოლექცია; 15. ბრტყელი გეომეტრიული ფიგურის გვერდების სიგრძის ჯამი; 16. მაღალი ტონალობის ხის ჩასაბერი მუსიკალური ინსტრუმენტი; 19. ტომატის საწებელა; 20. ქერცლფრთიანთა ოჯახის მწერი; 21. ქართული ხალხური შრომის სიმღერა.

თარაზულად: 6. მტვრისა და მავნე აირებისაგან სასუნთქი ორგანოების დამცავი მოწყობილობა; 7. ყველაზე დიდი ატომური ელექტროსადგური გერმანიაში; 8. იაპონური თეატრის ერთ-ერთი სახეობა; 11. ძველბერძენი ორატორი, ფილოსოფოსი; 12. სულის ხუთვა; 13. კვაზარების აღმომჩენი ამერიკელი ასტრონომი; 17. ჩქარტემპიანი ესპანური ცეკვა გიტარისა და კასტანიეტების თანხლებით; 18. გრძელი ჭოკი, რომლითაც თოკზე მოსიარულე აკრობატი, ჯამბაზი წონასწორობას იცავს; 22. ახალწვეული ჯარისკაცი; 23. ძვირფას ბეწვიან ცხოველებზე მონადირე პროფესიონალი ჩრდილო ამერიკაში; 24. რაიმე ღონისძიების დამფინანსებელი; 25. შვეციის პარლამენტი.

[illegible]

წინა ნომერში გამოქვეყნებული კროსვორდების პასუხები:

კროსვორდი ა

შვეულად: 1. იუბილე; 2. დიდუბე; 3. ტოსკა; 5. აბიო; 6. ლუხუნი; 8. ჰამერი; 11. აფსარუნტი; 13. ჩამპინო; 14. ფარვანა; 15. პიასტრი; 19. ხოკუ.

თარაზულად: 1. ინტერდიქტი; 4. ბაჯაღლო; 7. ბაკარდი; 9. კანარგო; 10. ბარბი; 12. სტეინიცი; 16. ბირთვისი; 17. ამირანი; 18. კვაწარახი; 20. ტრიკონი; 21. ლოტი; 22. თეთნულდი.

კროსვორდი ბ

შვეულად: 1. რემისია; 2. ოსასუნა; 3. ელევატორი; 4. პანედა; 5. ეკლერი; 9. პირსი; 10. ბროკერი; 14. ფორტეპიანო; 15. ტელევიზია; 16. მტრედი; 19. ზოდიაქო; 20. ილიადა; 21. ანკეტა.

თარაზულად: 6. სევასტოპოლი; 7. არქაიკა; 8. სინუსი; 11. დიადორა; 12. ენგრი; 13. კოდექსი; 17. გეომეტრია; 18. ტიტესტერი; 22. ფლორიდა; 23. დანლოპი; 24. ექსპერტი; 25. სალივანი.

ახალი თაობა

გაზეთის ელექტრონული ვერსია ინტერნეტში:
http://www.opentext.ge/akhalitaoba

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა 2009 წლის 20 თებერვლის ლარის მიმართ უცხოური ვალუტის შემდეგი კურსი დააფიქსირა:

აშშ დოლარი — 1,7225
ევრო —2,4335
ინგლისური გირვანქა სტერლინგი — 2,7536
რუსული რუბლი — 0,0533

ამინდის პროგნოზი 20 თებერვლისთვის

ქართული ფლორის საოცრება

„სალხინო"

შეუცვლელი წამალია

„სალხინო" ეკოლოგიურად სუფთა მცენარეული ნედლეულისაგან მიღებული წამალია.

პრეპარატ „სალხინოს" ახასიათებს ანტიბაქტერიული, ანტისეპტიკური, სპაზმოლიზური, ტკივილგამაყუჩებელი, შარდმდენი მოქმედება. ხსნის შეშუპებებს, არეგულირებს სხეულის ტემპერატურას.

წამალი გამოიყენება მასტიტების, მასტოპათიების, ჭრილობების, კანისა და ლორწოვანის ჩირქოვანი და ანთებითი პროცესების დროს. პირის ღრუს სასუნთქი და საშარდე სისტემის ჩირქოვანი ანთებითი დაავადებების, ბრონქიტის, რინიტის, გინგივიტის, პაროდონტიტის, პიელონეფრიტის, კოლპიტის, ენდომეტრიოზის, პროსტატიტის, ცისტიტის, შარდის შეუკავებლობის, ქოლეცისტიტის, კოლიტის, ბუასილის მკურნალობისა და პროფილაქტიკისათვის, კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის მოქმედების მოსაწესრიგებლად, რბილი ქსოვილების ჩირქოვანი ანთებითი პროცესების სამკურნალოდ.

გამოყენების წინ გაეცანით ინსტრუქციას.

"სალხინოს" შესახებ ვრცლად ინფორმაცია მოთავსებულია ვებგვერდზე www.salkhino.ge წამალი იკითხეთ აფთიაქებში.

რუუდ ვან ნისტელროი: „მაღალ დონეზე კიდევ დიდხანს ვითამაშებ"

ჰოლანდიელმა ფეხბურთელმა რუუდ ვან ნისტელროიმ კარიერის გაგრძელება გერმანიაში სცადა და ალბათ არც თავად ნანობს და არც მისი ახალი გუნდი „ჰამბურგი". გერმანიის ჩემპიონატში ნისტელროის ერთი ტაიმიც არ ექნება ჩატარებული და უკვე 2 ბურთი გაიტანა. ეს 2 გოლი კი უფრო იმით იყო მნიშვნელოვანი, რომ „შტუტგარტთან" მატჩში თავის გუნდს საჭირო 3 ქულა მოუტანა და ჰამბურგის ევროტურნირებისთვის საბრძოლო პოზიცია ასწია.

— რატომ გადაწყვიტეთ კარიერის „ჰამბურგში" გაგრძელება?

— ეს ნაბიჯი სპონტანურად არ გადამიდგამს. ჰამბურგელებმა გასული წლის მიწურულს წინადადებით მომმართეს, მაგრამ მაშინ პასუხის გაცემა გარკვეული დროით გადავდე. გამოგიტყდებით, ბუნდესლიგაში თამაშის სურვილი დიდი ხანია გამიჩნდა. გერმანიის ჩემპიონატი ხომ ევროპაში ერთ-ერთი საუკეთესოა და მათ საკლუბო პირველობას, ესპანური პრიმერა დივიზიონისა და ინგლისური პრემიერლიგის გვერდით თამამად დავაყენებდი. გერმანული ფეხბურთით ჯერ კიდევ ბავშვობაში დავინტერესდი, როდესაც ყოველ შაბათს, ჰოლანდიის აღმოსავლეთით მდებარე ქვეყნიდან მატჩის ტრანსლაციას მოუთმენლად ველოდი. „ჰამბურგს" რაც შეეხება, ამ კლუბს უმდიდრესი ტრადიცია და მაღალი რეპუტაცია აქვს. მოკლედ გეტყვით — კლუბიც და მეც ამბიციურები ვართ. კარგად შევისწავლე ერთ დროს ჩემპიონთა თასის მფლობელი გუნდის სადღეისო მდგომარეობა და კლუბის ემისრებს მათთან გადასვლის თანხმობა დავუდასტურე. სიმართლე გითხრათ, მომეჩვენა, თითქოს „ჰამბურგის" წარმომადგენლებს ბოლომდე არც კი სჯეროდათ, მათთან გადასვლას რომ დავთანხმდი. აგერ უკვე ორ კვირაზე მეტია აქ ვარ და თანდათან კიდევ უფრო მეტად ვრწმუნდები, სწორი ნაბიჯი რომ გადავდგი.

— „ჰამბურგს" ხშირად ჰოლანდიელი მთავარი მწვრთნელი ჰყავდა. ამანაც ხომ არ განაპირობა თქვენი არჩევანი?

— „ჰამბურგისა" და ჰოლანდიური ფეხბურთის თანამშრომლობას ნაყოფიერს ვუწოდებდი, ჩემს სამ-

გაგრძელება მე-12 გვერდზე

სამედიცინო სერიალების მკურნალობის მეთოდების გამეორება სახიფათოა

როგორც კანადელი მკვლევარები აცხადებენ, სატელევიზიო შოუ სწავლების მეტად მძლავრ საშუალებად შეიძლება იქცეს. უპირველეს ყოვლისა, ეს ექიმებისა და სასწრაფო დახმარების შესახებ გადაღებულ სერიალებს ეხება, რადგან მათ მაყურებელს დაზარალებულებისათვის პირველი დახმარების აღმოჩენა შეიძლება ასწავლონ.

ამ შემთხვევაში სიფრთხილის და წინდახედულობის გამოჩენა არის საჭირო, რადგან ტელესერიალებში წარმოდგენილი პირველი დახმარების „რეცეპტები" შეიძლება სინამდვილისაგან ძალიან შორს აღმოჩნდეს. ეს, უპირველეს ყოვლისა, ეპილეფსიით დაავადებული ადამიანებისათვის დახმარების აღმოჩენას ეხება.

გაგრძელება მე-15 გვერდზე

ასტროპროგნოზი

ყველამ გაითვალისწინეთ!

20 თებერვალი — შემოქმედებითი დღეა.

ვერძი — ეს დღე საკუთარ თავს დაუთმეთ, სხვები მოიცდიან. **კურო** — სიყვარულში გიმართლებთ, გელით საჩუქარი. **ტყუპები** — შემოქმედებითი დღეა, თქვენი საქმე წინ მიდის. **კირჩხიბი** — ყველა საქმე გამოგდით, იაქტიურეთ. **ლომი** — წარსულიდან ვიღაც ბრუნდება, მას თქვენთვის რაღაც აქვს სათქმელი. **ქალწული** — არ აყვეთ სხვებს, საკუთარი აზრი დააფიქსირეთ. **სასწორი** — შინაგან თავისუფლებას იგრძნობთ, მთლიანობაში ჰარმონიული დღეა. **ღრიანკალი** — მეგობრების წრეში კარგად გაერთობით, მათგან საინტერესო ამბავს გაიგებთ. **მშვილდოსანი** — ზედმეტი აქტიურობა არ გარგებთ, ეს დღე მშვიდად გაატარეთ. **თხის რქა** — თქვენი პარტნიორი თქვენზე ზრუნავს, უფრო თბილად მოეპყარით მას. **მერწყული** — ის საქმე აკეთეთ, რაც კარგად იცით. **თევზები** — მოერიდეთ კონფლიქტურ სიტუაციას, სიმშვიდე შეინარჩუნეთ.

21 თებერვალი — ეს დღე მშვიდად გაატარეთ.

ვერძი — ახალ საქმეს წამოიწყებთ, მთლიანობაში ჰარმონიული დღეა. **კურო** — ეს დღე საკუთარ თავს დაუთმეთ, სხვები მოიცდიან. **ტყუპები** — შემოქმედებითი დღეა, უფროსობა გწყალობთ. **კირჩხიბი** — მოაწყვეთ განტვირთვის დღე, მიიღეთ ხილი და ბოსტნეული. **ლომი** — არ აყვეთ სხვებს, ისე მოიქეცით, როგორც გსურთ. **ქალწული** — თქვენი პარტნიორი თქვენზე ზრუნავს, უფრო თბილად მოეპყარით მას. **სასწორი** — ფულს შოულობთ, პრობლემები არ გაქვთ. **ღრიანკალი** — ყური მიუგდეთ ინტუიციას, ის არ გიღალატებთ. **მშვილდოსანი** — ის საქმე აკეთეთ, რაც კარგად იცით. **თხის რქა** — რისკი არ არის გამართლებული, ეს დღე მშვიდად გაატარეთ. **მერწყული** — სამსახურში სიახლე დაგხვდებათ, გახარებული ხართ. **თევზები** — საღამოს სიურპრიზი გელით.

გისურვებთ ბედნიერ დღეს!

კროსვორდი ა

შვეულად: 1. თურქეთის ტერიტორიაზე მდებარე ქართული მონასტერი; 2. ბრიტანული ყველი; 3. ტოლგვერდა და ირიბკუთხა პარალელოგრამი; 5. რკინის მადნიდან გამოდნობილი ნახშირბადის შემცველი ლითონი; 6. პურის მცხობელი; 8. ქართველი თეატრალური რეჟისორი ქალი; 11. დოღი გრძელ დისტანციაზე, დაბრკოლებათა გადალახვით; 13. თეთრი ფერის ძველი ქართული სახელწოდება; 14. ძველბერძენი ფილოსოფოსი; 15. აღორძინების ეპოქის იტალიელი მხატვარი; 19. ინგლისელი მწერალი „რობინზონ კრუზოს" ავტორი.

თარაზულად: 1. რაიონული ცენტრი აჭარაში; 4. ხორბლის ქართული ჯიში; 7. რბილი, გლუვი ხაოს მქონე აბრეშუმის ქსოვილი; 9. ქართული ჟურნალი; 10. საფრანგეთის ფეხბურთელთა გუნდი; 12. ბერძნული ფილოლოგიის მკვლევარი სპეციალისტი; 16. ცოცხალი ორგანიზმის რეაქცია გარეგან გაღიზიანებაზე; 17. თურქეთის პარლამენტი; 18. გასართობი თავსატეხი; 20. სტიბიუმის საბადო რაჭაში; 21. ციტრუსოვანი მცენარე; 22. ფრანგული საავტომობილო კომპანია.

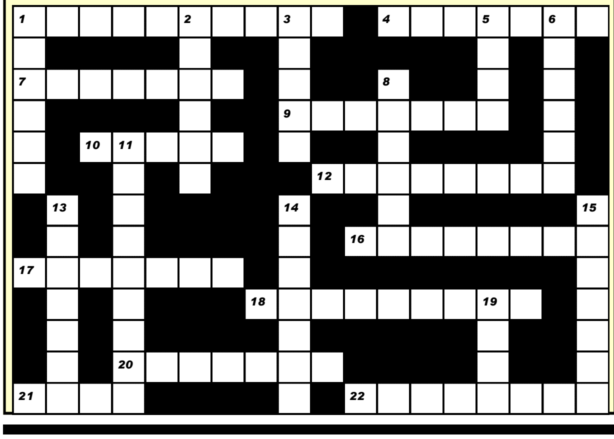

იუმორი

— როგორც ირკვევა, ყველაზე ადვილად გასაგები ენა დედამიწაზე ჩინურია, იგი 1.5 მილიარდ ადამიანს ესმის...

— ერთი წვეთი ნიკოტინი 15 წუთ სამუშაო დროს კლავს...

— შემთხვევით, კომპიუტერის სუნის სუნამო ხომ არ გაქვთ?
— ???
— ქმრის ყურადღება მინდა მივიპყრო...

საინტერესო ანალოგიები:
— 1914 წელს ნიკოლოზ II-მ რუსეთის ომში ჩაბმის და მშრალი კანონის შემოღების შესახებ გამოაცხადა.
— 1917 წელს ფხიზელმა და გაბოროტებულმა ადამიანებმა რუსეთის იმპერია დაამხეს.
— 1985 წელს გორბაჩოვმა პერესტროიკის და ანტიალკოჰოლური კამპანიის დაწყება გამოაცხადა.
— 1989-91 წლებში ფხიზელმა და გაბოროტებულმა ადამიანებმა სსრკ დაამხეს.
— 2009 წელს მედვედევმა ქვეყნის მოდერნიზაციის და ლოთობასთან ბრძოლის დაწყების შესახებ გამოაცხადა....

— ფული ჟანგბადს ჰგავს, ცოტაა — სული გეხუთება, ბევრია — თავბრუ გეხვევა...

ტესტი
რამდენად გაქვთ განვითარებული ინტუიცია?

1. მიმიკა და ჟესტები არის:
ა. სულიერი მდგომარეობის სპონტანური გამოვლინება. ბ. საუბრის დამატება. გ. ქვეცნობიერის გამოვლინება.

2. ქალებში მიმიკა უფრო გამომსახველია, ვიდრე მამაკაცებში?
ა. დიახ. ბ. არა. გ. არ ვიცი.

3. როგორ ესალმებით მეგობრებს?
ა. გამარჯობას ეუბნებით. ბ. ხელსართმევთ. გ. ეხვევით.

4. შეიძლება თუ არა მიმიკის გაკონტროლება?
ა. დიახ. ბ. არა. გ. მხოლოდ მისი ცალკეული ელემენტებისა.

5. თქვენი ჟესტების უმეტესობა:
ა. ვიღაცისგან არის გადაღებული. ბ. თაობიდან თაობას გადაეცემა. გ. ბუნების მიერ არის განსაზღვრული.

6. თქვენი აზრით, წვერი არის:
ა. ვაჟკაცობის ნიშანი. ბ. სახის ნაკვთების დამალვის საშუალება. გ. სიზარმაცის ნიშანი.

7. ზოგი ამტკიცებს, რომ სახის მარჯვენა და მარცხენა ნაწილები ერთმანეთისაგან განსხვავდება. იზიარებთ?
ა. დიახ. ბ. არა. მხოლოდ ხანდაზმულებში.

8. თუ შეიძლება გარეგნობის მიხედვით ტიპური დამნაშავის ამოცნობა?
ა. დიახ. ბ. არა. გ. არ ვიცი.

9. მამაკაცი ქალს ესაუბრება. ამას იმიტომ აკეთებს, რომ:
ა. პირველი ნაბიჯი მამაკაცმა უნდა გადადგას. ბ. ქალი ქვეცნობიერად ანიშნებს, რომ სურს გამოელაპარაკონ. გ. არ ეშინია უარის მიღებისა.

პასუხები ა. 1 — ქულა ბ. 2 — ქულა გ. 3 — ქულა

9-15 ქულა: თქვენ შესანიშნავი ინტუიცია გაქვთ, ადამიანებისა შესანიშნავად გესმით, სიტყვებზე უფრო მეტად თქვენს ალღოს და დაკვირვებულობას ენდობით. ხანდახან თქვენი დასკვნები ნაჩქარევია და შეიძლება შეცდომა დაუშვათ.

16-21 ქულა: გარკვეულ სიამოვნებას განიჭებთ სხვა ადამიანებზე დაკვირვება. კარგად ერკვევით მიმიკასა და ჟესტებში. მაგრამ ჯერ კარგად არ იცით მიღებული ინფორმაციის რეალურ ცხოვრებაში გამოყენება.

22-27 ქულა: ჟესტებისა და მიმიკის ენა თქვენთვის გაუგებარია. გიჭირთ ადამიანების სწორად შეფასება. არა იმიტომ, რომ ეს არ შეგიძლიათ, უბრალოდ სათანადო ყურადღებას არ უთმობთ მათ.

ლურჯი წითელი ყვითელი შავი